

แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

องค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ อำเภอซำสูง จังหวัดศรีสะเกษ

คำนำ

ด้วยในปัจจุบัน องค์การบริหารส่วนตำบลมีภารกิจเพิ่มมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นภารกิจที่ต้องกระทำหรืออาจกระทำตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๖๒ มาตรา ๖๗, ๖๘ และภารกิจตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๖ ทำให้้องค์การบริหารส่วนตำบลต้องมีการวางแผนการพัฒนา เพื่อเป็นแนวทางในการที่จะให้คณะผู้บริหารนำแผนพัฒนาไปใช้ในการดำเนินนโยบาย และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้กับประชาชนในท้องถิ่นและการพัฒนาประเทศโดยส่วนรวมได้อย่างถูกต้องและทันต่อเหตุการณ์ ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ ได้กำหนดให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง แผนพัฒนาท้องถิ่น หมายถึง แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่กำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์ โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนา ที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนการก้าวหน้า และให้ความหมายรวมถึงการเพิ่มเติมหรือการเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นจัดประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหา ความต้องการประเด็นการพัฒนา และประเด็นที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการ และแนวทางการปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่าง ๆ และข้อมูลในแผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

เพื่อให้การดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าว จึงต้องจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ขึ้น เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดท่างบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม งบประมาณจากเงินสะสม การใช้จ่ายงบประมาณตามแผนความต้องการของงบลงทุนเพื่อพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ การตั้งงบประมาณอุดหนุนให้แก่หน่วยงานอื่น และพร้อมที่จะนำไปสู่การปฏิบัติและสามารถใช้ในการประสานแผนการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามนโยบายที่คณะผู้บริหารหวังที่จะทำให้เกิดการพัฒนาในท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ซึ่งได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดอย่างชัดเจน เพื่อความเหมาะสม สอดคล้องกับแผนพัฒนาในระดับต่าง ๆ และปัญหาความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นและประเทศชาติต่อไป

งานวิเคราะห์นโยบายและแผน
สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
องค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	๑
(๑) ด้านกายภาพ	๑
(๒) ด้านการเมือง/การปกครอง	๖
(๓) ประชากร	๘
(๔) สภาพทางสังคม	๙
(๕) ระบบบริการพื้นฐาน	๑๓
(๖) ระบบเศรษฐกิจ	๑๕
(๗) ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๑๘
(๘) ทรัพยากรธรรมชาติ	๑๙
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐
(๑) ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนานระดับมหภาค	๒๐
(๒) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๐
(๓) การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	๗๗
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	๙๔
(๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๙๔
(๒) บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	๑
ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผลสรุปผล	๑
(๑) การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	๑
(๒) การติดตามและประเมินผลโครงการ	๑
(๓) สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น	๑
(๔) ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	๑
ภาคผนวก	

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่

เรื่อง การอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ด้วย งานวิเคราะห์นโยบายและแผน สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ ได้จัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘ และข้อ ๒๕ โดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ ได้เสนอร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ เพื่อให้ความเห็นชอบ ในคราวประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ สมัยสามัญ สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๓ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๖๔ นั้น

ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ จึงอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เพื่อเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม งบประมาณจากเงินสะสม งบประมาณตามแผนความต้องการของบลงทุนเพื่อการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ และงบประมาณเงินอุดหนุนให้แก่หน่วยงานอื่น รวมทั้งวางแนวทางเพื่อให้มีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายปอง ปรีอปรัก)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

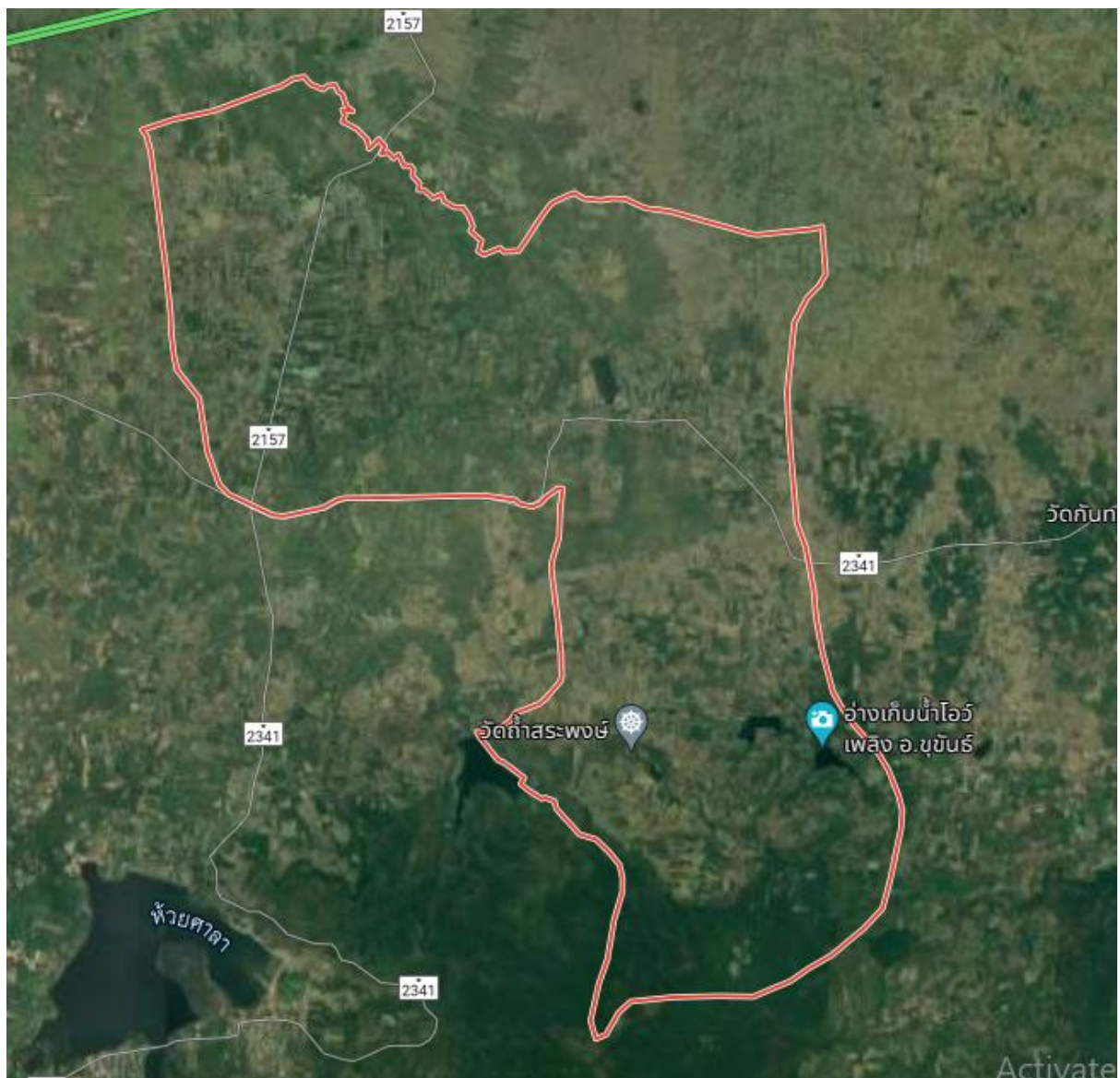
องค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไป และข้อมูลพื้นฐาน

๑.ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ ยกฐานะจากสภาตำบลขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม พ.ศ.๒๕๓๙ ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล ฉบับประกาศลงวันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ.๒๕๓๙ (ลำดับที่ ๑๕๘๘) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๓ ตอนที่ ๙ ง หน้า ๑๖๓ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๓๙ ประกอบด้วยสภาพทั่วไปด้านโครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจ สังคมการเมือง การบริหาร สิ่งแวดล้อม และทรัพยากร ดังนี้

ก.ที่ตั้งและอาณาเขต

องค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ ตั้งอยู่ทางทิศใต้ ห่างจากอำเภออุซันธุ์ เป็นระยะทางประมาณ ๑๔ กิโลเมตร และห่างจากตัวจังหวัดศรีสะเกษ ๖๒ กิโลเมตร องค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ ตั้งอยู่ที่บ้านปรีอคันไต้ หมู่ที่ ๑๔ ตำบลปรีอใหญ่ อำเภออุซันธุ์ จังหวัดศรีสะเกษ มีอาณาเขตพื้นที่อยู่ติดกับท้องถิ่นใกล้เคียง ๖ ตำบล คือ ตำบลห้วยไต้ ตำบลนิคมพัฒนา ตำบลตาอุด อำเภออุซันธุ์, ตำบลกันทรอม อำเภออุษาคเนย์, ตำบลโคกตาล และตำบลตะเคียนราม อำเภอภูสิงห์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ทิศเหนือ ติดกับตำบลห้วยไต้ ตำบลนิคมพัฒนา ตำบลตาอุด อำเภออุซันธุ์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยมีแนวเขตแดนเริ่มต้นจากหลักไม้แก่นด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือบ้านมะขามบริเวณพิกัด VB ๑๓๓๑๗๓ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือตัดผ่านทางเกวียนสายบ้านปรีอคันไต้ตะวันตก - บ้านกระเบา บริเวณ VB ๑๔๓๑๗๖ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือถึงจุดกึ่งกลางลำห้วยศาลา บริเวณพิกัด VB ๑๘๔๑๕๙ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือถึงสามแยกสายบ้านหลัก - บ้านใหม่ บริเวณ VB ๑๙๑๑๕๙ ตรงไปทิศตะวันออกเฉียงเหนือถึงหลักไม้แก่นด้านทิศใต้หนองกระบอง บริเวณ VB ๑๙๖๑๖๗ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ตัดผ่านทางเกวียน สายบ้านหลัก - บ้านเคาะ บริเวณพิกัด VB ๒๓๕๑๕๗ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้สิ้นสุดที่หลักไม้แก่นบริเวณพิกัด VB ๒๔๐๑๕๕ รวมระยะทางด้านทิศเหนือประมาณ ๑๒ กิโลเมตร

ทิศตะวันออก ติดกับตำบลกันทรอม อำเภออุษาคเนย์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากหลักไม้แก่นบริเวณพิกัด VB ๒๔๐๑๕๕ ไปทางทิศใต้ตัดผ่านถนนสายบ้านโนนสมบูรณ์ - บ้านกันทรมน้อยบริเวณพิกัด VB ๒๓๖๑๐๗ ไปทางทิศใต้ตัดทางเกวียน บริเวณพิกัด VB ๒๓๙๐๘๘ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามสันเนินเขาสิ้นสุดที่ร่องน้ำโอแก้วบริเวณพิกัด VB ๒๓๗๐๔๖ รวมระยะทางด้านทิศตะวันออก ๑๘ กิโลเมตร

ทิศใต้ ติดกับตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยมีแนวเริ่มต้นจากร่องน้ำโอแก้ว บริเวณพิกัด VB ๒๓๗๐๔๖ ไปทางทิศตะวันตกไปตามสันเขาตัดผ่านถนนลูกรังเข้าสู่ศูนย์อพยพไทรขาว บริเวณพิกัด VB ๒๑๓๐๔๐ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ถึงสันเขาบริเวณพิกัด VB ๒๐๒๐๓๐ วกลงไปทางทิศเหนือถึงร่องน้ำโอตาลัด บริเวณพิกัด VB ๒๐๔๐๖๐ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือตามแนวร่องน้ำถึงบริเวณพิกัด VB ๑๘๗๐๗๗ ถึงร่องน้ำโอแก้ว บริเวณพิกัด VB ๑๙๕๐๙๐ ตรงไปทางทิศเหนือถึงถนนสายละลม - กันทรอม บริเวณพิกัด VB ๑๙๔๑๑๘ ไปทางทิศตะวันตกตามถนนตัดผ่านห้วยศาลา บริเวณพิกัด VB ๑๖๕๑๑๗ ไปทางทิศตะวันออกตามถนนไปสิ้นสุดที่ถนนสายละลม - กันทรอม บริเวณพิกัด VB ๑๔๐๑๒๐ รวมระยะทางด้านทิศใต้ประมาณ ๕.๕ กิโลเมตร

ทิศตะวันตก ติดกับตำบลตะเคียนราม อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยมีแนวเริ่มต้นจากถนนสายบ้านละลม - บ้านกันทรอม บริเวณพิกัด VB ๑๔๐๑๒๐ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือตัดผ่านถนนสายบ้านปรีอคันไต้ตะวันตก - บ้านตะเคียนราม บริเวณพิกัด VB ๑๓๔๑๕๑ ไปทางทิศเหนือถึงสายบ้านมะขาม - บ้านตำหนัก บริเวณพิกัด VB ๑๓๒๑๖๓ ไปทางทิศเหนือสิ้นสุดที่หลักไม้แก่น บริเวณพิกัด VB ๑๓๓๑๗๓ รวมระยะทางด้านทิศตะวันตกประมาณ ๑๙ กิโลเมตร

ข.เนื้อที่

องค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ มีเนื้อที่โดยประมาณ ๘๓ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๕๑,๓๕๐ ไร่ มีหมู่บ้าน จำนวน ๒๐ หมู่บ้าน รายละเอียดดังนี้

ตารางแสดงรายละเอียดพื้นที่/สภาพการถือครองในเขตพื้นที่ตำบลปรีอใหญ่

หมู่ที่	บ้าน	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่การเกษตร (ไร่)	พื้นที่สาธารณะ (ไร่)	พื้นที่อยู่อาศัย (ไร่)
๑	บ้านปรีอใหญ่	๒,๒๓๔.๗๕	๒,๑๒๘.๕๐	๓๕๗.๘๓	๙๐
๒	บ้านหลัก	๙๖๕	๙๑๙	๑๐.๔๐	๔๔.๕๐
๓	บ้านตาเปาะ	๑,๘๔๐.๗๕	๑,๗๕๓	๑๔๔.๙๒	๘๑.๕๐
๔	บ้านมะขาม	๑,๒๔๖.๕๐	๑,๒๐๙	๒๗๓.๙๕	๕๑
๕	บ้านปรีอคันตะวันออก	๙๕๕	๙๐๙.๕๐	๑๙๐.๓๓	๔๒.๗๕
๖	บ้านโนนสมบูรณ์	๑,๗๘๖	๑,๗๐๑	๑๐.๕๕	๘๓.๗๕
๗	บ้านปรีอคันตะวันตก	๙๗๙.๕๐	๙๓๒.๗๕	๔๕๕.๘๗	๔๒.๗๒
๘	บ้านโพธิ์สว่าง	๑,๑๗๒	๑,๑๑๖.๒๕	๔.๒๓	๕๒.๗๕
๙	บ้านคลองลำเจียก	๒,๗๒๓	๒,๕๙๓.๒๕	๖๑.๖๐	๑๒๑
๑๐	บ้านเกษนาค้อ	๒,๖๕๕	๒,๕๒๘.๕๐	๔๙.๗๕	๗๖.๗๕
๑๑	บ้านเนินแสง	๒,๓๗๑	๒,๒๕๘	๘๘.๙๕	๖๙.๒๕
๑๒	บ้านแสนสุข	๑,๘๐๙	๑,๗๒๒.๗๕	๕๒.๒๒	๗๖.๒๕
๑๓	บ้านนาจะเรียว	๒,๖๒๐	๒,๔๙๕.๗๕	๖.๕๐	๑๑๘.๒๕
๑๔	บ้านปรีอคันไต้	๑,๖๙๒	๑,๖๑๑.๕๐	๓๓.๙๙	๗๐.๗๕
๑๕	บ้านบางกระวาน	๖๙๒.๗๕	๖๕๙.๗๕	๘๕	๓๐
๑๖	บ้านหนองอาเสร	๙๓๐	๘๘๖	๕.๘๗	๒๐.๒๕
๑๗	บ้านทุ่งชัย	๓,๓๔๗	๓,๒๖๔	๑๒.๒๙	๗๔.๒๕
๑๘	บ้านเนินเสรี	๑,๒๕๔	๑,๑๙๔	๒ งาน	๔๐.๕๐
๑๙	บ้านหนองลิม	๒๔๘	๑๙๘	๑.๗๕	๔๘.๒๕
๒๐	บ้านนาค้อ	๕๒๙	๕๐๓	๘.๒๕	๑๗
รวม		๓๒,๑๕๔.๒๕	๓๐,๕๘๕	๑,๘๕๔.๔๕	๑,๓๓๑.๕๐

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ตำบลปรีอใหญ่ มีพื้นที่ตั้งอยู่ใกล้แนวเทือกเขาพนมดงรัก ทิศใต้ของตำบลเป็นพื้นที่สูงมีภูเขาตามแนวเทือกเขาพนมดงรักทำให้สภาพพื้นที่เป็นที่ราบสลับที่ตอนลาดเอียงไปทางทิศเหนือ สำหรับทางตอนกลาง และทางทิศเหนือของตำบลเป็นที่ราบลุ่มเหมาะแก่การเพาะปลูกข้าว มีแหล่งน้ำตามธรรมชาติสำหรับการใช้ในการอุปโภคบริโภคภายในตำบลกระจายตามหมู่บ้านต่างๆ เช่น ห้วยศาลา,หนองแขว (หมู่ที่ ๑),

หนองโพธิ์ (หมู่ที่ ๘), อ่างเก็บน้ำบ้านเนินแสง (หมู่ที่ ๑๑), อ่างเก็บน้ำบ้านแสนสุข (หมู่ที่ ๑๒), หนองปรือ (หมู่ที่ ๑๔,๑๕), เป็นต้น แหล่งน้ำตามธรรมชาติส่วนใหญ่จะแห้งและตื้นเขินในหน้าแล้งพื้นที่บางส่วนของตำบลได้ใช้ประโยชน์จากคลองส่งน้ำชลประทานอ่างเก็บน้ำห้วยศาลาซึ่งสามารถทำนาได้ปีละ ๒ ครั้ง (นาปี/นาปรัง) แต่ในช่วงฤดูฝนมักประสบปัญหาน้ำหลากเข้าท่วมพื้นที่การเกษตร สภาพดินของตำบลปรือใหญ่เป็นดินร่วนปนทราย สามารถระบายน้ำได้ดี

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ตำบลปรือใหญ่ เป็นพื้นที่ที่ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ จากสภาพภูมิศาสตร์ที่มีเทือกเขาพนมดงรักทำให้บริเวณจังหวัดศรีสะเกษ (รวมถึงตำบลปรือใหญ่) เป็นเขตเงาฝนมีปริมาณน้ำฝนน้อยกว่าภาคอีสานตอนบน

๑.๔ ลักษณะของดิน

ที่ดินในเขตตำบลปรือใหญ่ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มดินนา ประมาณร้อยละ ๙๐.๖๕ ของพื้นที่ กลุ่มดินไร่ ประมาณร้อยละ ๗.๔๖ ของพื้นที่ และดินประเภทอื่น ๆ ร้อยละ ๑.๘๘ ของพื้นที่ สภาพดินส่วนใหญ่เป็นดินร่วนปนทรายหรือดินทรายมีการระบายน้ำได้ดี ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำจึงต้องมีการบำรุงและฟื้นฟูสภาพดินมีการใช้ประโยชน์ที่ดิน เพื่อการเพาะปลูกมากกว่าร้อยละ ๙๕ ของพื้นที่ทางการเกษตร

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติในตำบลปรือใหญ่ มีแหล่งน้ำประเภทต่าง ๆ คือ ลำห้วย หนองน้ำ ซึ่งกระจายอยู่ตามหมู่บ้านต่าง ๆ ได้แก่

ตารางแสดงรายละเอียดแหล่งน้ำในเขตพื้นที่ตำบลปรือใหญ่

ลำดับ	ชื่อแหล่งน้ำ	สถานที่ตั้ง	ลักษณะการใช้ประโยชน์
๑	ห้วยปรือคัน	หมู่ที่ ๕ บ้านปรือคันตะวันออก	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๒	ห้วยสันตัน	หมู่ที่ ๗ บ้านปรือคันตะวันตก	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๓	ห้วยชะโด	หมู่ที่ ๘ บ้านโพธิ์สว่าง	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๔	ห้วยศาลา	หมู่ที่ ๙ บ้านคลองลำเจียก หมู่ที่ ๑๐ บ้านเกษนาค้อ หมู่ที่ ๒ บ้านหลัก หมู่ที่ ๒๐ บ้านนาค้อ หมู่ที่ ๘ บ้านโพธิ์สว่าง	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๕	ห้วยกระปือ	หมู่ที่ ๑๐ บ้านเกษนาค้อ	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๖	ห้วยตาตริ	หมู่ที่ ๑๕ บ้านบางกระวาน	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๗	ห้วยยาว	หมู่ที่ ๑๕ บ้านบางกระวาน หมู่ที่ ๑๔ บ้านปรือคันใต้	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน

ลำดับ	ชื่อแหล่งน้ำ	สถานที่ตั้ง	ลักษณะการใช้ประโยชน์
๘	ห้วยปรือคั่น	หมู่ที่ ๑๔ บ้านปรือคั่นใต้	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๙	ห้วยทุ่งชัย	หมู่ที่ ๑๗ บ้านทุ่งชัย	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๑๐	ห้วยศรีตระกุล	หมู่ที่ ๑๗ บ้านทุ่งชัย	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๑๑	หนองแวง	หมู่ที่ ๑ บ้านปรือใหญ่	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๑๒	หนองไผ่	หมู่ที่ ๑ บ้านปรือใหญ่	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๑๓	หนองต้ายิง	หมู่ที่ ๑ บ้านปรือใหญ่	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๑๔	หนองลำดวน	หมู่ที่ ๓ บ้านตาเปาะ	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๑๕	หนองสระเสร็จ	หมู่ที่ ๓ บ้านตาเปาะ	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๑๖	หนองรุนทัพ	หมู่ที่ ๓ บ้านตาเปาะ	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๑๗	หนองเกษ	หมู่ที่ ๑๐ บ้านเกษนาค้อ	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๑๘	หนองเกวียน	หมู่ที่ ๑๕ บ้านบางกระวาน	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๑๙	หนองเสร	หมู่ที่ ๑๖ บ้านหนองอาเสร	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๒๐	หนองตาโพก	หมู่ที่ ๑๖ บ้านหนองอาเสร	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๒๑	หนองอารี	หมู่ที่ ๑๗ บ้านทุ่งชัย	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๒๒	หนองกันจรวง	หมู่ที่ ๑๗ บ้านทุ่งชัย	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๒๓	หนองกระหม	หมู่ที่ ๑๗ บ้านทุ่งชัย	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๒๔	หนองพลอง	หมู่ที่ ๑๗ บ้านทุ่งชัย	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๒๕	หนองยาง	หมู่ที่ ๑๗ บ้านทุ่งชัย	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๒๖	หนองจรีง	หมู่ที่ ๑๗ บ้านทุ่งชัย	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๒๗	หนองชีเหล็ก	หมู่ที่ ๑๗ บ้านทุ่งชัย	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๒๘	หนองสระแก	หมู่ที่ ๑๘ บ้านเนินเสรี	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๒๙	หนองไทร	หมู่ที่ ๒ บ้านหลัก	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๓๐	หนองกลอเยาะ	หมู่ที่ ๑๗ บ้านทุ่งชัย	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๓๑	หนองปรือ	หมู่ที่ ๑๔ บ้านปรือคั่นใต้	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๓๒	หนองลุง	หมู่ที่ ๑๗ บ้านทุ่งชัย	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๓๓	คลองน้อย	หมู่ที่ ๑๖ บ้านหนองอาเสร	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๓๔	คลองชลประทาน	หมู่ที่ ๑๙ บ้านหนองสิม	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๓๕	คลองหนองสิม	หมู่ที่ ๑๙ บ้านหนองสิม	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๓๖	หนองตาตุม	หมู่ที่ ๒๐ บ้านนาค้อ	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๓๗	หนองสระแง	หมู่ที่ ๖ บ้านโนนสมบุรณ์	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๓๘	หนองเป็ด	หมู่ที่ ๓ บ้านตาเปาะ	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๓๙	หนองสะตุน	หมู่ที่ ๓ บ้านตาเปาะ	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๔๐	หนองเรียนมน	หมู่ที่ ๑๐ บ้านเกษนาค้อ	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน

ลำดับ	ชื่อแหล่งน้ำ	สถานที่ตั้ง	ลักษณะการใช้ประโยชน์
๔๑	หนองบุญมา	หมู่ที่ ๑๐ บ้านเกษนาค้อ	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๔๒	คลองชลประทานส่งน้ำ	หมู่ที่ ๑๖ บ้านหนองอาเส	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๔๓	หนองโพธิ์	หมู่ที่ ๘ บ้านโพธิ์สว่าง	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๔๔	หนองน้ำเนินแสง	หมู่ที่ ๑๑ บ้านเนินแสง	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๔๕	หนองตอ	หมู่ที่ ๗ บ้านปรือคันตะวันตก	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน
๔๖	หนองภูมิสระ	หมู่ที่ ๑๐ บ้านเกษนาค้อ	ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ /เป็นแหล่งอาหารชุมชน

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้นใหม่ โดยตำบลปรือใหญ่มีแหล่งน้ำที่สร้างขึ้นใหม่ ได้แก่

ลำดับ	ชื่อแหล่งน้ำ	สถานที่ตั้ง	ลักษณะการใช้ประโยชน์
๑	หนองน้ำแสนสุข (ชลประทานฝ่ายบ้านปรือคัน)	หมู่ที่ ๑๒ บ้านแสนสุข	ใช้เพื่อการอุปโภคบริโภค การเกษตร และเลี้ยงสัตว์
๒	อ่างเก็บน้ำบ้านนาจะเรียว	หมู่ที่ ๑๓ บ้านนาจะเรียว	ใช้เพื่อการอุปโภคบริโภค การเกษตร และเลี้ยงสัตว์
๓	อ่างเก็บน้ำบ้านมะขาม	หมู่ที่ ๔ บ้านมะขาม	ใช้เพื่อการอุปโภคบริโภค การเกษตร และเลี้ยงสัตว์
๔	หนองปรือ	หมู่ที่ ๑๔ บ้านปรือคันใต้ หมู่ที่ ๑๕ บ้านบางกระวาน	ใช้เพื่อการอุปโภคบริโภค การเกษตร และเลี้ยงสัตว์
๕	อ่างเก็บน้ำชำก้ง	หมู่ที่ ๑๓ บ้านนาจะเรียว	ใช้เพื่อการอุปโภคบริโภค การเกษตร และเลี้ยงสัตว์
๖	อ่างเก็บน้ำวัดถ้ำสระพงษ์	หมู่ที่ ๑๓ บ้านนาจะเรียว	ใช้เพื่อการอุปโภคบริโภค การเกษตร และเลี้ยงสัตว์

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

องค์การบริหารส่วนตำบลปรือใหญ่ มีป่าไม้ชุมชนซึ่งมีการกระจายตามหมู่บ้านต่าง ๆ

๒.ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

ในพื้นที่ตำบลปรือใหญ่ มีจำนวนหมู่บ้านทั้งหมด ๒๐ หมู่บ้าน แต่ละหมู่บ้านมีผู้ใหญ่บ้านทำหน้าที่ดูแลความสงบเรียบร้อย และการปกครองทั่วไป และมีกำนันเป็นผู้นำฝ่ายปกครองในตำบล ส่วนด้านการพัฒนา (การปกครองส่วนท้องถิ่น) มีองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้นำฝ่ายบริหาร และมีประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้นำฝ่ายนิติบัญญัติ ซึ่งประกอบด้วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับการเลือกตั้งจากราษฎร แบ่งเป็น ๒๐ เขต เขตละ ๑ คน รวมเป็นจำนวน ๒๐ คน องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๖๒

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ผู้ปกครอง	ตำแหน่งการปกครอง
๑	บ้านปรือใหญ่	นายสุจินต์ จินดาศรี	ผู้ใหญ่บ้าน
๒	บ้านหลัก	นายวิเชียร แต่มงาม	ผู้ใหญ่บ้าน
๓	บ้านตาเปาะ	นายอินทร์ พันธุ์จันทร์	ผู้ใหญ่บ้าน
๔	บ้านมะขาม	นายญาณโชติ ปรีอปรัง	ผู้ใหญ่บ้าน
๕	บ้านปรือคันตะวันออก	นายวิระ วงษ์ขันธุ์	ผู้ใหญ่บ้าน
๖	บ้านโนนสมบูรณ์	นายบุญยืน พันธุ์แก่น	ผู้ใหญ่บ้าน/กำนัน
๗	บ้านปรือคันตะวันตก	นายนิง ปรีอปรัง	ผู้ใหญ่บ้าน
๘	บ้านโพธิ์สว่าง	นายสุรีย์ จันทิมาลัย	ผู้ใหญ่บ้าน
๙	บ้านคลองลำเจียก	นายโชคดี บุญขาว	ผู้ใหญ่บ้าน
๑๐	บ้านเกษนาค้อ	นายวงศ์พลอย กล้าเงิน	ผู้ใหญ่บ้าน
๑๑	บ้านเนินแสง	นายสุทน ปรีอปรัง	ผู้ใหญ่บ้าน
๑๒	บ้านแสนสุข	นายพรชัย ปรีอปรัง	ผู้ใหญ่บ้าน
๑๓	บ้านนาจะเรียว	นายดวงตา นันทะบุตร	ผู้ใหญ่บ้าน
๑๔	บ้านปรือคันใต้	นายบุญธรรม ปรีอปรัง	ผู้ใหญ่บ้าน
๑๕	บ้านบางกระวาน	นายสิม ปรีอปรัก	ผู้ใหญ่บ้าน
๑๖	บ้านหนองอาเสร	นายสิทธิชัย ทองอินทร์	ผู้ใหญ่บ้าน
๑๗	บ้านทุ่งชัย	นายวิสัย รสหอม	ผู้ใหญ่บ้าน
๑๘	บ้านเนินเสรี	นายบุญเพ็ง สมเสนา	ผู้ใหญ่บ้าน
๑๙	บ้านหนองสิม	นางสุจิตร์ สัมพุทธานนท์	ผู้ใหญ่บ้าน
๒๐	บ้านนาค้อ	นายสุบิน คงสม	ผู้ใหญ่บ้าน

๒.๒ การเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลปรือใหญ่ ได้แบ่งเขตการเลือกตั้งออกเป็น ๒๐ เขต ตามลักษณะการปกครองของหมู่บ้าน ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปรือใหญ่ ส่วนใหญ่ร่วมกิจกรรมทางการเมืองเสมอมาและประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยังมีส่วนร่วมในการบริหารงาน การช่วยเหลืองาน

องค์การบริหารส่วนตำบล เสนอแนะในกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในการดำเนินงานต่าง ๆ เช่น การประชุมประชาคมในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ฯลฯ

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (ข้อมูลเมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๓)

- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งโดยประมาณ จำนวน ๙,๒๒๘ คน

วันอาทิตย์ที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ จะมีการดำเนินการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลใหญ่

๓.ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร ปี พ.ศ.๒๕๖๓				จำนวนประชากร ปี พ.ศ.๒๕๖๔			
		ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	ครัวเรือน (หลังคา)	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	ครัวเรือน (หลังคา)
หมู่ที่ ๑	บ้านปรือใหญ่	๕๐๓	๕๔๒	๑,๐๔๕	๒๔๓	๕๐๖	๕๔๔	๑,๐๕๐	๒๔๔
หมู่ที่ ๒	บ้านหลัก	๒๖๙	๒๗๓	๕๔๒	๑๓๒	๒๗๑	๒๖๗	๕๓๘	๑๓๑
หมู่ที่ ๓	บ้านตาเปาะ	๔๘๘	๕๑๐	๙๙๘	๒๓๗	๔๙๐	๕๑๒	๑,๐๐๒	๒๓๘
หมู่ที่ ๔	บ้านมะขาม	๑๘๕	๑๗๔	๓๕๙	๘๒	๑๘๒	๑๗๖	๓๕๘	๘๒
หมู่ที่ ๕	บ้านปรือคันตะวันออก	๒๗๖	๓๐๖	๕๘๒	๑๓๔	๒๗๓	๓๐๔	๕๗๗	๑๓๔
หมู่ที่ ๖	บ้านโนนสมบูรณ์	๒๗๗	๓๒๑	๕๙๘	๑๓๖	๒๘๒	๓๒๐	๖๐๒	๑๓๙
หมู่ที่ ๗	บ้านปรือคันตะวันตก	๓๘๐	๓๖๔	๗๔๔	๑๕๒	๓๗๗	๓๗๐	๗๔๗	๑๕๓
หมู่ที่ ๘	บ้านโพธิ์สว่าง	๒๑๑	๒๔๕	๔๕๖	๑๐๑	๒๑๐	๒๔๓	๔๕๓	๑๐๑
หมู่ที่ ๙	บ้านคลองลำเจียก	๒๓๙	๒๕๕	๔๙๔	๑๐๐	๒๓๘	๒๕๒	๔๙๐	๑๐๒
หมู่ที่ ๑๐	บ้านเกษนาค้อ	๒๘๑	๒๗๕	๕๕๖	๑๓๒	๒๗๙	๒๗๔	๕๕๓	๑๓๒
หมู่ที่ ๑๑	บ้านเนินแสง	๒๖๗	๒๕๐	๕๑๗	๑๐๔	๒๖๔	๒๕๓	๕๑๗	๑๐๕
หมู่ที่ ๑๒	บ้านแสนสุข	๓๕๑	๓๕๕	๗๐๖	๑๕๒	๓๔๖	๓๕๘	๗๐๔	๑๕๔
หมู่ที่ ๑๓	บ้านนาจะเรียว	๔๐๕	๔๐๐	๘๐๕	๒๐๗	๔๐๗	๔๐๒	๘๐๙	๒๐๗
หมู่ที่ ๑๔	บ้านปรือคันไต้	๔๙๒	๕๐๓	๙๙๕	๒๓๖	๔๙๒	๕๐๕	๙๙๗	๒๔๐
หมู่ที่ ๑๕	บ้านบางกระวาน	๑๙๗	๑๗๖	๓๗๓	๘๐	๑๙๖	๑๗๓	๓๖๙	๘๐
หมู่ที่ ๑๖	บ้านหนองอาเสร	๑๔๑	๑๓๒	๒๗๓	๖๒	๑๔๑	๑๓๖	๒๗๗	๖๓
หมู่ที่ ๑๗	บ้านทุ่งชัย	๓๓๖	๓๕๕	๖๙๑	๑๕๙	๓๓๙	๓๖๐	๖๙๙	๑๖๑
หมู่ที่ ๑๘	บ้านเนินเสรี	๒๓๗	๒๓๕	๔๗๒	๑๑๙	๒๓๔	๒๓๕	๔๖๙	๑๒๒
หมู่ที่ ๑๙	บ้านหนองลิ้ม	๑๙๗	๑๙๕	๓๙๒	๘๖	๑๙๕	๑๙๓	๓๘๘	๘๖
หมู่ที่ ๒๐	บ้านนาค้อ	๑๒๗	๑๓๒	๒๕๙	๔๓	๑๒๘	๑๓๔	๒๖๒	๔๔
รวม		๕,๘๕๙	๕,๙๘๘	๑๑,๘๔๗	๒,๖๙๗	๕,๘๕๐	๖,๐๑๑	๑๑,๘๖๑	๒,๗๑๘

หมายเหตุ : ข้อมูลประชากร ใน พ.ศ.๒๕๖๔ (ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔)

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ช่วงอายุ	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
น้อยกว่า ๑ ปี	๕๘	๕๕	๑๑๓
อายุ ๑ ปี ถึง อายุ ๒๐ ปี	๑,๔๑๑	๑,๕๑๘	๒,๙๒๙
มากกว่า ๒๑ ปี ถึง อายุ ๔๐ ปี	๒,๐๑๔	๒,๐๐๑	๔,๐๑๕
มากกว่า ๔๑ ปี ถึง อายุ ๖๐ ปี	๑,๓๘๐	๑,๕๙๘	๒,๙๗๖
มากกว่า ๖๑ ปี ถึง อายุ ๘๐ ปี	๗๓๕	๘๓๓	๑,๕๖๘
มากกว่า ๘๑ ปี ถึง อายุ ๑๐๐ ปี	๙๒	๑๖๐	๒๕๕
มากกว่า ๑๐๐ ปีขึ้นไป	๒	๓	๕

หมายเหตุ : ข้อมูลทะเบียนราษฎรอำเภออุซันต์ ปี พ.ศ.๒๕๖๓

๔.สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรอายุ ๑๕ – ๖๐ ปีเต็ม ร้อยละ ๙๐ อ่าน เขียนภาษาไทย และคิดเลขอย่างง่ายได้ เด็กอายุ ๖ – ๑๔ ปี ร้อยละ ๑๐๐ ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ หรือเทียบเท่า และที่ไม่ได้เรียนต่อมีงานทำ ร้อยละ ๙๙ ด้านการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ปัญหาที่พบ คือ ยังไม่สามารถที่จะแข่งขันกับเมืองใหญ่ ๆ ได้ การแก้ปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ ได้จัดกิจกรรมให้กับเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การสนับสนุนอาหารเสริมนม อาหารกลางวัน ให้กับทางโรงเรียนในเขตพื้นที่ และร่วมกันจัดกิจกรรมต่าง ๆ กับทางโรงเรียน

การศึกษาในระดับก่อนปฐมวัย องค์การบริหารส่วนตำบลมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในความรับผิดชอบทั้งหมด จำนวน ๗ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ดังนี้

๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านปรีอใหญ่	ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๑ บ้านปรีอใหญ่
๒. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านนาจะเรียว	ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๑๓ บ้านนาจะเรียว
๓. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเนินแสง	ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๑๑ บ้านเนินแสง
๔. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนสมบูรณ์	ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๖ บ้านโนนสมบูรณ์
๕. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านตาเปาะ	ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๓ บ้านตาเปาะ
๖. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดปรีอคัน	ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๑๒ บ้านแสนสุข
๗. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านปรีอคันใต้	ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๑๔ บ้านปรีอคันใต้

ตารางแสดงข้อมูลจำนวนเด็กนักเรียนก่อนเกณฑ์ / ครูผู้ดูแลเด็ก
ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ อำเภออุซันต์ จังหวัดศรีสะเกษ

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	จำนวน ห้อง	จำนวน ครู	จำนวนเด็กเล็ก			หมายเหตุ
			ชาย	หญิง	รวม	
๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านปรีอใหญ่	๑	๓	๑๙	๑๖	๓๕	
๒. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านนาจะเรียว	๑	๒	๑๐	๑๐	๒๐	
๓. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเนินแสง	๑	๒	๑๘	๑๐	๒๘	
๔. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนสมบูรณ์	๑	๒	๑๖	๑๕	๓๑	
๕. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านตาเปาะ	๑	๒	๑๙	๑๒	๓๑	
๖. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดปรีอคัน	๑	๓	๑๗	๑๕	๓๒	
๗. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านปรีอคัน	๑	๓	๑๗	๑๙	๓๖	
รวมทั้งหมด	๗	๑๗	๑๑๖	๙๗	๒๑๓	

ที่มา : ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในพื้นที่ตำบลปรีอใหญ่
ข้อมูล ณ วันที่ ๑๐ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔

**ตารางแสดงข้อมูลจำนวนนักเรียน/ครู ของโรงเรียน
ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ อำเภอยุซันธิ์ จังหวัดศรีสะเกษ**

ชื่อโรงเรียน	จำนวน ครู	จำนวนนักเรียน						รวม
		ก่อนประถม		ป.๑ – ป.๖		ม.๑ – ม.๖		
		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
๑. โรงเรียนบ้านปรีอใหญ่	๓๐	๓๘	๓๙	๑๕๕	๑๖๕	๘๐	๗๕	๕๕๒
๒. โรงเรียนบ้านปรีอคัน	๒๔	๓๒	๒๘	๑๐๑	๑๑๓	๖๖	๗๒	๔๑๒
๓. โรงเรียนบ้านบ้านหลัก	๕	๒	๑๐	๓๒	๒๑	-	-	๖๕
๔. โรงเรียนทับทิมสยาม ๐๖	๙	๔	๘	๓๓	๓๒	-	-	๗๗
๕. โรงเรียนบ้านโนนสมบูรณ์	๑๐	๑๔	๑๕	๕๘	๕๘	-	-	๑๔๕
๖. โรงเรียนบ้านมะขาม	๑๓	๑๙	๓๒	๑๘	๑๘	-	-	๒๒๐
๗. โรงเรียนบ้านปรีอใหญ่วิทยาลัลังก์	๓๔	-	-	-	-	๑๙๔	๒๔๐	๔๓๔
รวมทั้งหมด	๑๒๕	๑๐๙	๑๓๒	๓๙๗	๔๐๗	๓๔๐	๓๘๗	๑,๙๐๕

ที่มา : สถานศึกษาในพื้นที่ตำบลปรีอใหญ่

๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๔

๔.๒ สาธารณสุข

ตำบลปรีอใหญ่มีหน่วยงานด้านสาธารณสุข ได้แก่ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.)
จำนวน ๓ แห่ง

๑. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลปรีอคัน ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๕ บ้านปรีอคันตะวันออก
๒. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลปรีอใหญ่ ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๑ บ้านปรีอใหญ่
๓. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลทับทิมสยาม ๐๖ ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๑๓ บ้านนาจะเรียว

มีศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพบ้านปรีอคัน ๑ แห่ง มีอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) จำนวน ๒๑๑ คน อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ ร้อยละ ๑๐๐

องค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ ได้ร่วมมือกับหน่วยงานสาธารณสุข โรงเรียน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินงานสาธารณสุขด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการป้องกันและควบคุม

โรคติดต่อในพื้นที่ ได้แก่ โรคไข้เลือดออก โรคไข้ฉี่หนู เป็นต้น การส่งเสริมสุขภาพ การให้ภูมิคุ้มกันโรคและการส่งเสริมด้านโภชนาการในเด็กแรกเกิดถึงห้าปีและเด็กวัยเรียน การดูแลรักษาสุขภาพอนามัยและสนับสนุนการออกกำลังกาย โดยมีการจัดตั้งงบประมาณดำเนินการในข้อบัญญัติงบประมาณประจำปี และการใช้จ่ายงบประมาณผ่านกองทุนหลักประกันสุขภาพองค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่

๔.๓ อาชญากรรม

องค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น แต่มีเหตุการณ์ลักขโมยทรัพย์สินของประชาชน และทำลายทรัพย์สินของทางราชการ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ก็ได้ดำเนินการป้องกันการเกิดเหตุดังกล่าว จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกต้อง มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาคือจากข้อมูลที่สำรวจพบว่า มีบางครัวเรือนไม่มีการป้องกันอุบัติเหตุ อาชญากรรม วิธีการแก้ปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ที่สามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด คือ การติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างที่เป็นสาธารณะในเวลากลางคืน รวมทั้งได้ตั้งจุดบริการประชาชน ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวัน เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน แต่ปัญหาที่พบเป็นประจำคือการทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่นโดยเฉพาะในสถานที่จัดงานดนตรี งานมหรสพ เป็นปัญหาที่หมู่บ้านได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การแก้ไขปัญหา คือ การแจ้งเตือนบุตรหลานของตนเอง การประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลกระทบ ผลเสียหาย และโทษที่ได้รับจากการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท การขอความร่วมมือไปยังผู้นำชุมชน การขอคำสั่งจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) เพื่อระงับเหตุไม่ให้เกิดความรุนแรง แต่ไม่ให้เกิดขึ้นเลยยังเป็นปัญหาที่ปัจจุบันไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหาได้ ทั้งที่มีการร่วมมือกันหลายฝ่าย เป็นเรื่องที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่จะต้องหาวิธีที่จะแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนต่อไปตามอำนาจหน้าที่ที่สามารถดำเนินการได้

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ จากการที่ทางสถานีตำรวจภูธรปรีอใหญ่ได้แจ้งให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ทราบนั้น พบว่าในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่มีผู้ที่ติดยาเสพติด แต่เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นถือว่าน้อย และยังไม่พบผู้ค้า เหตุผลก็เนื่องมาจากว่าได้รับได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำชุมชน ประชาชน หน่วยงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่สามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การรณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ เป็นพื้นที่ที่มีสภาพสังคมชนบท ปัจจุบันมีภารกิจ ดังนี้

ด้านงานสวัสดิการและงานสังคมสงเคราะห์ คนชรา คนพิการและทุพพลภาพ ผู้ป่วยโรคเอดส์ งานสิทธิเด็กและสตรี ดำเนินการจัดทำทะเบียนข้อมูลผู้สูงอายุ ผู้ป่วยเอดส์ คนพิการ ผู้มีปัญหาด้านที่อยู่อาศัย ผู้ด้อยโอกาสและภูมิปัญญาผู้สูงอายุ การรับขึ้นทะเบียนขอรับสวัสดิการของผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ป่วยเอดส์ ให้คำปรึกษา แนะนำและให้ความรู้เกี่ยวกับระเบียบและการขอรับสวัสดิการต่าง ๆ กับผู้นำชุมชนและบุคคลหรือครอบครัวที่มาขอรับบริการสังคม ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการในชุมชน ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน กองทุนสวัสดิการชุมชน สภาองค์กรชุมชน เครือข่ายพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ อาสาสมัครดูแลคนพิการ อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ชมรมผู้สูงอายุ อาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุ กลุ่มคนพิการและผู้ดูแลคนพิการ กลุ่มคนไทยใจอาสา การส่งเสริมสวัสดิการเด็กและเยาวชน งานพิทักษ์สิทธิเด็กและสตรี ครอบครัวผู้มีรายได้น้อย คนพิการและทุพพลภาพ ผู้ป่วยเอดส์ เด็กด้อยโอกาส สตรีหม้าย ผู้สูงอายุที่อยู่ในครอบครัวยากจน บุคคลไร้ที่พึ่ง คนเร่ร่อน เบี่ยงชีพผู้สูงอายุ เบี่ยงชีพคนพิการ เบี่ยงชีพผู้ป่วยเอดส์ ดำเนินการสำรวจข้อมูลและทำทะเบียนข้อมูลผู้ด้อยโอกาสแก่ไขผู้มีปัญหาด้านที่อยู่อาศัย ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์

๑.ผู้สูงอายุ	จำนวน ๑,๗๔๖ ราย	๒.ผู้พิการ	จำนวน ๔๑๐ ราย
๓.ผู้ป่วยเอดส์	จำนวน ๓๕ ราย		

๕. ระบบบริการพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ มีระบบบริการพื้นฐาน ดังนี้

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่มีเส้นทางคมนาคม ที่ใช้ติดต่อในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลและพื้นที่ใกล้เคียงมีดังนี้

(๑) ทางหลวงแผ่นดิน

- หมายเลข ๒๑๕๗ อำเภออุซัน - ตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์
- หมายเลข ๒๓๔๑ บ้านไพรพัฒนา - อำเภอขุนหาญ

(๒) ทางหลวงจังหวัด

- หมายเลข ศก ๔๐๓๕ แยกทางหลวงหมายเลข ๒๑๕๗ (กม.ที่ ๑๖.๐๖๐) - บ้านละลม

(๓) สะพาน จำนวน ๖ แห่ง

(๔) การจัดการขนส่งมวลชน การติดต่อระหว่างหมู่บ้านและตำบลอื่น ๆ โดยมีรถสองแถว ให้บริการรับจ้างภายในหมู่บ้านต่าง ๆ

(๕) ถนน

- ๑) ถนนลาดยางเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน และตำบล
- ๒) ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กภายในหมู่บ้าน และเชื่อมระหว่างหมู่บ้านทุกหมู่บ้าน
- ๓) ถนนหินคลุกทุกหมู่บ้าน

๕.๒ การไฟฟ้า

การขยายเขตไฟฟ้า ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ปัญหาคือไฟฟ้าส่องสว่างถนนหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากพื้นที่ที่มีความต้องการให้ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างนั้นยังไม่เป็นที่สาธารณะ องค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่จึงไม่สามารถดำเนินการได้เช่นเดียวกับถนน การแก้ไขปัญหาคือ ประสานความร่วมมือกันหลาย ๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ก็ได้ตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้แล้ว และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาให้กับหมู่บ้าน ปัจจุบันในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่มีไฟฟ้าใช้ ดังนี้

(๑) จำนวนครัวเรือนที่ใช้ไฟฟ้าทุกหลังคาเรือน จำนวนทั้งหมด ๒,๗๑๘ ครัวเรือน

(๒) ไฟฟ้าสาธารณะ จำนวน ๒๐ หมู่บ้าน ครอบคลุมถนนทุกสายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ แต่ต้องได้รับการปรับปรุงและซ่อมแซมเป็นประจำ โดยหากจะดำเนินการติดตั้งในจุดใหม่จะต้องอุดหนุนงบประมาณให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภออุษันต์ดำเนินการให้

๕.๓ การประปา

จำนวนครัวเรือนที่มีประปาใช้ มีจำนวนทั้งหมด ๒,๗๑๘ ครัวเรือน

๕.๔ การโทรคมนาคม

(๑) มีโทรศัพท์บ้าน (Telephone) เป็นอุปกรณ์การสื่อสารโทรคมนาคมที่อนุญาตให้ผู้ใช้สองคนหรือมากกว่า สามารถสนทนากัน เมื่อพวกเขาไม่ได้อยู่ในบริเวณใกล้เคียงกันที่จะได้ยินเสียงกันโดยตรง โดยสายโทรศัพท์ สายที่โยงถึงกันเพื่อเชื่อมต่อสัญญาณโทรศัพท์ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน

(๒) มีโทรศัพท์มือถือ คือ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในการสื่อสารสองทางผ่านโทรศัพท์มือถือที่ใช้คลื่นวิทยุในการติดต่อกับเครือข่ายโทรศัพท์มือถือโดยผ่านสถานีฐาน

(๓) มีคอมพิวเตอร์ คือ อุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์ (electronic device) ที่มนุษย์ใช้เป็นเครื่องมือช่วยในการจัดการกับข้อมูลที่อาจเป็นไปได้ทั้งตัวเลข ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่ใช้แทนความหมายในสิ่งต่าง ๆ

(๔) มีใยแก้วนำแสง (Fiber Optic Cable) เป็นตัวกลางขอสัญญาณแสงชนิดหนึ่ง ที่ทำมาจากแก้วซึ่งมีความบริสุทธิ์สูงมาก สายใยแก้วนำแสงมีลักษณะเป็นเส้นยาวขนาดเล็ก มีขนาดประมาณเส้นผมของมนุษย์เรา

(๕) สัญญาณไร้สายแบบต่าง ๆ (WIFI) เป็นสัญญาณที่ช่วยให้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลหรือการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตแบบไร้สายโดยใช้คลื่นวิทยุ

๖.ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ร้อยละ ๙๐ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย และยางพารา ดังนี้

- อาชีพเกษตรกรรม	ร้อยละ ๙๐ ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพรับจ้าง	ร้อยละ ๕ ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพรับราชการ/ค้าขาย	ร้อยละ ๓ ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพอื่น ๆ	ร้อยละ ๒ ของจำนวนประชากรทั้งหมด

๖.๒ การประมง

ประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ประมาณร้อยละ ๙๐ ของประชากรทั้งหมด การประมงจึงเป็นการหาเลี้ยงชีพเล็ก ๆ น้อย ๆ ตามแหล่งน้ำธรรมชาติที่ตำบลปรีอใหญ่เท่านั้น ไม่ได้มีการประกอบอาชีพประมง

๖.๓ การปศุสัตว์

ประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ประมาณร้อยละ ๙๐ ของประชากรทั้งหมด การปศุสัตว์เป็นเพียงการประกอบกิจการในลักษณะเลี้ยงในครัวเรือนเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม เช่น การเลี้ยงไก่ เป็ด โค สุกร กระบือ

๖.๔ การบริการ

- ปั้มน้ำมัน	จำนวน ๒๙ แห่ง
- โรงสีข้าว	จำนวน ๓๖ แห่ง
- ร้านค้าปลีก	จำนวน ๑๓๑ แห่ง
- ร้านซ่อมเครื่องยนต์	จำนวน ๑๕ แห่ง
- ลานรับซื้อผลผลิตทางการเกษตร	จำนวน ๑๐ แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

องค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ มีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญและเปิดให้บริการอย่างเป็นทางการ ดังนี้

๑.น้ำตกวัดถ้ำสระพงษ์	บ้านนาจะเรียว หมู่ที่ ๑๓
๒.สถานีเพาะพันธุ์สัตว์ป่าจุฬามรินทร์	บ้านนาจะเรียว หมู่ที่ ๑๓
๓.ศูนย์เพาะพันธุ์กล้วยไม้บ้านนาจะเรียว	บ้านนาจะเรียว หมู่ที่ ๑๓
๔.ศูนย์เพาะพันธุ์กล้วยไม้ไทรขาว	บ้านนาจะเรียว หมู่ที่ ๑๓

๕.อ่างเก็บน้ำบ้านนาจะเรียว	บ้านนาจะเรียว หมู่ที่ ๑๓
๖.อ่างเก็บน้ำช้างกุ่ม	บ้านนาจะเรียว หมู่ที่ ๑๓
๗.ผามรกต	บ้านนาจะเรียว หมู่ที่ ๑๓
๘.สถานที่ชมปลาบึกยักษ์ห้วยตาเตือ	ตั้งอยู่ระหว่างบ้านนาค้อ หมู่ที่ ๒๐ และบ้านคลองลำเจียก หมู่ที่ ๙
๙.สถานที่ชมปลาบึกยักษ์วัดตาเปาะ	บ้านตาเปาะ หมู่ที่ ๓

๖.๖ อุตสาหกรรม

- จำนวนกิจการอุตสาหกรรมขนาดเล็ก (โรงสีขนาดเล็ก)

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

ประชากรส่วนใหญ่ที่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง ที่ดินส่วนใหญ่เป็นพื้นที่นาใช้ในการปลูกข้าว เป็นดินร่วนปนทรายระบายน้ำได้ดี แม้จะมีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำแต่ยังสามารถใช้ประโยชน์ได้ การประกอบอาชีพของประชากรในตำบล ร้อยละ ๙๒.๕ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำนาข้าว ทำไร่ เช่น มันสำปะหลัง ปอแก้ว ข้าวโพด เป็นต้นผักและผลไม้บางชนิด เช่น กล้วย มะม่วง แตงโม เป็นการปลูกเพื่อบริโภคภายในครัวเรือนและจำหน่ายสำหรับพืชเศรษฐกิจหลักในชุมชน ได้แก่ ข้าวและมันสำปะหลัง มีโรงสีข้าว ขนาดเล็กกระจายอยู่ตามพื้นที่ภายในหมู่บ้าน และมีลานรับซื้อมันสำปะหลังหลายแห่ง พื้นที่บางส่วนของตำบล ปรีอใหญ่สามารถทำนาปรังได้ โดยมีน้ำจากระบบชลประทานอ่างเก็บน้ำห้วยศาลา ประชากรบางส่วนมีอาชีพ รับจ้างทั้งภายในหมู่บ้านและต่างจังหวัดสำหรับการเลี้ยงสัตว์ ได้แก่ โค กระบือ สุกร เป็ด และไก่ เป็นการเลี้ยง เพื่อบริโภคภายในครัวเรือนและเพื่อจำหน่าย

กลุ่มเศรษฐกิจชุมชน

ชื่อกลุ่ม	งบประมาณ (บาท)
๑. กลุ่มเลี้ยงสุกรบ้านปรีอใหญ่ หมู่ที่ ๑	๔๓,๐๐๐.-
๒. กลุ่มเลี้ยงสุกร หมู่ที่ ๑	๔๒,๐๐๐.-
๓. กลุ่มทอผ้าไหมบ้านหลัก หมู่ที่ ๒	๒๐,๐๐๐.-
๔. กลุ่มเลี้ยงสุกร บ้านหลัก หมู่ที่ ๒	๑๕,๐๐๐.-
๕. กลุ่มเลี้ยงสุกร บ้านโพธิ์สว่าง หมู่ที่ ๘	๕๐,๐๐๐.-
๖. กลุ่มเลี้ยงสุกรพันธุ์เนื้อบ้านตาเปาะ หมู่ที่ ๓	๕๐,๐๐๐.-
๗. กลุ่มเลี้ยงสุกรบ้านปรีอคันตะวันออก หมู่ที่ ๕	๔๕,๐๐๐.-
๘. กลุ่มกองทุนหมู่บ้านโนนสมบูรณ์ หมู่ที่ ๖	๑๖,๖๗๕.-
๙. กลุ่มเลี้ยงสุกร หมู่ที่ ๖	๔,๐๐๐.-
๑๐. กลุ่มเลี้ยงสุกร กลุ่มที่ ๒ หมู่ที่ ๖	๓๐,๐๐๐.-
๑๑. กลุ่มทอผ้าไหมย้อมสีธรรมชาติ บ้านปรีอคันตะวันตก	๒๕,๐๐๐.-

ชื่อกลุ่ม	งบประมาณ (บาท)
๑๒. กลุ่มเลี้ยงสุกรบ้านปรือคันตะวันตก หมู่ที่ ๗	๑๒,๕๐๐.-
๑๓. กลุ่มเลี้ยงปลาตุกในบ่อพลาสติกบ้านปรือคันตะวันตก หมู่ที่ ๗	๒๕,๐๐๐.-
๑๔. กลุ่มเลี้ยงกระบือบ้านโพธิ์สว่าง หมู่ที่ ๘	๒๕,๐๐๐.-
๑๕. กลุ่มเลี้ยงสุกรบ้านคลองลำเจียก หมู่ที่ ๙	๒๐,๐๐๐.-
๑๖. กลุ่มทอผ้าบ้านคลองลำเจียก หมู่ที่ ๙	๓๓,๓๓๔.-
๑๗. กลุ่มเลี้ยงสุกรพันธุ์เนื้อบ้านคลองลำเจียก หมู่ที่ ๙	๓๐,๐๐๐.-
๑๘. กลุ่มเลี้ยงสุกรเพื่อยกระดับชุมชน หมู่ที่ ๑๐	๑๐๐,๐๐๐.-
๑๙. กลุ่มเลี้ยงสุกรบ้านเนินแสง หมู่ที่ ๑๑	๕๐,๐๐๐.-
๒๐. กลุ่มเลี้ยงสุกรบ้านเนินแสง หมู่ที่ ๑๑	๕๐,๐๐๐.-
๒๑. กลุ่มทอผ้าไหมมัดหมี่บ้านแสนสุข หมู่ที่ ๑๒	๒๐,๐๐๐.-
๒๒. กลุ่มทำขนมกะหรี่ปั๊บบ้านแสนสุข หมู่ที่ ๑๒	๒๖,๖๖๗.-
๒๓. กลุ่มเลี้ยงสุกรบ้านแสนสุข หมู่ที่ ๑๒	๔๐,๐๐๐.-
๒๔. กลุ่มเลี้ยงโค บ้านนาจะเรียว หมู่ที่ ๑๓	๕,๐๐๐.-
๒๕. กลุ่มทำขนมไทย หมู่ที่ ๑๔	๒๓,๓๓๔.-
๒๖. กลุ่มเลี้ยงสุกรบ้านปรือคันใต้ หมู่ที่ ๑๔	๖๕,๐๐๐.-
๒๗. กลุ่มเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมือง บ้านบางกระวาน หมู่ที่ ๑๕	๒๐,๐๐๐.-
๒๘. กลุ่มเลี้ยงโคบ้านบางกระวาน หมู่ที่ ๑๕	๒๗,๐๐๐.-
๒๙. กลุ่มเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองบ้านบางกระวาน หมู่ที่ ๑๕	๔๐,๐๐๐.-
๓๐. กลุ่มเลี้ยงโคพื้นบ้าน (๒๕๕๗) หมู่ที่ ๑๖	๔๐,๑๒๕.-
๓๑. กลุ่มเลี้ยงสุกรบ้านหนองอาเสรว หมู่ที่ ๑๖	๓๐,๐๐๐.-
๓๒. กลุ่มเลี้ยงสุกร หมู่ที่ ๑๗ บ้านทุ่งชัย	๒๐,๐๐๐.-
๓๓. กลุ่มเลี้ยงไก่เนื้อ หมู่ที่ ๑๗	๑๐,๐๐๐.-
๓๔. กลุ่มร้านค้าพอเพียง หมู่ที่ ๑๗	๑๐,๐๐๐.-
๓๕. กลุ่มทอผ้าไหม บ้านทุ่งชัย หมู่ที่ ๑๗	๖๐,๐๐๐.-
๓๖. กลุ่มเลี้ยงโคพื้นบ้าน หมู่ที่ ๑๘	๓๘,๕๕๐.-
๓๗. กลุ่มเลี้ยงสุกร หมู่ที่ ๑๙	๒๕,๐๐๐.-
๓๘. กลุ่มเลี้ยงปลานิล บ้านหนองสิม หมู่ที่ ๑๙	๒๐,๐๐๐.-

๖.๘ แรงงาน

ประชากรส่วนใหญ่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง ที่ดินส่วนใหญ่เป็นพื้นที่นาใช้ในการปลูกข้าว เป็นดินร่วนปนทรายระบายน้ำได้ดี แม้จะมีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำแต่ยังสามารถใช้ประโยชน์ได้ การประกอบอาชีพของประชากรในตำบล ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำนาข้าว ทำไร่ เช่น มันสำปะหลัง เป็นต้น ผักและผลไม้บางชนิด เช่น กลั้ววย มะม่วง แตงโม เป็นการปลูกเพื่อบริโภคภายในครัวเรือนและจำหน่ายสำหรับ

พืชเศรษฐกิจหลักในชุมชน ได้แก่ ข้าวและมันสำปะหลัง มีโรงสีข้าวขนาดเล็กกระจายอยู่ตามพื้นที่ภายในหมู่บ้าน และมีลานรับซื้อมันสำปะหลังหลายแห่ง พื้นที่บางส่วนของตำบลปรีอใหญ่สามารถทำนาปรังได้ โดยมีน้ำจากระบบชลประทานอ่างเก็บน้ำห้วยศาลา ประชากรบางส่วนมีอาชีพรับจ้างทั้งภายในหมู่บ้านและต่างจังหวัดสำหรับการเลี้ยงสัตว์ ได้แก่ โค กระบือ สุกร เป็ด และไก่ เป็นการเลี้ยงเพื่อบริโภคภายในครัวเรือนและเพื่อจำหน่าย

ประชาชนส่วนใหญ่มีรายได้หลักจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรมหลังจากฤดูทำนาเกษตรกรรมจะว่างงานขาดรายได้เสริมมาใช้จ่ายภายในครอบครัว ทำให้เกิดปัญหาการเคลื่อนย้ายแรงงานออกนอกพื้นที่

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา ผู้ที่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ ๑๐๐

ด้านการศาสนาในตำบลปรีอใหญ่นั้นมีผู้นับถือศาสนาพุทธเป็นส่วนใหญ่ มีวัดจำนวน ๗ แห่ง และสำนักสงฆ์ จำนวน ๑ แห่ง ดังนี้

๑. วัดปรีอใหญ่	หมู่ที่ ๑ บ้านปรีอใหญ่
๒. วัดปรีอคัน	หมู่ที่ ๗ บ้านปรีอคันตะวันตก
๓. วัดตาเปาะ	หมู่ที่ ๓ บ้านตาเปาะ
๔. วัดถ้ำสระพงษ์	หมู่ที่ ๑๓ บ้านนาจะเรียว
๕. วัดบ้านโนนสมบูรณ์	หมู่ที่ ๖ บ้านโนนสมบูรณ์
๖. วัดป่าเสรีธรรมวนาราม	หมู่ที่ ๑๘ บ้านเนินเสรี
๗. วัดบ้านโพธิ์สว่าง	หมู่ที่ ๘ บ้านโพธิ์สว่าง
๘. สำนักสงฆ์คลองแก้ว	หมู่ที่ ๑๐ บ้านเกษนาค้อ

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

การดำเนินชีวิตของประชาชนในตำบลปรีอใหญ่นั้นเป็นวิถีชีวิตเกษตรกรรม ดังนั้นประเพณีและวัฒนธรรมจึงมีความเกี่ยวข้องกับการเกษตรเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งประเพณีที่สำคัญได้แก่การลงแขกเกี่ยวข้าว ทำนา ลงแขกปลูกบ้าน นอกจากนี้ยังมีประเพณีและวัฒนธรรมด้านการศาสนาที่สำคัญ เช่น การบวชนาค การแห่เทียนเข้าพรรษา การทำบุญในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา การทอดผ้าป่า การทอดกฐิน ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีลอยกระทง การทำบุญประเพณีวันเข้าพรรษาและออกพรรษา และประเพณีที่สำคัญของท้องถิ่น คือ “ประเพณีแซนโถงตา” และ “ประเพณีการรำแม่มด”

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ประกอบไปด้วยกลุ่มชาติพันธุ์หลักๆ ๓ เผ่า คือ เผ่าเขมร กูย และมีลาวเพียงเล็กน้อย ตำบลปรีอใหญ่มีชาวกูยอาศัยจำนวนมากที่สุดซึ่งเป็นชาวกูย – เขมรเนื่องจากมีวัฒนธรรมร่วมกับกลุ่มเขมรมากกว่ากลุ่มวัฒนธรรมลาว รองลงมาคือชาวเขมรซึ่งเป็นกลุ่มที่อาศัยหนาแน่นอยู่ในหมู่ที่ ๒ บ้านหลัก , หมู่ที่ ๘ บ้านโพธิ์สว่าง , หมู่ที่ ๑๘ บ้านเนินเสรี และ หมู่ที่ ๒๐ บ้านนาค้อ ส่วนกลุ่มลาว

อาศัยปะปนเป็นส่วนน้อยมาก เช่น หมู่ที่ ๑๓ บ้านนาจะเรียว , หมู่ที่ ๑๖ บ้านหนองอาเสร เป็นต้น

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ผลิตภัณฑ์ OTOP ของตำบลปรีอใหญ่ ประกอบด้วยดังนี้

๑. กลุ่มขนมท้องถิ่น	หมู่ที่ ๑๓ บ้านนาจะเรียว
๒. กลุ่มทอผ้าไหมบ้านปรีอคันตะวันออก	หมู่ที่ ๕ บ้านบางกระวาน
๓. กลุ่มทอผ้าบ้านนาค้อ	หมู่ที่ ๒๐ บ้านนาค้อ
๔. กลุ่มดอกไม้ประดิษฐ์ดินไทย - ดินญี่ปุ่น	หมู่ที่ ๑๓ บ้านนาจะเรียว
๕. กลุ่มทอเสื้อใบเตย	หมู่ที่ ๑๓ บ้านนาจะเรียว
๖. กลุ่มหมอนสมุนไพรลายชีวิต	หมู่ที่ ๑๓ บ้านนาจะเรียว
๗. กลุ่มทอเสื้อผ้าบ้านหนองสิม	หมู่ที่ ๑๓ บ้านนาจะเรียว
๘. กลุ่มจักสานกระติบข้าว	หมู่ที่ ๑๓ บ้านนาจะเรียว
๙. กลุ่มหัตถกรรมรากไม้	หมู่ที่ ๑๓ บ้านนาจะเรียว

๘.ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ ตำบลปรีอใหญ่มีแหล่งน้ำธรรมชาติคือลำห้วยลำคลองหนองน้ำซึ่งกระจายอยู่ตามหมู่บ้านต่าง ๆ

๘.๒ ป่าไม้

องค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่มีป่าไม้ชุมชนซึ่งมีการกระจายตามหมู่บ้านต่าง ๆ

๘.๓ ภูเขา

องค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ ตั้งอยู่ในแนวเขตเทือกเขาพนมดงรัก

๘.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ทรัพยากรธรรมชาติในตำบลปรีอใหญ่ ค่อนข้างจะสมบูรณ์ เพราะเป็นพื้นที่ราบลุ่มมีป่าไม้กระจายทั่วไป มีลำห้วยสาละ และลำห้วยอื่น ๆ ไหลผ่าน รวมทั้งมีคลองชลประทานส่งน้ำจากอ่างเก็บน้ำห้วยสาละผ่านบริเวณตำบล ทำให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ แต่บางพื้นที่ในเขตตำบลปรีอใหญ่ ในช่วงเดือนมีนาคม - เมษายน อาจเกิดความแห้งแล้งของพื้นที่ และในช่วงเดือนตุลาคม - พฤศจิกายน อาจเกิดน้ำท่วมในบางพื้นที่ได้

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑.ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

การทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่มีความสัมพันธ์กับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยมุ่งเน้นเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติด้านแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน สรุปย่อได้ ดังนี้

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ขององค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ อำเภออุ้มผาง จังหวัดน่าน

๑) บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ เป็นต้นมาได้ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในหลากหลายเชิงนิเวศน์ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๐ ที่ร้อยละ ๓.๙ ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ ๖.๐ ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่ โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนั้น ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะ การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาระบบคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาคอขวดความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟู การใช้ และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีปัญหาการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชนขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมือง ตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักความสามัคคี ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนองเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

๒) ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศแม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาคและเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคงต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดย่อย และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติ ที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างสามัคคีของคนในชาติที่นำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืน

นอกจากนี้ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทมหาอำนาจที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์กรระหว่างประเทศ และบริษัทข้ามชาติจะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎ ระเบียบ ทิศทางความสัมพันธ์ และมาตรฐานสากลต่าง ๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจ และการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกกระบวน อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหาเสพติดการค้ายาเสพติด และการลักลอบเข้าเมืองในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยทำให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิ การรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้า และบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ ๆ

นอกจากนั้น ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี ๒๕๗๔ จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคนสูงวัยที่มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องรวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น ประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาติเพิ่มมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น

และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้ การย้ายถิ่น ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้าน ขณะที่ประชากรไทยโดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยิ่งทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่าง ๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่าง ๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียว การรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก รวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้น กฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่าง ๆ ที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีส จะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งในส่วนของการทำงานและอาชีพ สาขการผลิตและบริการใหม่ ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่น ๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์ รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้เทคโนโลยีและสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยาก การเกิดขึ้นของโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศไทยมีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่าง ๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อการจ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบันและบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติโดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำ ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป

กระแสโลกาภิวัตน์ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาขยายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจมีความแปรปรวนมากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ ข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูงและมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้านการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่าง ๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการดำเนินงานอย่างบูรณาการเนื่องจากทุกมิติการพัฒนามีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และกติกาใหม่ ๆ และมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในส่วนของระบบการเรียนการสอนและการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวทันโลก จากการต่อยอดการพัฒนามาบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตร และภาคบริการ กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหาร รักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจ และการพัฒนาและขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมาย ระบบภาษีต้องมีกลยุทธ์การพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้นและสามารถใช้จุดแข็งในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลกเพื่อกระชับและสร้างสัมพันธ์ไมตรี เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่าง ๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและเสถียรภาพทางการเมือง มีการส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคีและลดความขัดแย้งภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่าง ๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมีความแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศ สิ่งแวดล้อมและปัจจัยการพัฒนาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้าง การขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างเป็นบูรณาการบนพื้นฐานประชารัฐเพื่อยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจ และพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่าง ๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เพื่อให้การพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน

๓) วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสถานะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัย และความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วน มีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศ เพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม จนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพและยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และเป้าหมายการพัฒนาประเทศข้างต้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาวที่จะทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยภายในและภายนอกประเทศในทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการของประเทศได้รับการพัฒนายกระดับไปสู่การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม และพัฒนาโลกที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ที่จะสร้างและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ เพื่อยกระดับฐานรายได้ของประชาชนในภาพรวมและกระจายผลประโยชน์ไปสู่ภาคส่วนต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม คนไทยได้รับการพัฒนาให้เป็นคนดีเก่ง มีวินัย คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม และมีศักยภาพในการคิดวิเคราะห์ สามารถ “รู้ รับ ปรับใช้” เทคโนโลยีใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง สามารถเข้าถึงบริการพื้นฐาน ระบบสวัสดิการ และกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีใครถูกทิ้งไว้ข้างหลัง

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ “ประชารัฐ” โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยแต่ละยุทธศาสตร์มีเป้าหมายและประเด็นการพัฒนา ดังนี้

๔.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมีความมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสถานะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

๔.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่

(๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต

และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลก สมัยใหม่

(๒) “ปรับปรุงจูน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต

(๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคมนวัตกรรมถึงปรับปรุงรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคตบนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปรุงจูน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

๔.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะรับผิดชอบต่อสังคม และผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติมีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สามและอนุรักษภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิดผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีฟตามความถนัดของตนเอง

๔.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่นมาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคมและสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

๔.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่

ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

๔.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมั่งคั่ง และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แต่ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ได้สิ้นสุดลงและการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ อยู่ระหว่างการเสนอร่างแผนซึ่งได้กำหนดยุทธศาสตร์เอาไว้แล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ องค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ จึงได้จัดทำแผนที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ซึ่งมีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง

และยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ : การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ : การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ : ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๑) กรอบแนวคิดและหลักการ

การพัฒนาประเทศตามแนวทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ผ่านมา ส่งผลให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ ได้แก่ เศรษฐกิจไทยมีขนาดใหญ่ขึ้น มีฐานการผลิตและบริการที่มีความเข้มแข็งและโดดเด่นในหลายสาขา และความร่วมมือกับมิตรประเทศทั้งในรูปทวิภาคีและพหุภาคี รวมถึงความร่วมมือกับประเทศในอนุภูมิภาคและอาเซียนมีความเข้มข้นและชัดเจนขึ้น ขยายโอกาสด้านการค้าและการลงทุนของไทยเพิ่มขึ้น ในขณะที่โครงสร้างพื้นฐานมีการพัฒนาครอบคลุมมากขึ้น และการบริการทางสังคมทุกด้านที่มีความครอบคลุมทั่วถึง ทำให้รายได้ประชาชนสูงขึ้นปัญหาความยากจนลดลง และคุณภาพชีวิตประชาชนดีขึ้น

อย่างไรก็ตาม โครงสร้างเศรษฐกิจไทยมีความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจและสังคมโลกมากขึ้น จึงทำให้มีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอก ในขณะที่ความสามารถในการแข่งขันปรับตัวช้า เนื่องจากการยกระดับห่วงโซ่มูลค่าการผลิตเกษตร อุตสาหกรรม และบริการสู่การใช้องค์ความรู้ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมยังดำเนินการได้น้อย ทำให้ฐานการผลิตเกษตร อุตสาหกรรม และบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ ประกอบกับประเทศไทยยังประสบปัญหาคุณภาพในเกือบทุกด้าน ที่สำคัญได้แก่ คุณภาพคน คุณภาพการศึกษา คุณภาพบริการสาธารณะและบริการสาธารณสุข สังคมไทยยังมีความเหลื่อมล้ำสูง ก่อให้เกิดความแตกแยก

นอกจากนี้ทรัพยากรธรรมชาติร่อยหรอและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็ว มีภาวะขยะล้นเมือง และการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์ ในขณะที่ความเสี่ยงและผลกระทบที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนมีความรุนแรงมากขึ้น ทำให้กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมที่เกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความเข้มงวดมากขึ้น ซึ่งส่วนหนึ่งสะท้อนถึงปัญหาการจัดการภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเพราะการบริหารจัดการยังขาดเอกภาพ และการปฏิรูปกฎหมายเพื่อพัฒนาประเทศยังล่าช้า

ดังนั้น การพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมเพื่อวางรากฐานของประเทศในระยะยาวให้มุ่งต่อยอดผลสัมฤทธิ์ของแผนที่สอดคล้องเชื่อมโยงและรองรับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องกันไปตลอด ๒๐ ปี ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

๑. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๑ **หลักการ** หลักการพัฒนาประเทศที่สำคัญในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยึดหลัก “ปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง” “การพัฒนาที่ยั่งยืน” และ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” ที่ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ - ๑๑ และยึดหลักการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตจากการเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม

สำหรับการกำหนดวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับนี้ยึดวิสัยทัศน์ของกรอบยุทธศาสตร์ชาติที่กำหนดว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ในขณะที่การกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดในด้านต่าง ๆ ของแผนพัฒนาฯ ได้ยึดเป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี ๒๕๗๙ ที่เป็นเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี มาเป็น กรอบในการกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุใน ๕ ปี โดยที่เป้าหมายและตัวชี้วัดต้องสอดคล้องกับกรอบเป้าหมาย การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่องค์กรระหว่างประเทศกำหนดขึ้น อาทิ การพัฒนาที่ยั่งยืน (sustainable development goals : SDGs) ที่องค์การสหประชาชาติกำหนดขึ้น เป็นต้น ส่วนแนวทางการพัฒนาได้บูรณาการนโยบายหรือประเด็นพัฒนาที่สำคัญของประเด็นการปฏิรูปประเทศ ๓๗ วาระ และ ไทยแลนด์ ๔.๐

การจัดทำแผนขับเคลื่อน และการติดตามประเมินผล เน้นกระบวนการมีส่วนร่วม ทั้งจากภาครัฐ เอกชน ประชาชน และภาคการศึกษา ในทุกพื้นที่ของประเทศ เป็นกลไกประชารัฐที่รวมพลัง ให้สามารถกำหนดเป้าหมาย แนวทางการพัฒนา รวมทั้งแผนงานโครงการสำคัญที่ตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้อย่างสอดคล้องกับภูมิสังคมและเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปี

๑.๒ **จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๑๒** ประเทศไทยมียุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะเป็นแผนแรกที่ถูกใช้ให้เป็นกลไกเชื่อมโยงสู่การขับเคลื่อนการพัฒนา ซึ่งกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดที่จะต้องบรรลุผลลัพธ์ และผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนารวมทั้งกำหนดแนวทางการพัฒนาในรายละเอียดที่ต้องเชื่อมต่อการปฏิบัติที่ ต้องดำเนินการในช่วง ๕ ปี โดยได้กำหนดแผนงาน/โครงการสำคัญ (Flagship Program) และประเด็นพัฒนาเชิงบูรณาการที่สำคัญ ในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติ จะทำให้ระบบการจัดสรรงบประมาณ การบริหารจัดการงบประมาณแผ่นดิน แผนสำหรับบริหารราชการแผ่นดิน กฎ ระเบียบวินัยทาง การเงินและการคลัง ภาครัฐ และระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนา ตลอดจนระบบการติดตามประเมินผลการปฏิบัติราชการของหน่วยงานภาครัฐต้องมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก

นอกจากนี้ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีแนวทางการพัฒนาจังหวัด ภาค และเมืองที่กำหนดพื้นที่เป้าหมาย สาขการผลิตและบริการเป้าหมายที่ชัดเจน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติและกำกับให้การขับเคลื่อนการพัฒนาเชิงพื้นที่ จังหวัด ภาค และเมือง เกิดผลสัมฤทธิ์และสอดคล้องกับเป้าหมายรวมของประเทศ รวมทั้งได้กำหนดแนวทางเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนประเด็นการปฏิรูปประเทศที่สภาปฏิรูปแห่งชาติ และสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปได้เสนอและต้องเร่งดำเนินการให้แล้วเสร็จในช่วง ๕ ปีต่อจากนี้

๑.๓ ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประเทศไทยแม้ว่า ได้ดำเนินมาตรการเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดี มีการขยายการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นระบบ โครงข่ายมากขึ้น และมีการเพิ่มการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา แต่อันดับความสามารถในการแข่งขันของไทย ยังปรับตัวช้าเมื่อเทียบกับหลายประเทศ เนื่องจากคุณภาพคนต่ำ การลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ยังมีน้อย คุณภาพของโครงสร้างพื้นฐานยังไม่ดี และปัญหาการบริหารจัดการภาครัฐและกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัย และขาดประสิทธิภาพในการบังคับใช้ เมื่อต้องเผชิญกับปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจโลกและภัยพิบัติธรรมชาติ ทำให้เศรษฐกิจไทยผันผวนได้ง่าย และเศรษฐกิจโดยรวมขยายตัวในอัตราที่ต่ำกว่าศักยภาพมาต่อเนื่องหลายปี

นอกจากนี้ประเทศไทยต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นมากขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดน โดยมีการเคลื่อนย้ายคน เงินทุน องค์ความรู้ เทคโนโลยี ข่าวสาร สินค้าและบริการอย่างเสรี ทำให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้น ส่งผลให้มีการรวมตัวด้าน เศรษฐกิจ ของกลุ่มต่าง ๆ ในโลกมีความเข้มข้นขึ้น ประเทศเศรษฐกิจใหม่มีขีดความสามารถในการแข่งขันมากขึ้น เช่น จีน อินเดีย ละตินอเมริกา และเวียดนาม ซึ่งมีแรงงานราคาถูกและมีมาตรการอื่น ๆ ประกอบในการ ดึงดูดการลงทุน จากต่างประเทศได้เพิ่มขึ้น นอกจากนั้นการพัฒนาการสื่อสารด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ทำให้ สังคมโลกมีความ เชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิดมากขึ้น ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยง อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด อาชญากรรมข้ามชาติ ปัญหาแรงงานต่างด้าว

ในขณะเดียวกันประเทศไทยมีความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมสูงวัยมากขึ้น จำนวนประชากรวัยแรงงานลดลง ผู้สูงอายุมีปัญหาสุขภาพและมีแนวโน้มอยู่คนเดียวสูงขึ้น ปัญหา ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ รวมทั้งความแตกต่างของรายได้ ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดและกลุ่มคนจนที่สุดสูงถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ เนื่องจากการกระจายโอกาสการพัฒนาไม่ทั่วถึง ยิ่งไปกว่านั้นทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม มีปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ ทรัพยากรธรรมชาติระหว่างรัฐกับประชาชน และระหว่างประชาชนในกลุ่มต่าง ๆ เนื่องจากการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติมีลักษณะรวมศูนย์ขาดการเชื่อมโยงกับพื้นที่ ในขณะที่ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตาม การขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง ประกอบกับสภาพภูมิอากาศมีการเปลี่ยนแปลงผันผวนมากขึ้น ประเทศไทยต้องเผชิญกับภัยพิบัติทางธรรมชาติรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมไทย มากกว่าในอดีต

ภายใต้เงื่อนไขและสภาพแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นทั้งในและต่างประเทศดังกล่าว จะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยง อย่างชาญฉลาดมากขึ้น ต่อจากนี้ไป ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนครั้งใหญ่ เพื่อแก้ไขปัญหารากฐานสำคัญที่เป็นจุดอ่อนและข้อจำกัดของประเทศที่สั่งสมมานาน ในขณะเดียวกันดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อใช้ประโยชน์ จากจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญกับประเด็นที่มีลักษณะ การบูรณาการ และใช้ประกอบการพิจารณาการจัดสรรงบประมาณ เพื่อการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติเกิดผล สัมฤทธิ์ได้อย่าง แท้จริง ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

๑.๓.๑ การพัฒนานวัตกรรมและการนำใช้ขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกมิติเพื่อ ยกระดับ ศักยภาพของประเทศ โดยจะมุ่งเน้นการนำความคิดสร้างสรรค์และการพัฒนานวัตกรรม ทำให้เกิดสิ่ง ใหม่ที่มี มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจทั้งในเรื่องกระบวนการผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ ๆ โดยการกำหนด วาระการวิจัยแห่งชาติ (National Research Agenda) ให้มีจุดเน้นที่ชัดเจน เฉพาะเจาะจงและสอดคล้องกับ สาขาเป้าหมายการพัฒนาประเทศ และใช้กลยุทธ์ด้านนวัตกรรมบูรณาการวิจัยและพัฒนากับการนำไปใช้ ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และการพัฒนานวัตกรรม

๑.๓.๒ การส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และ นวัตกรรม โดยสนับสนุนการวิจัยพัฒนาการดัดแปลงและต่อยอดการพัฒนาเทคโนโลยีไปสู่ความเป็นอัจฉริยะ โดยใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและการผสมผสานเทคโนโลยี การพัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทาง เทคโนโลยี (Technopreneur) รวมทั้งการเชื่อมโยงระหว่างภาคการผลิตที่เป็นกลุ่มใหญ่ของประเทศ ได้แก่ เกษตรกรรายย่อย วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับสถาบันวิจัย และ สถาบันการศึกษา รวมทั้งพัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ให้ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี แบบก้าวกระโดด โดยเฉพาะเร่งสร้างและพัฒนาบุคลากรวิจัยในสาขา STEM (Science, Technology, Engineering, and Mathematics) และสนับสนุนการดำเนินงานอย่างเป็นเครือข่ายระหว่างสถาบันวิจัย สถาบันการศึกษา ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน/ชุมชน รวมทั้งการปรับกลไกระบบวิจัยและพัฒนา ของประเทศทั้งระบบ

๑.๓.๓ การเตรียมพร้อมด้านกำลังคนและการเสริมสร้างศักยภาพของประชากร ในทุก ช่วงวัยมุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพทุนมนุษย์ของประเทศ โดยพัฒนาคนให้เหมาะสมตามช่วงวัย เพื่อให้เติบโต อย่างมีคุณภาพ การหล่อหลอมให้คนไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม เป็นคนดี มีสุขภาวะที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย และมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม การพัฒนาทักษะที่สอดคล้องกับ ความ ต้องการในตลาดแรงงานและทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ ของคนในแต่ละช่วงวัยตาม ความเหมาะสม การเตรียมความพร้อมของกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะเปลี่ยนแปลงโลกใน อนาคต ตลอดจนการยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพดีที่เน้นการ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางสุขภาพและการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อสุขภาพ

๑.๓.๔ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ ให้ความสำคัญกับการ จัดบริการ ของรัฐที่มีคุณภาพทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข ให้กับผู้ที่ด้อยโอกาสและผู้ที่ยากไร้ในพื้นที่ห่างไกล การจัดสรร ที่ดินทำกิน สนับสนุนในเรื่องการสร้างอาชีพ รายได้ และสนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพ ผู้ด้อยโอกาส สตรี และ ผู้สูงอายุ รวมทั้งกระจายการจัดบริการภาครัฐให้มีความครอบคลุมและทั่วถึงทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ตลอดจนสร้างชุมชนเข้มแข็งให้เป็นพลังร่วมทางสังคมเพื่อสนับสนุนการพัฒนาและพร้อมรับผลประโยชน์จาก การพัฒนาโดยส่งเสริมการประกอบอาชีพของผู้ประกอบการระดับชุมชน การสนับสนุนศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน ส่งเสริมให้ชุมชนจัดสวัสดิการและบริการในชุมชน และผลักดันกลไกการกระจายที่ดินทำกินและการบริหารจัดการ ที่ดินของชุมชน โดยมุ่งบรรลุเป้าหมายสำคัญในการยกระดับรายได้ประชากรกลุ่ม ร้อยละ ๔๐ ที่มี รายได้ต่ำสุด

๑.๓.๕ การปรับโครงสร้างการผลิตและการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจในแต่ละ ช่วงของห่วงโซ่มูลค่า เน้นสร้างความเข้มแข็งให้กับปัจจัยพื้นฐาน ทุ่ทางเศรษฐกิจให้สนับสนุนการเพิ่ม ศักยภาพของฐานการผลิตและฐานรายได้เดิม และยกระดับห่วงโซ่มูลค่าด้วยการใช้เทคโนโลยีวิจัยและพัฒนา เพื่อสร้างนวัตกรรมการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด รวมทั้งสร้างสังคมผู้ประกอบการให้มีทักษะการทำธุรกิจที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ตลอดจนพัฒนาพื้นที่ชายแดนที่มีศักยภาพและพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและขับเคลื่อนเศรษฐกิจเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในอนาคต

๑.๓.๖ การปรับระบบการผลิตการเกษตรให้สอดคล้องกับพันธกรณีในด้าน การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและศักยภาพของพื้นที่ เน้นการสร้างองค์ความรู้ทางวิชาการเกษตร วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมีส่วนร่วมที่เชื่อมโยงกับฐานทรัพยากรชีวภาพ (Bio Based) ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรมีความปลอดภัย ไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและสิ่งแวดล้อมของประเทศ การพัฒนาระบบเกษตรกรรมที่ยั่งยืนและการขยายโอกาสในการเข้าถึงพื้นที่ทำกินของเกษตรกร รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียว เป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัท เพื่อให้เกิดการประหยัดต่อขนาด

๑.๓.๗ การเพิ่มศักยภาพฐานการผลิตและบริการเดิมที่มีศักยภาพในปัจจุบันให้ ต่อยอดไปสู่ฐานการผลิตและบริการที่ใช้เทคโนโลยีที่เข้มข้นและมีนวัตกรรมมากขึ้น ควบคู่กับการ วางรากฐานเพื่อสร้างและพัฒนาภาคการผลิตและบริการสำหรับอนาคต ทั้งในด้านการเตรียมศักยภาพคน และโครงสร้างพื้นฐาน ตลอดจนสร้างกลไกและเครือข่ายความร่วมมือของธุรกิจลักษณะคลัสเตอร์ (Cluster)

๑.๓.๘ การส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจกระแสใหม่ อาทิ เศรษฐกิจ ดิจิทัล เศรษฐกิจฐานชีวภาพ เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม และการพัฒนาวิสาหกิจตั้งใหม่ (Start Up) และวิสาหกิจเพื่อสังคม รวมถึงการสร้างสังคมผู้ประกอบการเพื่อต่อยอดฐานการผลิตและบริการ

๑.๓.๙ การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจบริการและการ ท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้เติบโตและสนับสนุนภาคการผลิต เน้นการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความสมดุลและยั่งยืนในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ และศักยภาพของพื้นที่ รวมทั้งการสร้างมูลค่าเพิ่มในอุตสาหกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติและครบวงจร ทั้งการผลิตและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

๑.๓.๑๐ การสร้างความเชื่อมโยงระหว่างภาคการผลิต เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจขยายฐานเศรษฐกิจให้กว้างขึ้น และต่อยอดห่วงโซ่การผลิตให้เข้มแข็งขึ้น โดยการเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิต และนำผลการวิจัยและการพัฒนาที่เกี่ยวข้องมาใช้ประโยชน์ในการสร้างผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์ที่หลากหลาย และสอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคม ในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงานของกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง กรอบความร่วมมือลุ่มแม่น้ำอิรวดี เจ้าพระยา แม่โขง กรอบความร่วมมือ

เขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย กรอบความร่วมมือความริเริ่มแห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาทางวิชาการและเศรษฐกิจ กรอบความร่วมมือเพื่อพัฒนา ชายแดนไทย-มาเลเซีย และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์

๑.๓.๑๑ การพัฒนาวิสาหกิจขนาดย่อม ขนาดเล็กและขนาดกลาง วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อขยายฐานการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้มีความครอบคลุมมากขึ้น เป็นการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจสำหรับกลุ่มต่าง ๆ ในสังคม โดยดำเนินการควบคู่ไปกับการพัฒนาและส่งเสริมสังคมผู้ประกอบการเพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการที่ผลิตได้และขายเป็น

๑.๓.๑๒ การสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและยกระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อม เน้นการรักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ สนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของประชาชน เร่งแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมเพื่อลดมลพิษที่เกิดจากการผลิตและการบริโภค พัฒนาระบบบริหารจัดการที่โปร่งใสเป็นธรรม ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เร่งเตรียมความพร้อมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติทางธรรมชาติ

๑.๓.๑๓ การฟื้นฟูพื้นฐานด้านความมั่นคงที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาทาง เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ให้ความสำคัญกับการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติของผู้มีความเห็นต่างทาง ความคิดและอุดมการณ์บนพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และการเตรียมการรับมือกับอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งจะส่งผลกระทบอย่างมีนัยยะสำคัญต่อการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะ ๒๐ ปีข้างหน้า

๑.๓.๑๔ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติดมิชอบและ การสร้างธรรมาภิบาลในสังคมไทย ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและพัฒนาธรรมาภิบาลในภาครัฐอย่าง เป็นรูปธรรมทั้งด้านระบบการบริหารงานและบุคลากร มีการบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส มีประสิทธิภาพ สามารถตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรม และประชาชนมีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจ และแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

๑.๓.๑๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อขยายขีดความสามารถและพัฒนาคุณภาพการให้บริการเพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจหลักและส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของทุกกลุ่มในสังคม เน้นให้เกิดความเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและในอาเซียนอย่างเป็นระบบ โดยมีโครงข่ายเชื่อมโยงภายในประเทศที่สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจต่าง ๆ รวมทั้งพัฒนาระบบบริหารจัดการและการกำกับดูแลให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการพื้นฐาน และการคุ้มครองผู้บริโภค นอกจากนี้พัฒนาอุตสาหกรรม ต่อเนื่องเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ และการพัฒนาผู้ประกอบการในสาขาโลจิสติกส์และหน่วยงานที่มีศักยภาพไปทำธุรกิจในต่างประเทศ

๑.๓.๑๖ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ เร่งดำเนินการในประเด็นท้าทาย ได้แก่ การสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิม และขยายฐานการผลิตและบริการใหม่ที่สร้างรายได้ สำหรับประชาชนในแต่ละภาค การพัฒนาเมืองให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ การพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่ บริเวณ ชายฝั่งทะเลตะวันออกให้รองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคตอย่างมีสมดุล และการบริหารจัดการ พื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้เจริญเติบโตและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพกลไกการ ขับเคลื่อนการพัฒนาภาคและเมืองให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

๑.๓.๑๗ การสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศให้เข้มข้นและส่งผลต่อการพัฒนาอย่าง
เต็มที่ มุ่งเน้นผลักดันให้ความเชื่อมโยงด้านกฎระเบียบและในเชิงสถาบันให้มีความคืบหน้าและชัดเจนในระดับ ปฏิบัติการและในแต่ละจุดพื้นที่เชื่อมโยงระหว่างประเทศ ผลักดันการลดการใช้มาตรการที่ไม่ใช่มาตรการ ทาง ภาษี ควบคู่กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ต้องเชื่อมโยงเครือข่ายภายในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมบทบาทที่สร้างสรรค์ของไทยในกรอบความร่วมมือต่างๆ ในเวทีโลก และสนับสนุนการขับเคลื่อน การพัฒนาภายใต้กรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

๑.๓.๑๘ การส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ ให้ความสำคัญกับการพัฒนา ผู้ประกอบการ ให้สามารถพัฒนาธุรกิจร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เทคโนโลยี และ นวัตกรรม พัฒนาสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ และการสนับสนุนการดำเนินงานของสภาธุรกิจภายใต้กรอบความ ร่วมมือต่าง ๆ รวมทั้งสนับสนุนแหล่งเงินทุนและแหล่งข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับฐานการผลิตในต่างประเทศ

๑.๓.๑๙ การปรับปรุงภาคการเงินของไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและให้สามารถ
แข่งขันได้ เร่งปรับปรุงกฎระเบียบในการกำกับดูแลภาคการเงินเพื่อสนับสนุนความสามารถในการแข่งขันและ การให้บริการต่อผู้บริโภคและภาคธุรกิจเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม รวมทั้งการกำกับ ดูแลที่ สามารถป้องกันความเสี่ยงจากความเสี่ยงทางการเงินและกระแสการเคลื่อนย้ายของเงินทุนที่จะมีรูปแบบที่ เปลี่ยนแปลงไป และมีปริมาณธุรกรรมที่มากขึ้น ในขณะเดียวกันสนับสนุนการนำเทคโนโลยีทางการเงินมาใช้ อย่างเข้มข้น พัฒนาเครื่องมือทางการเงินเพื่อระดมทุนมาใช้สนับสนุนการลงทุนโครงการขนาดใหญ่ ตลอดจน ขยายการเข้าถึงบริการทางการเงินอย่างทั่วถึงในต้นทุนที่เหมาะสม

๑.๓.๒๐ การปฏิรูปด้านการคลังและงบประมาณ ประกอบด้วย การขยายฐานภาษี การ ปรับระบบการจัดทำค่าของงบประมาณ การจัดสรรงบประมาณ การจัดทำงบประมาณบูรณาการ ทั้งเชิง ประเด็นพัฒนาและเชิงพื้นที่ การติดตามและประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณ และกระจายอำนาจ ให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียม และลดความซ้ำซ้อนของสิทธิประโยชน์ ด้าน สวัสดิการสังคม รวมทั้งสร้างความยั่งยืนทางการคลังของระบบการคุ้มครองทางสังคม ได้แก่ การปรับปรุง ระบบการออมเพื่อการเกษียณอายุ และการปรับปรุงระบบประกันสุขภาพ เพื่อลดภาระการพึ่งพารายได้จาก รัฐบาล

๒. การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ

๒.๑ สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก

๒.๑.๑ สถานการณ์และแนวโน้มเศรษฐกิจโลก มีตลาดเกิดใหม่ที่มียุทธศาสตร์สูงขึ้น ตลาดการเงินโลกเข้าสู่สถานการณ์ไร้พรมแดน ซึ่งเป็นผลจากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเงินที่มีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ทำให้มีการพัฒนาเครื่องมือทางการเงินใหม่ ๆ รวมทั้งมีการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจที่หลากหลาย ส่งผลต่อการเปิดเสรีทางการค้ามากขึ้น ซึ่งจะเป็นโอกาสที่สำคัญของการพัฒนาประเทศไทย

๒.๑.๒ การวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด เป็นกุญแจสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และเปลี่ยนวิถีการดำรงชีวิตของคนทำให้เกิดสาขาอุตสาหกรรมและบริการใหม่ ๆ ที่ผสมผสานการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่หลากหลายสาขา มนุษย์จะสามารถเข้าถึง ข้อมูลและองค์ความรู้ได้อย่างไร้ขีดจำกัด มีการแข่งขันแรงงานที่มีทักษะด้านเทคโนโลยีและมีทักษะหลายด้านในตลาดแรงงาน ขณะเดียวกันเกิดความเหลื่อมล้ำในมิติต่าง ๆ เช่น ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงเทคโนโลยี เป็นต้น

๒.๑.๓ สถานการณ์และแนวโน้มสังคมโลก การเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกส่งผลต่อเศรษฐกิจ และรูปแบบการดำเนินชีวิต โดยเฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุในประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นกลุ่มสำคัญที่ทำให้มีการบริโภคสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น แต่อาจก่อให้เกิดการแย่งชิงประชากรวัยแรงงาน โดยเฉพาะคนที่มีศักยภาพสูง ขณะเดียวกันการเคลื่อนไหลของกระแสวัฒนธรรมโลกที่ผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่นส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและการสร้างวัฒนธรรมร่วมสมัย แต่อาจก่อให้เกิดวิกฤตทางวัฒนธรรมเนื่องจากการขาดการคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมที่ดี

๒.๑.๔ สถานการณ์และแนวโน้มสิ่งแวดล้อมโลก วาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. ๒๐๓๐ เป็นทิศทางหลักในการพัฒนาของโลกหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ โดยมีเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ประกอบด้วย ๑๗ เป้าหมาย และ ๑๖๘ เป้าประสงค์ รวมถึงข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ทวีความเข้มข้นขึ้น จะมีส่วนสำคัญในการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ยิ่งไปกว่านั้น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้น ส่งผลต่อการผลิตในภาคเกษตรและความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ

๒.๑.๕ สถานการณ์ความมั่นคงโลก ประเทมหาอำนาจมีแนวโน้มใช้อำนาจทางทหารและทางเศรษฐกิจเข้าแทรกแซงกิจการภายในของประเทศต่าง ๆ รวมถึงเกิดความขัดแย้งระหว่างประเทศ ด้านอาณาเขตแบบรัฐต่อรัฐทั้งด้านอาณาเขตทางบก การอ้างสิทธิทับซ้อนทางทะเล และภูมิรัฐศาสตร์ เพื่อผลประโยชน์และการแย่งชิงทรัพยากร นอกจากนี้ การก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติ และอาชญากรรมทางไซเบอร์จะทวีความรุนแรงและมีวิธีการที่ซับซ้อนมากขึ้น

๒.๒ สถานการณ์และแนวโน้มภายใน

๒.๒.๑ สถานการณ์และแนวโน้มเศรษฐกิจไทย เศรษฐกิจไทยในช่วงปี ๒๕๐๔- ๒๕๕๘ ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๖.๑ สูงเป็นอันดับที่ ๒๒ ของโลก ส่งผลให้รายได้ต่อหัวของประชาชนเพิ่มขึ้น สามารถขยายฐานการพัฒนาประเทศเป็นประเทศรายได้ปานกลางตอนบนในปี ๒๕๕๓ โครงสร้างเศรษฐกิจ เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น ภาคการผลิตมีการส่งสมองค์ความรู้และปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีการผลิตอย่างต่อเนื่อง ประเทศไทยยังคงมีความหลากหลายของฐานการผลิตที่มีความแข็งแกร่งในระดับโลก อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น เศรษฐกิจไทยกลับเข้าสู่เสถียรภาพและอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกัน อย่างไรก็ตาม ในช่วง ๘ ปีที่ผ่านมา เศรษฐกิจไทยขยายตัวในอัตราการขยายตัวที่ต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจ การส่งออกของไทยปรับตัวลดลงทั้งในด้านการส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม มีสาเหตุจากจุดอ่อนที่สำคัญ ๆ ทั้งทางด้านปัญหาเชิงโครงสร้าง เงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และปัจจัยทางด้านการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจ

๒.๒.๒ การพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม อยู่ในลำดับต่ำและการบริหารจัดการงานวิจัยขาดการบูรณาการให้มีเอกภาพตั้งแต่ระดับนโยบาย การสนับสนุนทุนวิจัย และหน่วยวิจัยหลักทำให้ทิศทางการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยพัฒนา และนวัตกรรมของประเทศไม่ชัดเจน มีความซ้ำซ้อน และยังมีข้อจำกัดในการตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ เป็นผลให้การพัฒนาเทคโนโลยี และนวัตกรรมของประเทศล่าช้า ไม่ทันต่อการพัฒนาเทคโนโลยีของโลก ตลอดจนมีการนำผลงานวิจัยไปใช้ ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ในระดับต่ำ

๒.๒.๓ สถานการณ์และแนวโน้มของสังคมไทย โครงสร้างประชากรไทย เปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ โดยปี ๒๕๕๗ ประชากรวัย แรงงานจะมีจำนวนสูงสุดและเริ่มลดลงอย่างต่อเนื่อง คุณภาพคนไทยทุกกลุ่มวัยยังมีปัญหา คุณภาพการศึกษา และการเรียนรู้ของ คนไทยยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ขณะที่คนไทยมีแนวโน้มเป็นโรคไม่ติดต่อมากขึ้น ซึ่งเป็นสาเหตุหลักของการเสียชีวิต รวมถึงปัญหาด้านสุขภาพในวัยผู้สูงอายุจะส่งผลกระทบต่อภาระค่าใช้จ่ายภาครัฐ นอกจากนี้ คนไทยส่วนใหญ่ ยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม และไม่ตระหนักถึงความสำคัญของระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ และการมีจิตสาธารณะ

๒.๒.๔ สถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ฐานทรัพยากรธรรมชาติ ลดลงและเสื่อมโทรมเนื่องจากการใช้ประโยชน์เกินกว่าศักยภาพในการฟื้นตัวของระบบนิเวศ การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำยังขาดกระบวนการมีส่วนร่วมและการวิเคราะห์ประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และเศรษฐกิจก่อนดำเนินการอย่างเป็นระบบ ขณะเดียวกันการเข้าถึงและการจัดสรรการใช้ประโยชน์ ทรัพยากรธรรมชาติยังไม่เป็นธรรม ก่อให้เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำ ความขัดแย้ง และข้อพิพาทในระดับพื้นที่ ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน นอกจากนี้ยังมีปัญหามลพิษที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและต้นทุนทางเศรษฐกิจ และก่อให้เกิดรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

๒.๒.๕ การเจริญเติบโตของภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ กิจกรรมทางเศรษฐกิจ กระจุกตัวในกรุงเทพมหานครและภาคกลาง ทำให้เกิดปัญหาช่องว่างการกระจายรายได้ระหว่างภาค รวมถึงกลไกการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดยังไม่สามารถเชื่อมโยงการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ ขณะที่การขยายตัวของเมืองในภาคต่าง ๆ ของประเทศที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นไม่สามารถรองรับการขยายตัวของเมืองได้อย่างเพียงพอ นอกจากนี้การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศมีแนวโน้มการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจในระดับสูง ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนและสมดุลของการพัฒนาในพื้นที่

๒.๒.๖ ความมั่นคงภายในประเทศ สถาบันหลักของชาติได้รับผลกระทบจากความขัดแย้งที่มีรากฐานของปัญหาจากความเห็นต่างทางความคิดและความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ และสังคม ขณะที่สถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ยังมีการสร้างสถานการณ์โดยมีเป้าหมายให้เกิดความสูญเสียต่อเจ้าหน้าที่รัฐ นอกจากนี้ยังต้องเผชิญกับมีความเสี่ยงจากปัญหาอาชญากรรมทางไซเบอร์ ที่ปรับเปลี่ยนรูปแบบไปสู่การโจมตีระบบขององค์กรขนาดใหญ่ที่ส่งผลกระทบในวงกว้างและมีมูลค่าความเสียหายสูง

๒.๒.๗ ความร่วมมือระหว่างประเทศและความเชื่อมโยงเพื่อการพัฒนา การเชื่อมโยงระหว่างประเทศไทยกับนานาประเทศมีความใกล้ชิดกันมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มอนุภูมิภาคและภูมิภาคเอเชีย เป็นเงื่อนไขสำคัญของประเทศไทยในการขยายความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ การค้า การคมนาคมขนส่ง การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และเทคโนโลยีและสารสนเทศ กับกลุ่มประเทศต่าง ๆ ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี

๒.๒.๘ การบริหารจัดการภาครัฐยังอ่อนแอ ภาครัฐมีขนาดใหญ่และรายจ่าย ประจำเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องการบริหารจัดการภาครัฐมีประสิทธิภาพต่ำ ขาดระบบการทำงาน ที่เชื่อมโยงเป็นเครือข่ายแบบบูรณาการกับหน่วยงานหรือภาคส่วนอื่น ๆ การให้บริการประชาชนยังต้องปรับปรุงให้ได้มาตรฐานสากล ขณะที่การทุจริตและประพฤติมิชอบได้ขยายไปในวงกว้างทั้งในภาครัฐ เอกชน และองค์กรเอกชน นอกจากนี้กฎหมายหลายฉบับยังไม่ได้มาตรฐานสากลเนื่องจากล้าสมัยและกระบวนการตรากฎหมายยังมีจุดอ่อนหลายประการ ตลอดจนกระบวนการยุติธรรมยังขาดประสิทธิภาพและไม่สามารถอำนวยความยุติธรรมได้อย่างเสมอภาค

๓. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๓.๑. วัตถุประสงค์

๓.๑.๑. เพื่อวางรากฐานให้คนไทยเป็นคนที่สมบูรณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบ วินัย ค่านิยมที่ดี มีจิตสาธารณะ และมีความสุข โดยมีสุขภาวะและสุขภาพที่ดี ครอบครัวอบอุ่น ตลอดจนเป็นคนเก่งที่มีทักษะความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต

๓.๑.๒. เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากรและบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการพัฒนาศักยภาพ รวมทั้งชุมชนมีความ

เข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้

๓.๑.๓. เพื่อให้เศรษฐกิจเข้มแข็ง แข่งขันได้ มีเสถียรภาพ และมีความยั่งยืน สร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานใหม่โดยการใช้นวัตกรรมที่เข้มข้นมากขึ้น สร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก และสร้างความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร และน้ำ

๓.๑.๔. เพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สามารถ สนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

๓.๑.๕. เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันทสมัย และมี การทำงานเชิงบูรณาการของภาคีการพัฒนา

๓.๑.๖. เพื่อให้มีการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค โดยการพัฒนาภาคและเมืองเพื่อรองรับการพัฒนาระดับฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่

๓.๑.๗. เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยมีความเชื่อมโยงกับประเทศต่าง ๆ ทั้งในระดับ อนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ประเทศไทยมีบทบาทนำและสร้างสรรค์ในด้านการค้า การบริการ และการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือต่าง ๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก

๓.๒. เป้าหมายรวม เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ได้กำหนดเป้าหมายรวมการพัฒนาของ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประกอบด้วย

๓.๒.๑. คนไทยมีคุณ ลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ มีวินัย มีทัศนคติ และพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความเป็นพลเมืองตื่นรู้ มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้ เท้าทันสถานการณ์ มีความรับผิดชอบและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีความเจริญงอกงามทางจิตวิญญาณ มีวิถีชีวิตที่พอเพียง และมีความเป็นไทย

๓.๒.๒. ความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจนลดลง เศรษฐกิจฐานรากมีความเข้มแข็ง ประชาชนทุกคนมีโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากร การประกอบอาชีพ และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม กลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุด ร้อยละ ๔๐ มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อย ร้อยละ ๑๕

๓.๒.๓. ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐานบริการและดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็งสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ มีระบบการผลิตและให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และมีการลงทุนในการผลิต และบริการฐานความรู้ขั้นสูงใหม่ ๆ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งกระจายฐานการผลิตและการ ให้บริการสู่ภูมิภาคเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ โดยเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี และมีปัจจัยสนับสนุน อาทิ ระบบโลจิสติกส์ พลังงาน และการลงทุนวิจัยและพัฒนาที่เอื้อต่อการ ขยายตัวของภาคการผลิต

และบริการ

๓.๒.๔. พุนทางธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำโดยเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ ๔๐ ของ พื้นที่ประเทศ เพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและขนส่งไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ภายในปี ๒๕๖๓ เทียบกับการปล่อยในกรณีปกติ มีปริมาณหรือสัดส่วนของขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเพิ่มขึ้น และรักษาคุณภาพน้ำและคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตให้อยู่ ในเกณฑ์มาตรฐาน

๓.๒.๕. มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมปลอดภัย สามัคคี สร้างภาพลักษณ์ดี และเพิ่มความเชื่อมั่นของนานาชาติต่อประเทศไทย ความขัดแย้งทางอุดมการณ์และความคิดในสังคมลดลง ปัญหาอาชญากรรมลดลง ปริมาณความสูญเสียจากภัยโจรสลัดและการลักลอบขนส่งสินค้าและค่านมนุษย์ลดลง มีความพร้อมที่ปกป้องประชาชนจากการก่อการร้ายและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ประเทศไทยมีส่วนร่วมในการกำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ เกิดความเชื่อมโยงการขนส่งโลจิสติกส์ ห่วงโซ่มูลค่า เป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก และอัตราการเติบโตของมูลค่าการลงทุนและการส่งออกของ ไทยในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และอาเซียนสูงขึ้น

๓.๒.๖. มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจายอำนาจและมีส่วนร่วมจากประชาชน บทบาทภาครัฐในการให้บริการซึ่งภาคเอกชน ดำเนินการแทนได้ ดีกว่าลดลง เพิ่มการใช้ระบบดิจิทัลในการให้บริการ ปัญหาคอร์รัปชันลดลง และการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระมากขึ้น โดยอันดับประสิทธิภาพภาครัฐที่จัดทำโดยสถาบันการพัฒนานานาชาติ และอันดับความยากง่ายในการดำเนินธุรกิจในประเทศดีขึ้น การใช้จ่ายภาครัฐและระบบงบประมาณมีประสิทธิภาพสูง ฐานภาษีกว้างขึ้น และดัชนีการรับรู้การทุจริตดีขึ้น รวมถึงมีบุคลากรภาครัฐที่มีความรู้ ความสามารถและปรับตัวได้ทันกับยุคดิจิทัลเพิ่มขึ้น

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบ ยุทธศาสตร์ชาติ๒๐ ปีและอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๔.๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ทุนมนุษย์ของประเทศไทยยังมีปัญหาในด้านคุณภาพคนในแต่ละช่วงวัย โดยผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ การพัฒนาความรู้และทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงาน ในขณะที่คนไทยจำนวนไม่น้อยยังไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งส่งผลต่อวิกฤตค่านิยม ทศนคติ และพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต การพัฒนาในระยะต่อไปจึงต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เพื่อให้คนไทยมีทัศนคติ และพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะที่ดีขึ้น คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ และความสามารถเพิ่มขึ้น

รวมทั้งสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย (๑) ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งใน และนอกห้องเรียนที่สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย และจิตสาธารณะ (๒) พัฒนาศักยภาพ คนให้มีทักษะ ความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า อาทิ ส่งเสริมเด็กปฐมวัยให้มีการพัฒนา ทักษะทางสมองและทางสังคมที่เหมาะสม เด็กวัยเรียนและวัยรุ่นมีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ (๓) ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการสถานศึกษาขนาดเล็ก ให้มี การจัดทรัพยากรร่วมกันให้มีขนาดและจำนวนที่เหมาะสม ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นแหล่ง เรียนรู้ เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต (๔) ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมทางสุขภาพและโภชนาการที่เหมาะสมกับวัย ปรับปรุงมาตรการทางกฎหมายและ ภาษีใน การควบคุมผลิตภัณฑ์ที่ส่งผลเสียต่อสุขภาพ (๕) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพ ภาครัฐและ ปรับระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการทรัพยากรร่วมกันระหว่าง สถานพยาบาล ทุกสังกัดในเขตพื้นที่สุขภาพ (๖) พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับ สังคมสูงวัย อาทิ ผลักดันให้มีกฎหมายการดูแลผู้สูงอายุระยะยาว และ (๗) ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วน ร่วมพัฒนา ประเทศอย่างเข้มแข็ง อาทิ กำหนดมาตรการดูแลครอบครัวที่เปราะบาง และส่งเสริม สถาบันการศึกษาให้เป็น แหล่งบริการความรู้ทางวิชาการที่ทุกคนเข้าถึงได้

๔.๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม การพัฒนา ในช่วงที่ผ่านมาทำให้สังคมไทยก้าวหน้าไปหลายด้าน แต่การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรม ในสังคมไทยมีความซับซ้อน ทั้งเรื่องความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ความแตกต่างของ คุณภาพการบริการภาครัฐ รวมทั้งข้อจำกัดในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและเทคโนโลยีของกลุ่ม ผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงจำเป็นต้องมุ่งลดปัญหาความ เหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน แก้ไขปัญหาความยากจน เพิ่ม โอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มี ความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเปราะบาง ประชากร ร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดสามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐและมีอาชีพ อาทิ ขยายโอกาส การเข้าถึง การศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยให้การดูแล นักเรียน ที่ครอบครัวยากจนตั้งแต่การสร้างรายได้ของครัวเรือน สนับสนุนค่าเดินทางไปยังสถานศึกษา ให้ทุนการศึกษา ต่อ ระดับสูง (๒) การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ ครอบคลุมและทั่วถึง อาทิ บริหารจัดการการให้บริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ผ่านการ พัฒนาระบบส่งต่อผู้ป่วยทั้งในระดับจังหวัด ภาค และระดับประเทศให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และ (๓) เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลัก

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการทุนที่ดินและทรัพยากรภายในชุมชน อาทิ สนับสนุนการให้ความรู้ในการบริหารจัดการทางการเงินแก่ชุมชนและครัวเรือน การปรับองค์กรการเงินของชุมชนให้ทำหน้าที่เป็นสถาบันการเงินในระดับหมู่บ้าน/ตำบลที่ทำหน้าที่ทั้งการให้กู้ยืมและการออม และจัดตั้งโครงข่ายการเงินฐานรากโดยมีธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์

๔.๓ ยุทธศาสตร์การสร้างเสริมความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน เศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าศักยภาพอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาหลายปี ทั้งจากผลกระทบของเศรษฐกิจโลกซบเซา และข้อจำกัดภายในประเทศเองที่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มผลิตภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งฐานเศรษฐกิจภายในประเทศขยายตัวช้า

การพัฒนา ๕ ปีต่อจากนี้ไป จึงเน้นให้เศรษฐกิจเติบโตได้ตามศักยภาพและมีเสถียรภาพภาคส่งออกมีการพัฒนาจนสามารถขยายตัวและเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย ผลิตภาพการผลิตของประเทศเพิ่มขึ้น การลงทุนภาครัฐและเอกชนมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและมาจากความร่วมมือกันมากขึ้น ประชาชนและผู้ประกอบการเข้าสู่ระบบภาษีมากขึ้น และประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงขึ้น นอกจากนี้ ยังเน้นให้เศรษฐกิจรายสาขามีการเติบโตอย่างเข้มแข็ง ภาคการเกษตรเน้น เกษตรกรรมยั่งยืนและให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น มีการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศ การท่องเที่ยวสามารถ ทำรายได้และแข่งขันได้มากขึ้น วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจมากขึ้น ภาคการเงินมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย (๑) การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมทั้งในด้านการคลัง อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดแผนงานโครงการ การจัดสรรงบประมาณ การบริหารและการตรวจสอบกระบวนการงบประมาณ และด้านการเงิน อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการเงิน และสถาบันการเงินทั้งในตลาดเงินและตลาดทุนให้สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และ (๒) การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ มุ่งเน้นการสร้างเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการค้าการลงทุน เพื่อยกระดับศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ โดยยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐาน ต่อยอดความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพปัจจุบันเพื่อยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง วางอนาคตรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรม เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในเชิงธุรกิจของภาคบริการ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบเพื่อส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรมและอำนวยความสะดวกด้านการค้า

๔.๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ปัจจุบันสภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำลังเป็นจุดอ่อนสำคัญต่อการรักษาฐานการผลิตและการให้บริการรวมทั้ง การดำรงชีวิตของคนไทย ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากการลดลงของพื้นที่ป่าไม้ ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ความเสี่ยงในการขาดแคลนทรัพยากรน้ำในอนาคต ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่ม สูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทาง

ธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้น และข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทวีความเข้มข้น ซึ่งจะส่งผลต่อแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคต

ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไปจึงมุ่งเน้นการรักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติ การสร้างความมั่นคงด้านน้ำ และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้มีประสิทธิภาพ การสร้างคุณภาพ สิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษ และลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ การเพิ่มประสิทธิภาพการ ลดก๊าซเรือนกระจกและขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ และลดความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัย

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม (๒) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุล และยั่งยืน (๓) การแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม (๔) ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๕) สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (๖) การบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ (๗) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อม และ (๘) การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

๔.๕ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและยั่งยืน กระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน มีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและเสถียรภาพของประเทศไทยในหลายมิติ ทั้งภัยคุกคามภายนอกในเรื่องการขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทมหาอำนาจในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก อาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้าย และภัยคุกคามภายในประเทศ ได้แก่ ความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ของคนในชาติ การสร้างสถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และการคุกคามทางเศรษฐกิจ โดยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงเน้นในเรื่องการปกป้องและเชิดชูสถาบัน พระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศ สังคมมีความสมานฉันท์ ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไข ปัญหาความมั่นคง ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีโอกาสในการศึกษาและการประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคงกับนานาประเทศในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติมี ความพร้อมต่อการรับมือภัยคุกคามทั้งภัยคุกคามทางทหารและภัยคุกคามอื่น ๆ และแผนงานด้านความมั่นคงมีการบูรณาการสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) การรักษาความมั่นคงภายใน เพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและธำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ (๒) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่น ๆ (๓) การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม

และการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ (๔) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตยและสิทธิอธิปไตยในเขตทะเล และ (๕) การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนาเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงการพัฒนาภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

๔.๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย ระบบการบริหารจัดการในภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งการให้บริการประชาชนยังไม่ได้มาตรฐานสากล การบังคับใช้กฎหมายที่ขาดประสิทธิภาพ การบริหารจัดการและการให้บริการของท้องถิ่นขาดความโปร่งใส ระบบและกระบวนการยุติธรรมไม่สามารถอำนวยความสะดวกได้อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม รวมทั้งการทุจริตประพฤติมิชอบในสังคมไทย การพัฒนาระยะต่อไปจึงต้องเร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจัง โดยมุ่งเน้นในเรื่องการลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและ การให้บริการของภาครัฐ รวมทั้งประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การปรับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้น และการลดจำนวนการดำเนินคดีกับผู้ได้กระทำความผิด

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐ ให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า (๒) ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ เพื่อให้การจัดสรรและการใช้จ่ายมีประสิทธิภาพ (๓) เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อให้ประชาชนและภาคธุรกิจได้รับบริการที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน และอำนวยความสะดวกตรงตามความต้องการ (๔) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง (๕) ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อให้สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส และยุติธรรม และ (๖) ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

๔.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ที่ผ่านมาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศประสบปัญหาด้านความต่อเนื่องในการดำเนินการ และปัญหาเชิงปริมาณคุณภาพ และการบริหารจัดการการให้บริการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ทำให้มีข้อจำกัดในการสนับสนุนการพัฒนาประเทศให้มีประสิทธิภาพ การพัฒนาในระยะต่อไปจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดความเข้มของการใช้พลังงานและลด ต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศ การพัฒนาระบบขนส่งทางรางและทางน้ำเพิ่มปริมาณการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง และขยายขีดความสามารถในการรองรับปริมาณผู้โดยสารของท่าอากาศยานในกรุงเทพมหานครและท่าอากาศยานในภูมิภาค การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์และการอำนวยความสะดวกทางการค้า การพัฒนาด้านพลังงานเพื่อเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย และลดการพึ่งพาก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้า การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล และการพัฒนาด้านสาธารณสุขการ (น้ำประปา)

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่ง อาทิ พัฒนาระบบรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายถนน พัฒนาระบบขนส่งทางอากาศ และพัฒนาระบบขนส่งทางน้ำ (๒) การสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่ง อาทิ การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน และพัฒนาการบริหารจัดการในสาขาขนส่ง (๓) พัฒนาระบบโลจิสติกส์ อาทิ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานให้ได้มาตรฐานสากล และพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการอำนวยความสะดวกทางการค้า (๔) พัฒนาด้านพลังงาน อาทิ จัดหาพลังงานให้เพียงพอและสร้างความมั่นคงในการผลิตพลังงาน เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการ การผลิต และการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด (๕) พัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล อาทิ พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมของประเทศให้ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ และ (๖) พัฒนาระบบน้ำประปา อาทิ พัฒนาระบบน้ำประปาให้ครอบคลุมและทั่วถึง และการบริหารจัดการการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพและการสร้างนวัตกรรม

๔.๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา อาศัยการเพิ่มประสิทธิภาพจากปัจจัยความได้เปรียบด้านแรงงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และการนำเข้าเทคโนโลยีสำเร็จรูปจากต่างประเทศมากกว่าการสะสมองค์ความรู้เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของตนเอง ทำให้ส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางด้านเทคโนโลยีซึ่งมีมูลค่าเพิ่มสูงตกอยู่กับประเทศผู้เป็นเจ้าของเทคโนโลยี อีกทั้งการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอที่จะขับเคลื่อนประเทศสู่สังคมนวัตกรรมได้ การพัฒนาจึงเน้นในเรื่องการเพิ่มความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ และการเพิ่มความสามารถในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการและคุณภาพชีวิตของประชาชน

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม อาทิ ลงทุนวิจัยและพัฒนาในกลุ่มเทคโนโลยีที่ประเทศไทยมีศักยภาพพัฒนาได้เอง และกลุ่มเทคโนโลยีที่นำสู่การพัฒนาแบบก้าวกระโดด ลงทุนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางสังคมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน (๒) พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี อาทิ ส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีบทบาทหลักด้านนวัตกรรม เทคโนโลยีและร่วมกำหนดทิศทางการพัฒนานวัตกรรม ส่งเสริมการสร้างสรรค่นวัตกรรมด้านการออกแบบและการจัดการธุรกิจที่ผสมผสานการใช้เทคโนโลยีให้แพร่หลายในกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจของไทย และ (๓) พัฒนา สภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ด้านบุคลากรวิจัย อาทิ การเร่งการ ผลิตบุคลากรสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการ โดยเฉพาะในสาขา STEM และพัฒนาศักยภาพนักวิจัยให้มีทั้งความรู้และความเข้าใจในเทคโนโลยี

๔.๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประเทศไทยต้องใช้ประโยชน์จากศักยภาพและภูมิสังคมเฉพาะของพื้นที่ และการดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อเสริมจุดเด่นในระดับภาคและจังหวัดในการเป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ ประกอบกับการขยายตัวของประชากรในเขตเมืองจะเป็นโอกาสในการกระจายความเจริญและยกระดับรายได้ของประชาชนโดยการพัฒนา

เมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่และมีศักยภาพในการรองรับการค้าการลงทุน รวมทั้งลดแรงกดดันจากการกระจุกตัวของการพัฒนาในกรุงเทพฯและภาคกลางไปสู่ภูมิภาค นอกจากนี้การเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนยังเป็นโอกาสในการเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเชื่อมโยงการค้าการลงทุนในภูมิภาคของไทยกับประเทศเพื่อนบ้านอีกด้วย

ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น การเพิ่มจำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม พื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการเพิ่มมูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดน

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทาง เศรษฐกิจ ให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง พัฒนาภาคเหนือให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง พัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้หลุดพ้นจากความยากจนสู่เป้าหมายการพึ่งตนเอง พัฒนาภาคกลางเป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำ พัฒนาภาคใต้เป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย (๒) การพัฒนาเมือง อาทิ พัฒนาสภาพแวดล้อม เมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมีบูรณาการภายใต้การมีส่วนร่วมของส่วนกลาง ส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง และ (๓) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ อาทิ พัฒนาพื้นที่พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้เป็นฐานการผลิต อุตสาหกรรมหลักของประเทศที่ขยายตัวอย่างมีสมดุล มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่พัฒนา พื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน และเกิดผลที่เป็นรูปธรรม

๔.๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา การพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศของไทยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยึดหลักคิดเสรี เปิดเสรีและเปิดโอกาส โดยมุ่งเน้นการพัฒนาและขยายความร่วมมือทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และอื่น ๆ กับมิตรประเทศ และเป็นการขับเคลื่อนต่อเนื่องจากการดำเนินการภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ โดยกำหนดเป็นแนวทางการดำเนินนโยบายการค้าและการลงทุนที่เสรีเปิดกว้าง และเป็นธรรม ดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการแสวงหาตลาด ใหม่ ๆ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศ และส่งเสริมความร่วมมือเพื่อการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาคและภูมิภาครวมทั้งประเทศนอกภูมิภาค ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการมีเครือข่ายการเชื่อมโยงตามแนวระเบียง เศรษฐกิจที่ครอบคลุมและมีการใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ การเพิ่มระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน ประเทศไทยเป็นฐานเศรษฐกิจการค้าและการลงทุนที่สำคัญในภูมิภาคอนุภูมิภาค อาเซียน และเอเชีย รวมทั้งมีการพัฒนาส่วนขยายจากแนวระเบียงเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคให้ครอบคลุมภูมิภาคอาเซียน เอเชียตะวันออก และเอเชียใต้ และประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในทุกระดับ

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) ขยายความร่วมมือทางการค้าและการ ลงทุนกับมิตรประเทศ และแสวงหาตลาดใหม่สำหรับสินค้าและบริการของไทย (๒) พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการ

คมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC และ JDS และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ (๓) พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค (๔) ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศของผู้ประกอบการไทย (๕) เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน (๖) สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติ (๗) เข้าร่วมเป็น ภาควิชาความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์ (๘) ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงในทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความอยู่ดีมีสุขของประชาชน (๙) บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ และ (๑๐) ส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ

๕. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ สู่การปฏิบัติ มีหลักการและแนวทางดำเนินงาน สรุปได้ดังนี้

๕.๑ หลักการ

๕.๑.๑ ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศโดยยึดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เป็นกรอบ ทิศทางหลัก และแปลงสู่การปฏิบัติในระดับต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับสภาพภูมิสังคม

๕.๑.๒ กระจายการพัฒนาไปสู่พื้นที่โดยยึดหลักการพัฒนาพื้นที่ ภารกิจ และการมีส่วนร่วมให้จังหวัดเป็นพื้นที่ดำเนินการขับเคลื่อนการพัฒนา และเป็นจุดเชื่อมโยงการพัฒนาจากชุมชนสู่ประเทศ และประเทศสู่ชุมชน

๕.๑.๓ เพิ่มการใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ให้ เป็นเครื่องมือหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกภาคส่วนในระดับพื้นที่ ท้องถิ่น และชุมชน

๕.๑.๔ ใช้กลไกและเครื่องมือการพัฒนาของภาครัฐ ภาคประชาชน ภาคธุรกิจ เอกชน และสื่อมวลชนอย่างบูรณาการ ให้การขับเคลื่อนเกิดประสิทธิภาพโดยกระบวนการสร้างเครือข่าย หรือคลัสเตอร์ที่ตอบสนองต่อการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาศักยภาพของพื้นที่

๕.๑.๕ ระบบการบริหารจัดการแผนสู่การปฏิบัติที่มีความเชื่อมโยงกันในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับยุทธศาสตร์ที่เชื่อมต่อกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้าน และ แผนปฏิบัติการ และระบบการจัดสรรงบประมาณที่มีประสิทธิภาพที่ตอบสนองการพัฒนาเชิงบูรณาการ การพัฒนาเชิงพื้นที่ และการพัฒนาที่ต่อเนื่อง รวมทั้งระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของภาครัฐ ที่สอดคล้องกับประเด็นการพัฒนา แนวทางการพัฒนา และผลของการพัฒนาอย่างแท้จริง

๕.๒ แนวทางขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๕.๒.๑ สร้างความรู้ความเข้าใจให้ทุกภาคส่วนตระหนักถึงความสำคัญและพร้อม เข้าร่วมในการผลักดันแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ไปสู่การปฏิบัติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติสร้างความเข้าใจกับภาคีทุกภาคส่วนโดยกำหนดกิจกรรมดำเนินการ ประเด็นสื่อสาร และเครื่องมือสื่อสารประชาสัมพันธ์แบ่งตามกลุ่มเป้าหมาย (Stakeholder) ของการสร้างความรู้ความเข้าใจในการขับเคลื่อนระดับพื้นที่ สศช. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการในระดับภาคและชุมชนเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและ สร้างความตระหนักถึงภารกิจและความรับผิดชอบร่วมกันของประชาชนซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการนำประเด็นการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ไปขับเคลื่อนผ่านกลไกการพัฒนาระดับพื้นที่และสร้างแนวร่วมการพัฒนาของ สศช.

๕.๒.๒ สร้างความเชื่อมโยงระหว่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายรัฐบาล แผนเฉพาะด้าน และแผนปฏิบัติการโดยกำหนดประเด็นการพัฒนาสำคัญภายใต้ยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ นำไปสู่การกำหนดแผนงานโครงการ การระดมทรัพยากร และแนวทางการร่วมดำเนินงานของภาคส่วนต่าง ๆ รวมถึงบูรณาการประเด็นการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์ที่มีความเชื่อมโยงกันและจัดทำเป็นแผนการลงทุนการพัฒนา/แผนพัฒนาเฉพาะด้านที่ตอบสนองการพัฒนาในหลายมิติภายใต้ยุทธศาสตร์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เพื่อปิดช่องว่างการพัฒนา (Development Gap) ของประเทศในแต่ละช่วงเวลาและสร้างรากฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศสู่เป้าหมายที่กำหนดในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๕.๒.๓ หน่วยงานกลาง อาทิ สศช. สำนักงานประมาณ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) จัดทำยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณแบบมีส่วนร่วม การจัดสรร งบประมาณรายจ่ายประจำปีใช้เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในการกำหนดลำดับความสำคัญของแผนงานโครงการและภารกิจหน่วยงาน เพื่อให้การดำเนินงานสามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนฯ อย่างมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของประชาชน

๕.๒.๔ ผลักดันให้ภาคเอกชนนำประเด็นการพัฒนาสำคัญในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ พิจารณาประกอบการจัดทำแผนการลงทุนทางธุรกิจที่สร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ อย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา และส่งเสริมให้คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) เป็นกลไกหลักในการเชื่อมโยงการพัฒนาระหว่างภาครัฐและเอกชน รวมทั้งให้ กรอ. ส่วนกลางกระจายความรับผิดชอบและภารกิจให้ กรอ. จังหวัด/กลุ่มจังหวัดมากขึ้น โดยคำนึงถึงความสอดคล้องของยุทธศาสตร์ชาติและความเชื่อมโยงในระดับพื้นที่

๕.๒.๕ สร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนแผนของภาคีการพัฒนาต่าง ๆ โดยกำหนดให้มีการผลักดันปัจจัยหลักให้สามารถปรับเปลี่ยนเพื่อเป็นเครื่องมือที่สำคัญ อาทิ นำการศึกษาวิจัย มาเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนา ปรับปรุงกฎ ระเบียบ และกฎหมายต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาในระดับต่าง ๆ โดยนำเครื่องมือวิเคราะห์ผลกระทบทางกฎหมายมาใช้ประเมินอย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๒.๖ เพิ่มประสิทธิภาพกลไกรับผิดชอบการขับเคลื่อนแผนฯ ที่ชัดเจน สามารถขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในระดับประเทศและระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ การตั้งและการเชื่อมโยงคณะกรรมการระดับชาติที่มีอยู่ให้นายยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มาเป็นกรอบการดำเนินงาน ขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาระดับประเทศและพื้นที่โดยให้จังหวัดเป็นจุดประสาน

๕.๓ การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีแนวคิด หลักการ และแนวทางดำเนินการ ดังนี้

๕.๓.๑ แนวคิดและหลักการติดตามประเมินผลแบบมีส่วนร่วมเน้นการติดตามประเมินผลที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วม เป็นระบบประเมินผลเชิงบูรณาการ ที่มุ่งเสนอผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบ ประเมินด้วยตนเองเพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้และติดตามผลอย่างใกล้ชิด ควบคู่กับการให้หน่วยงานหรือสถาบันที่เป็นกลางทำหน้าที่ประเมินผล มีหลักเกณฑ์การติดตามประเมินผลและตัวชี้วัดที่ชัดเจน โปร่งใส มีมาตรฐาน เป็นกลาง และถูกต้องตามหลักวิชาการ

๕.๓.๒ แนวทางการประเมินผลแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแบบมีส่วนร่วมดำเนินการโดย

๑) วางระบบการติดตามประเมินผล ๓ ระยะเวลา ประกอบด้วย การประเมินผลก่อนการปฏิบัติการหรือก่อนเริ่มโครงการ การประเมินผลระหว่างดำเนินการ และการประเมินผลหลังการดำเนินงาน

๒) วางระบบการติดตามประเมินผลแผนงานโครงการระดับกระทรวงและงานที่เกี่ยวข้องมากกว่าหนึ่งกระทรวง เพื่อเชื่อมโยงตัวชี้วัดของแผนปฏิบัติการกระทรวงและกลุ่มกระทรวงกับเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติรวมทั้งเป้าหมายและประเด็นพัฒนาสำคัญของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๓) วางระบบการติดตามประเมินผลแผนงานโครงการระดับจังหวัดและพื้นที่ เพื่อเชื่อมโยงแผนปฏิบัติการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และยุทธศาสตร์ชาติ

๔) ตั้งหน่วยวิจัย ฝึกอบรม และตรวจสอบมาตรฐานระบบติดตามและประเมินผล เพื่อให้ระบบติดตามประเมินผลมีมาตรฐานสากลและพัฒนาให้ทันสมัยเพื่อฝึกอบรมเทคนิค วิธีการ หลักการ แนวคิดในการประเมินผลแผนงานโครงการก่อนเริ่มระหว่างดำเนินการ และหลังที่เสร็จสิ้นแล้ว

๕) ส่งเสริมให้เกิดการประสานความร่วมมือระหว่างสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ สำนักงานปรมาณ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งในส่วนกลางและในพื้นที่เพื่อให้การติดตามประเมินผลแบบมีส่วนร่วมมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

๖) จัดเตรียมองค์กรกลางที่มีความเป็นมืออาชีพ มีความชำนาญและ เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย เพื่อให้การติดตามประเมินผลมีความเป็นสากล ถูกต้องตามหลักวิชาการ เชื่อถือได้ เป็นพื้นฐาน

สำหรับการตัดสินใจนโยบายและการดำเนินงานภาครัฐ

๗) พัฒนาตัวชี้วัดและตัวชี้วัดร่วมให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อประเมินการ บรรลุ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และยุทธศาสตร์ชาติซึ่งสามารถวัดได้ทั้งตัวชี้วัด ผลกระทบร่วมตัวชี้วัดผลลัพธ์ร่วม และตัวชี้วัดผลผลิตร่วม

๘) จัดเวทีสาธารณะเพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีเวทีแสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์ และแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผยและโปร่งใส ตรวจสอบได้ เน้นการสื่อสารแบบสองทาง เน้นการสื่อสารแบบสวนเสวนามากกว่าถ่ายทอดด้านเดียว และให้มีคู่เจรจาโดยตรง เช่น ระหว่าง กลุ่มเป้าหมายและผู้กำหนดนโยบาย เป็นต้น

๙) นำเสนอผลการติดตามประเมินผล เป็นการนำเสนอผลการประเมินให้ ทุกฝ่ายได้ รับทราบทั้งประชาชนกลุ่มเป้าหมาย ผู้กำหนดนโยบาย หน่วยงานนโยบายไปปฏิบัติ หน่วยงาน สนับสนุน งบประมาณ ตลอดจนสาธารณชนผู้สนใจได้รับทราบผลการประเมิน

๑๐) พัฒนาระบบข้อมูลและประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เพื่อเพิ่มขีดความสามารถ ในการ ประเมินผลโดยจัดทำระบบข้อมูลการบริหาร การเข้าถึงข้อมูล การวิเคราะห์และการนำข้อมูลไปใช้ได้ อย่าง เหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และสามารถนำข้อมูลการประเมินไปใช้ในการกำหนดทางเลือกนโยบาย และ สร้างนวัตกรรมในการบริหารจัดการ

๑.๓ ไทยแลนด์ ๔.๐ (Thailand ๔.๐)

๑.บทนำ

ในประวัติศาสตร์ประเทศไทยมีการปฏิรูปนานาเป็นระบบเพียงครั้งเดียวในสมัยล้นเกล้า รัชกาลที่ ๕ ราชอาณาจักรสยามหรือประเทศไทยในสมัยรัชกาลที่ ๔ สืบเนื่องถึงรัชกาลที่ ๕ เป็นช่วงเวลา ที่ ประเทศอยู่ในภาวะวิกฤตท่ามกลางกระแสภัยคุกคามจากภายนอก อันได้แก่ การล่าอาณานิคมของประเทศ ตะวันตก ด้วยเหตุนี้ พระมหากษัตริย์ไทยทั้งสองรัชกาลจึงต้องทรงดำเนินการปฏิรูปปรับเปลี่ยนประเทศให้เกิด ความทันสมัยและทัดเทียมนานาอารยประเทศ เพื่อป้องกันมิให้ประเทศไทยต้องถูกยึดครองเป็นดินแดนอาณานิคม การดำเนินนโยบายดังกล่าวได้เริ่มต้นขึ้นในแผ่นดินรัชกาลที่ ๔ และได้รับการสานต่ออย่างเป็นรูปธรรม ในสมัยรัชกาลที่ ๕ ผ่านการปฏิรูประบบการปกครองและระบบราชการของไทยครั้งสำคัญ โดยเปลี่ยนจาก เดิม ที่เคยปกครองในรูปแบบอาณาจักรโบราณและนครรัฐ ซึ่งปราศจากศูนย์อำนาจที่ชัดเจนและขาดความเป็น เอกภาพ อันไม่ส่งเสริมต่อความมั่นคงของชาติให้เป็นการปกครองรูปแบบใหม่ที่มีลักษณะเป็น “รัฐชาติ” โดย การรวมศูนย์อำนาจเข้าสู่ส่วนกลางหรือเมืองหลวง เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินสามารถดำเนินการได้ อย่างมีประสิทธิภาพและมีเสถียรภาพ เกิดความชัดเจน ส่งเสริมให้เกิดความเป็นปึกแผ่นและความมั่นคงของ ประเทศได้เป็นอย่างดี

ณ ขณะนี้ประเทศไทยอยู่ในระยะ “เปลี่ยนผ่าน” วิกฤตทางเศรษฐกิจและการเมืองหลายต่อ หลายครั้ง ควบคู่กับการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของโลกในศตวรรษที่ ๒๑ หากประเทศไทยไม่มีการกำหนด วิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ตลอดจนไม่ดำเนินการเพื่อขับเคลื่อนประเทศผ่านการปฏิรูปและ การปรับเปลี่ยนอย่างจริงจัง ประเทศไทยอาจจะประสบกับสถานะเสื่อมถอยจากประเทศในโลกที่สองใน ปัจจุบันเป็นประเทศในโลกที่สามในอนาคตก็เป็นได้ แต่หากดำเนินการปฏิรูปสำเร็จจะทำให้ประเทศไทย สามารถก้าวไปสู่ “ประเทศในโลกที่หนึ่ง” อันเป็นดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้า เจ้าอยู่หัวที่พระราชทานไว้ว่า “เราจำต้องก้าวไปข้างหน้าเสมอ เราต้องไม่ถอยหลังเป็นอันขาด แม้ว่าหยุดอยู่กับ ที่ก็ได้ เพราะการหยุดก็เสมอด้วย การถอยหลัง” เมื่อโลกไม่ใช่ใบเดิม โลกมีพลวัตอยู่ตลอดเวลา พอจะ จำแนกได้เป็น ๔ ยุคด้วยกัน

ยุคที่ ๑ เกิดการปฏิวัติในภาคเกษตร หรือที่เรียกกันว่า Green Evolution

ยุคที่ ๒ เกิดการปรับเปลี่ยนสู่สังคมอุตสาหกรรม ผ่าน Industrial Revolution ครั้งที่ ๑ และ

๒

ยุคที่ ๓ เกิด Digital Revolution เป็นระลอก ๆ

ยุคที่ ๔ คือ The Fourth Industrial Revolution หรือยุคปัจจุบัน เกิดการรวมตัวและแตก ตัวของ เทคโนโลยีและนวัตกรรมใน ๓ Domains หลัก ดังนี้

- Bio Domain เช่น Bio print, Genetic Transformation
- Physical Domain เช่น Autonomous Vehicle (รถที่ขับเองได้) วัสดุศาสตร์ นาโนเทคโนโลยี และ ๓D/๔D Printing
- Digital Domain เช่น Internet of Thing (IoT), Digital Manufacturing จากนั้นไปนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ ๆ จะเกิดจากการรวมตัวและแตกตัวของ ๓ Domains นี้

๒.สามกับดักที่ประเทศไทยกำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบัน

ในอดีตจะพบว่าประเทศไทยมีพัฒนาการทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง โดยเริ่มต้นจาก Thailand ๑.๐ ที่เน้นเกษตรกรรมแบบดั้งเดิม มาสู่ Thailand ๒.๐ ที่เน้นอุตสาหกรรมเบา และพัฒนาสู่ Thailand ๓.๐ ที่ เน้นอุตสาหกรรมที่มีความซับซ้อนมากขึ้น จวบจนปัจจุบัน

Thailand ๓.๐ เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่กระแสโลกาภิวัตน์เปิดกว้าง มีการหลั่งไหลของทุนและเทคโนโลยี จากต่างประเทศเข้ามาลงทุนในประเทศ ทำให้อุตสาหกรรมไทยมีความซับซ้อนมากขึ้น มีการปรับเปลี่ยน โครงสร้างการผลิต จากการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้า มาเป็นการส่งเสริมการผลิตเพื่อส่งออก คำนิยมชุดใหม่ ไม่ว่าจะเป็นวัตถุนิยม ปัจเจกนิยม สุขนิยม และสากลนิยม ได้เข้ามาแทนที่ค่านิยมดั้งเดิมที่เน้น การเอื้อเฟื้อ แบ่งปัน ความเป็นอยู่อย่างพอเพียง การมีครอบครัวที่อบอุ่น และท้องถิ่นนิยม อย่างน่าใจหาย

ในช่วงต้นของการขับเคลื่อน Thailand ๓.๐ อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย อยู่ที่ร้อยละ ๗-๘ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่มีการคาดหวังว่า ประเทศไทยจะก้าวสู่ความเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ เฉก เช่นเดียวกับประเทศเกาหลีใต้ ไต้หวัน ฮองกง และสิงคโปร์ ซึ่งดูเหมือนว่าทุกอย่างจะดำเนินไปได้ด้วยดี แต่ใน ความเป็นจริง Thailand ๓.๐ เป็นโมเดลการพัฒนาที่ค่อนข้าง “เปราะบาง” เป็นการเร่งการเจริญเติบโต เพื่อไล่กวาดให้ทันประเทศที่พัฒนาแล้ว จึงใช้วิธีการแบบ “มั่งง่าย” ด้วยการพัฒนานับ “การปักชำ” จึงมีการ เจริญเติบโตแบบรากแขนง เทคโนโลยีและทุนของต่างชาติที่นำเข้ามาไม่มีกระบวนการถ่ายทอด เทคโนโลยี อย่างจริงจัง ขาดการสะสมทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาทุนมนุษย์ ประเทศไทยจึงถูกมองเป็น “ประเทศที่ ดูเหมือนทันสมัย แต่ไม่พัฒนา”

การที่ไม่มีฐานรากที่แข็งแรงของตนเอง ไม่มีภูมิคุ้มกันที่เพียงพอ พึ่งพิงกับโอกาสของการค้า และการลงทุนจากภายนอก แต่ละเลยการสร้างคามเข้มแข็งจากภายใน ในที่สุดประเทศไทยจึงต้องเผชิญกับ วิกฤตต้มยำกุ้ง ในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งหลังจากการเกิดวิกฤตแล้ว อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ได้ตกลงมาอยู่ที่ระดับร้อยละ ๓-๔ มาเกือบ ๒๐ ปีจวบจนปัจจุบัน นี่คือการติดอยู่ใน “กับดักประเทศ รายได้ ปานกลาง” (Middle Income Trap)

การติดอยู่ในกับดักประเทศรายได้ปานกลาง สะท้อนให้เห็นว่าประเทศไทยกำลังติดอยู่ใน “Competitive Nutcracker” กล่าวคือ เราไม่สามารถที่จะขยับขึ้นไปแข่งขันกับประเทศคู่แข่งที่ขับเคลื่อนด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ อาทิ อิตาลี ญี่ปุ่น หรือเกาหลีใต้ ในขณะเดียวกัน เราก็ไม่สามารถขยับลงมาแข่งกับประเทศคู่แข่งที่ขับเคลื่อนด้วยการผลิตสินค้าต้นทุนต่ำ ด้วยแรงงานจำนวนมากและราคาถูก อย่างจีนหรือเวียดนามได้ เราติดอยู่ตรงกลาง ที่เรียกว่า “Stuck in the Middle”

ในโลกของการแข่งขัน เพื่อสร้างความมั่งคั่งให้กับประเทศนั้น จำเป็นต้องยกเครื่องกลไกขับเคลื่อน เศรษฐกิจเสียใหม่ เน้นการใช้องค์ความรู้ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ แทนการเน้นทรัพยากรพื้นฐาน ที่นับวันจะหมดลงเรื่อย ๆ เป็นการเติมเต็ม “ความได้เปรียบในเชิงเปรียบเทียบ” ที่มีอยู่ด้วย “ความได้เปรียบในการแข่งขัน” เพื่อ “สร้างมูลค่า” แทนที่จะเป็นแค่ “เพิ่มมูลค่า” ผลลัพธ์ที่ได้จากการขับเคลื่อนกลไกเศรษฐกิจชุดใหม่ จึงเป็นไปในลักษณะ “ทำน้อยได้มาก” ไม่ใช่ในลักษณะ “ทำมากได้น้อย” แบบเดิมอีกต่อไป

นอกเหนือจากการติดอยู่ในกับดักประเทศรายได้ปานกลาง ภายใต้ Thailand ๓.๐ ประเทศไทยต้องเผชิญกับ “กับดักความเหลื่อมล้ำ” (Inequality Trap) กล่าวคือ ช่องว่างของรายได้และโอกาสของคนจน และคนรวยถ่างออกมากขึ้น ในปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ประเทศไทยมีความเหลื่อมล้ำทางรายได้สูงเป็นอันดับ ๒ ของทวีปเอเชีย หากพิจารณาสัดส่วนรายได้ของประชากรและการถือครองทรัพย์สิน ระหว่างปีพ.ศ. ๒๕๓๑-๒๕๕๐ สัดส่วนรายได้ของประชากรร้อยละ ๒๐ ที่รวยที่สุด มีรายได้รวมกันประมาณร้อยละ ๕๕ ของรายได้รวมทั้งประเทศ ในขณะที่กลุ่มที่จนที่สุดร้อยละ ๒๐ มีรายได้รวมเพียงร้อยละ ๔ ของรายได้รวมทั้งประเทศ เท่านั้น โดยสัดส่วนรายได้ดังกล่าวไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในระยะเวลากว่า ๒๐ ปีที่ผ่านมา และข้อมูลการถือครองทรัพย์สินครัวเรือน แสดงว่า ในปีพ.ศ. ๒๕๔๙ กลุ่มประชากรที่รวยที่สุดร้อยละ ๒๐ ของประเทศ มีทรัพย์สินประมาณ ๗๐ เท่าของกลุ่มที่จนที่สุดร้อยละ ๒๐ ของประเทศ

นอกเหนือจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางและกับดักความเหลื่อมล้ำ อีกหนึ่งกับดักที่ประเทศไทย เผชิญคือ “กับดักความไม่สมดุล” (Imbalance Trap) โดยในหลายทศวรรษที่ผ่านมา ประเทศไทยเน้น ความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ แต่ละเลยการรักษาสังแวดล้อม การสร้างสังคมที่อยู่ดีมีสุข และการยกระดับศักยภาพ และภูมิปัญญามนุษย์ จนส่งผลกระทบเชิงลบในมิติต่าง ๆ มากมาย ทั้ง ๓ กับดักใน Thailand ๓.๐ จึงเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยไม่สามารถสร้างความมั่งคั่ง มี ความมั่งคั่งในแนวทางที่ยั่งยืนได้มากกว่านี้ นี่คือเหตุผลสำคัญของการปรับเปลี่ยนโมเดลทางเศรษฐกิจ จาก Thailand ๓.๐ ไปสู่ Thailand ๔.๐

๓. โมเดล Thailand ๔.๐

Thailand ๔.๐ เป็นโมเดลเศรษฐกิจที่จะนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง กับดักความเหลื่อมล้ำ และกับดักความไม่สมดุล พร้อม ๆ กับเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปสู่ประเทศในโลกรุ่นหนึ่งที่มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในบริบทของโลกยุค The Fourth Industrial Revolution อย่างเป็นรูปธรรม ตามแนวทางที่แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีได้วางไว้ ด้วยการสร้างความเข้มแข็งจากภายใน ควบคู่ไปกับการเชื่อมโยงกับประชาคมโลก ตามแนวคิด “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” โดยขับเคลื่อนผ่านกลไก “ประชารัฐ” สิ่งที่คุณไทยคาดว่าจะได้รับจาก Thailand ๔.๐ คือ

๑. อยู่ใน “สังคมไทย ๔.๐” ที่เป็นสังคมที่มีความหวัง (Hope) เป็นสังคมที่เปี่ยมสุข (Happiness) และเป็นสังคมที่มีความสมานฉันท์ (Harmony) เป็นสังคมที่มีความพอเพียง โดยมีคนชนชั้นกลางเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ เกิดความเท่าเทียมในสังคม ความเหลื่อมล้ำอยู่ในระดับต่ำ มีสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่ดี

๒. เป็น คนไทย ๔.๐ ที่ได้รับโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพดีและได้รับสวัสดิการทางสังคมที่เหมาะสมตลอดทุกช่วงชีวิต เป็นคนทันสมัย ทักษะเทคโนโลยีสามารถอยู่บนเวทีโลกได้อย่างภาคภูมิใจ และสามารถมีส่วนร่วมกับนานาชาติเพื่อทำให้โลกดีขึ้น น่ายั่งยืน

๓. เป็น เกษตรกร ๔.๐ ที่หลุดพ้นจากกับดักความยากจน โดยผันตัวเองจากเกษตรกรผู้ผลิตมาเป็นผู้ประกอบการทางการเกษตรสมัยใหม่ (Smart Farmers) มีการบริหารจัดการที่ดี มีต้นทุนการผลิตต่ำ สามารถเพิ่มมูลค่าสินค้าทางการเกษตรจากการแปรรูป

๔. เป็น SME ๔.๐ ที่สามารถสร้างหรือใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างมูลค่า ในสินค้าและบริการ มีความสามารถทางการค้าขาย สามารถเข้าถึงตลาดในประเทศ ตลาดอาเซียน และตลาดโลก ทำให้มีรายได้สูงขึ้น มีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น และมีอนาคตที่สดใส

๕. เกิด จังหวัด ๔.๐ ที่มีการกระจายความเจริญทั่วประเทศ เศรษฐกิจขยายตัว สามารถทำงานในถิ่น ฐานบ้านเกิดได้โดยไม่ต้องเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯหรือเมืองใหญ่ เนื่องจากมีช่องทางโอกาส และงานที่ดีกระจายอยู่ในทุกจังหวัดทั่วประเทศ

๑.๔ การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals-SDGs)

การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development) คือ แนวทางการพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการของคนรุ่นปัจจุบัน โดยไม่ลดทอนความสามารถในการตอบสนองความต้องการของคนรุ่นหลัง โดยการบรรลุการพัฒนาที่ยั่งยืน มีองค์ประกอบสำคัญ ๓ ประการ ได้แก่ การเติบโตทางเศรษฐกิจ (economic growth) ความครอบคลุมทางสังคม (social inclusion) และการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม (environmental protection)

ในการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ สมัยสามัญ ครั้งที่ ๗๐ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๘ ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ประเทศไทยและประเทศสมาชิกสหประชาชาติรวม ๑๙๓ ประเทศ ร่วมลงนามรับรองวาระการพัฒนายั่งยืน ค.ศ. ๒๐๓๐ (๒๐๓๐ Agenda for Sustainable Development) ซึ่งเป็นรอบการพัฒนาของโลกเพื่อร่วมกันบรรลุการพัฒนาทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง ภายในปี ค.ศ. ๒๐๓๐ โดยกำหนดให้มีเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) เป็นแนวทางให้แต่ละประเทศดำเนินการร่วมกัน

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ๑๗ เป้าหมาย ประกอบไปด้วย ๑๖๙ เป้าหมายย่อย (SDG Targets) ที่มีความเป็นสากล เชื่อมโยงและเกื้อหนุนกัน และกำหนดให้มี ๒๔๗ ตัวชี้วัด เพื่อใช้ติดตามและประเมินความก้าวหน้าของการพัฒนา โดยสามารถจัดกลุ่ม SDGs ตามปัจจัยที่เชื่อมโยงกันใน ๕ มิติ (๕P) ได้แก่

(๑) การพัฒนาคน (People) ให้ความสำคัญกับการขจัดปัญหาความยากจนและความหิวโหย และลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๒) สิ่งแวดล้อม (Planet) ให้ความสำคัญกับการปกป้องและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพภูมิอากาศเพื่อพลเมืองโลกรุ่นต่อไป

(๓) เศรษฐกิจและความมั่งคั่ง (Prosperity) ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีและสอดคล้องกับธรรมชาติ

(๔) สันติภาพและความยุติธรรม (Peace) ยึดหลักการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ มีสังคมที่สงบสุข และไม่แบ่งแยก

(๕) ความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา (Partnership) ความร่วมมือของทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนวาระการพัฒนายั่งยืน

Sustainable Development Goals –SDGs ประกอบด้วยเป้าหมาย ๑๗ ข้อ ดังนี้

เป้าหมายที่ ๑ No Poverty ขจัดความยากจนทุกรูปแบบทุกสถานที่

เป้าหมายที่ ๒ Zero Hunger ขจัดความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหาร ส่งเสริมเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ Good Health and well-being รับรองการมีสุขภาพ และความเป็นอยู่ที่ดีของทุกคนทุกช่วงอายุ

เป้าหมายที่ ๔ Quality Education รับรองการศึกษาที่เท่าเทียมและทั่วถึง ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตแก่ทุกคน

เป้าหมายที่ ๕ Gender Equality บรรลุความเท่าเทียมทางเพศ พัฒนาบทบาทสตรีและเด็กผู้หญิง

เป้าหมายที่ ๖ Clean Water and Sanitation รับรองการมีน้ำใช้ การจัดการน้ำและสุขาภิบาลที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๗ Affordable and Clean Energy รับรองการมีพลังงานที่ทุกคนเข้าถึงได้ เชื่อถือได้ยั่งยืนทันสมัย

เป้าหมายที่ ๘ Decent Work and Economic Growth ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องครอบคลุมและยั่งยืนการจ้างงานที่มีคุณค่า

เป้าหมายที่ ๙ Industry Innovation and Infrastructure พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการปรับตัวให้เป็นอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนทั้งถึง และสนับสนุนนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๑๐ Reduced Inequalities ลดความเหลื่อมล้ำทั้งภายในและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑๑ Sustainable Cities and Communities ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความปลอดภัยทั่วถึง พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาอย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๒ Responsible Consumption and Production รับรองแผนการบริโภค และการผลิตที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๓ Climate Action ดำเนินมาตรการเร่งด่วนเพื่อรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศและผลกระทบ

เป้าหมายที่ ๑๔ Life Below Water อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทรและทรัพยากร ทางทะเล เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๕ Life on Land ปกป้อง ป่าผืน และส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศ ทางบกอย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๖ Peace and Justice Strong Institutions ส่งเสริมสังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๗ Partnerships for the Goals สร้างพลังแห่งการเป็นหุ้นส่วน ความร่วมมือ ระดับสากลต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑.๕ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๕.๑ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนพัฒนาภาค เป็นแผนที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนา จังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค จัดทำโดยสำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ (สศช.) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล ยึดแนวความคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง” โดยประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคกลาง ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้ ซึ่งองค์การบริหารส่วน ตำบลปรีอใหญ่นั้นตั้งอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ปรีอใหญ่มีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือในทุกด้าน การพัฒนาคนให้มีความสุขที่ดีทั้ง ร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้ เทพทัน การเปลี่ยนแปลง สามารถ

ดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ สร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ ซึ่งแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีรายละเอียดสรุปย่อ ดังนี้

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนภาค

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓/๑ และมาตรา ๕๓/๒ บัญญัติให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนภาคที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑) แนวคิดและหลักการ

๑.๑ ยึดแนวคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่กับกับแนวคิด “การพัฒนา แบบองค์รวม” ที่ยึดคน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์พระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา” ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคีการพัฒนา และหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้สังคมสมานฉันท์และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

๑.๒ หลักการมุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติต่าง ๆ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนา สอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ โดย

(๑) กำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและภาค รวมถึงชุมชน

(๒) กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนภาคให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

๒) ทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เป็นผลให้จำเป็นต้องเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้เหมาะสม การพัฒนาที่สมดุล ดังนั้นจึงกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของประเทศ ดังนี้

๒.๑ พัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อเป็นฐานการ พัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตรและการแปรรูปการเกษตร และการท่องเที่ยวของภูมิภาค โดยเฉพาะ

๒.๑.๑ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก – ตะวันตก (East West Economic Corridor) เช่น พื้นที่เขตเศรษฐกิจแม่สอด-สุโขทัย-พิษณุโลก-ขอนแก่น-มุกดาหาร แนวสะพานเศรษฐกิจพื้นที่อรัญ ประเทศ-สระแก้ว-ปราจีนบุรี พื้นที่เศรษฐกิจระนอง-ชุมพร-บางสะพาน แนวสะพานเศรษฐกิจพังงา-กระบี่-สุราษฎร์ธานี- นครศรีธรรมราช และแนวสะพานเศรษฐกิจสตูล-สงขลา

๒.๑.๒ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor) ได้แก่ แนวเศรษฐกิจเชียงใหม่-เชียงราย-พิษณุโลก-นครสวรรค์-จังหวัดปริมณฑล แนวเศรษฐกิจหนองคาย-อุดรธานี-ขอนแก่น-นครราชสีมา-จังหวัดปริมณฑล พื้นที่แหลมฉบัง-ชลบุรี-ฉะเชิงเทรา-สระแก้ว-บุรีรัมย์-มุกดาหาร

๒.๒ พัฒนาบริการพื้นฐานของชุมชนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยงระหว่างประเทศ โดยเน้นพื้นที่ชุมชนตามแนวเขตเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก โดยเฉพาะชุมชนเศรษฐกิจชายแดน

๒.๓ พัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงข่ายคมนาคมขนส่งเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงพื้นที่ เช่น การพัฒนาระบบราง เพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งทางน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมบริเวณจุดตัด เช่น พิษณุโลก และขอนแก่น

๒.๔ สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้ยั่งยืน ได้แก่ พัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อการเกษตร พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองและแหล่งอุตสาหกรรม และการจัดให้มีการจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ

๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนากาตะวันออกเฉียงเหนือ

๓.๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(๑) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิต การเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การตั้งองค์กรร่วมภาครัฐ และเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับ ประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้เท่าทัน การเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

(๓) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความ ยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น

(๔) พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ ๑๕.๙ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกล้ำพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำ และระบบชลประทาน พื้นฟูดิน ยับยั้ง การแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

๓.๒) ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

(๑) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วย อุตรธานี หนองคาย หนองบัวลำภู และ เลย เน้นการฟื้นฟูระบบนิเวศเพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตรการส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย สกลนคร นครพนม และ มุกดาหาร เน้นให้ความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าการเกษตร ส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคนม

(๓) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ และการลงทุนของภาค การใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำการเกษตรก้าวหน้า การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(๔) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ มุ่งเน้นการพัฒนาระบบชลประทานให้เต็มศักยภาพ การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอารยธรรมขอมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่ม และพัฒนาเส้นทาง

(๕) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหา น้ำท่วมและขาดแคลนน้ำ การสร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

๓.๓) โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

(๑) โครงการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ในทุ่งกุลาร้องไห้เพื่อการส่งออก

(๒) โครงการพัฒนาเมืองมุกดาหารเป็นประตูสู่อินโดจีน

(๓) โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอม

(๔) โครงการจัดการผลิตเอทานอลในภาคอีสาน

(๕) โครงการยกมาตรฐานการเรียนการสอนด้วยระบบศึกษาทางไกล

(๖) โครงการเกษตรยั่งยืนเพื่อชุมชนเข้มแข็ง

(๗) โครงการฟื้นฟูลุ่มน้ำชีตอนบนและลุ่มน้ำมูลตอนบนแบบบูรณาการเพื่อการผลิตที่ยั่งยืน

๑.๕.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

(อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ) ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ กำหนดเป้าหมายการพัฒนา “เกษตรสร้างมูลค่า ศูนย์กลางการค้า โลจิสติกส์ การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เชื่อมโยงภูมิภาค” โดยมีตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด ๕ ด้านคือ

๑. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ เมื่อสิ้นสุดแผนการพัฒนา

๒. อัตราการขยายตัวภาคบริการเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ เมื่อสิ้นสุดแผนการพัฒนา

๓. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒ เมื่อสิ้นสุดแผนการพัฒนา

๔. อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ในกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๒๐ เมื่อสิ้นสุดแผนการพัฒนา

๕. ร้อยละประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง ร้อยละ ๑๐ เมื่อสิ้นสุดแผนการพัฒนา

กลุ่มจังหวัดได้ตั้งประเด็นการพัฒนาที่มีแผนงานและโครงการสำคัญรองรับตลอดระยะเวลา ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ของแผนพัฒนาฯ ในการที่จะบรรลุเป้าหมายไว้ ๕ ประเด็นการพัฒนา ๑๓ แผนงาน ๔๔ โครงการ โดยสรุปประเด็นการพัฒนาทั้ง ๕ ประเด็น พร้อมทั้งจำนวนแผนงานและโครงการ ประกอบด้วย

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมเกษตรสร้างมูลค่า ประกอบด้วย ๒ แผนงาน ๑๑ โครงการ กำหนดเป้าหมายที่สำคัญ คือ การเพิ่มจำนวนแปลง/ฟาร์มและพื้นที่ผลิตพืชเศรษฐกิจ พืชสมุนไพร ปศุสัตว์และประมงที่ได้มาตรฐาน รายได้เกษตรกรที่เพิ่มขึ้น มีระบบฐานข้อมูลจำนวนผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปปลอดภัยของกลุ่มจังหวัดที่ได้รับรองมาตรฐาน และผู้ประกอบการด้านการเกษตรที่เพิ่มขึ้น

๑.๑) วัตถุประสงค์/แผนงาน

(๑) เพิ่มมูลค่า พืชเศรษฐกิจ พืชสมุนไพร ปศุสัตว์ และประมง ด้วยอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปแปรรูป และมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย

(๒) สนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการด้านการเกษตรทุกระดับตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ

๑.๒) เป้าหมายและตัวชี้วัด

(๑) จำนวนแปลง/ฟาร์มและพื้นที่ผลิตพืชเศรษฐกิจ พืชสมุนไพร ปศุสัตว์ และประมง ที่ได้มาตรฐานเป้าหมายรวม ๕ ปี จำนวนแปลง/ฟาร์มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ พื้นที่ผลิตพืชเศรษฐกิจ พืชสมุนไพร ปศุสัตว์ และประมง ได้มาตรฐานจำนวน ๔๐๐,๐๐๐ ไร่ และได้มาตรฐานสากล ๑๐๐,๐๐๐ ไร่

(๒) ร้อยละของจำนวนผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปปลอดภัยที่ได้รับรองมาตรฐานต่อจำนวนผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป แปรรูปของกลุ่มจังหวัด ที่ได้รับการตรวจจากหน่วยงานรับรองมาตรฐานเป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๕๐

(๓) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปและเกษตรปลอดภัยเป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๑๐

(๔) มีระบบฐานข้อมูล (Big Data) อย่างน้อย ๑ ระบบ

(๕) จำนวนผู้ประกอบการด้านการเกษตรที่เพิ่มขึ้นเป้าหมาย ๕ ปี ๑๐๐ ราย

๑.๓) แนวทางการพัฒนา

(๑) ส่งเสริมและพัฒนาระบบข้อมูล (Big Data) และ Platform ทางด้านการเกษตรของกลุ่มจังหวัด

(๒) ส่งเสริม สนับสนุน การผลิตแปรรูป แปรรสภาพ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์ และประมงของกลุ่มจังหวัดโดยการนำองค์ความรู้ นวัตกรรม เทคโนโลยี เข้ามาปรับใช้ตามความต้องการของตลาดและได้มาตรฐาน

(๓) ประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ พัฒนาการตลาดหลากหลายช่องทาง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เสริมสร้างขีดความสามารถด้านการค้าการลงทุน ประกอบด้วย ๑ แผนงาน ๘ โครงการ มีเป้าหมายที่จะเพิ่มอัตราการขยายตัวภาคบริการ

๒.๑) วัตถุประสงค์/แผนงาน

(๑) สนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการเพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าการลงทุนสู่สากล

๒.๒) เป้าหมายและตัวชี้วัด

(๑) อัตราการขยายตัวภาคบริการเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓

๒.๓) แนวทางการพัฒนา

(๑) การพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจและผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านการค้าและการลงทุน

(๒) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการให้บริการภาครัฐและระบบฐานข้อมูล เพื่อยกระดับการลงทุนและการค้าชายแดน

(๓) การยกระดับแปรรูปสินค้าและผลิตภัณฑ์

(๔) การพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และประเทศเพื่อนบ้านอย่างบูรณาการ

(๕) ประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ พัฒนาการตลาดหลากหลายช่องทาง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา ประกอบด้วย ๑ แผนงาน ๘ โครงการ โดยเป้าหมายต้องการรายได้ของการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น จากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น ซึ่งต้องมีการพัฒนาและส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดเพื่อรองรับประเด็นการพัฒนาดังกล่าว

๓.๑) วัตถุประสงค์/แผนงาน

(๑) การขยายฐานการตลาดและเพิ่มมูลค่าด้านการท่องเที่ยวและกีฬาเชิงคุณภาพ

๓.๒) เป้าหมายและตัวชี้วัด

- (๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ทางการท่องเที่ยว ร้อยละ ๒
- (๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว ร้อยละ ๒
- (๓) จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาและส่งเสริม ๔๐ แห่ง

๓.๓) แนวทางการพัฒนา

- (๑) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงสู่ชุมชนและประเทศเพื่อนบ้าน กิจกรรมการท่องเที่ยว กีฬา และส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชนรูปแบบใหม่ ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าการท่องเที่ยว กีฬา การท่องเที่ยวเชิงเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชน
- (๒) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก ความปลอดภัย ของแหล่งท่องเที่ยว ให้มีคุณภาพภายใต้มาตรฐานการท่องเที่ยวของกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สถานกีฬาให้มีคุณภาพ ภายใต้มาตรฐานกีฬาสากล และมาตรฐานระบบโครงสร้างพื้นฐานตามมาตรฐานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- (๓) บริหารจัดการด้านท่องเที่ยวและกีฬา โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
- (๔) พัฒนาการประชาสัมพันธ์และการตลาดเชิงรุกให้เข้าถึงกลุ่มนักท่องเที่ยวและนักกีฬากีฬาที่มีคุณภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคมและความมั่นคง ประกอบด้วย ๔ แผนงาน ๙ โครงการ โดยกลุ่มจังหวัดให้ความสำคัญและตั้งเป้าหมายส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตและระบบบริการสุขภาพของคนไทยทุกช่วงวัย และเสริมสร้างความสมบูรณ์ของครอบครัว และความเข้มแข็งของชุมชน อีกทั้งตั้งเป้าหมายที่จะส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัล ให้สังคมมีความยุติธรรม ความมั่นคงด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งปลอดภัยยาเสพติด และอบายมุขในขณะเดียวกันการเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้านและสถานการณ์ตามแนวชายแดนให้มีความสงบเรียบร้อยเป็นองค์ประกอบสำคัญของเป้าหมายการพัฒนาตามประเด็นการพัฒนา

๔.๑) วัตถุประสงค์/แผนงาน

- (๑) ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตและระบบบริการสุขภาพของคนไทยทุกช่วงวัย และเสริมสร้างความสมบูรณ์ของครอบครัว และความเข้มแข็งของชุมชน
- (๒) ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา และการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัล
- (๓) สังคมมีความยุติธรรม ความมั่นคงด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งปลอดภัยยาเสพติดและอบายมุข
- (๔) การเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้านและสถานการณ์ตามแนวชายแดนมีความสงบเรียบร้อย

๔.๒) เป้าหมายและตัวชี้วัด

(๑) ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และแรงงานอิสระ เข้าถึงบริการภาครัฐเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕

(๒) จำนวนจากผู้เข้าร่วมโครงการและมีอาชีพใหม่ที่สร้างรายได้ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

(๓) จำนวนครอบครัวที่เข้าร่วมโครงการ รายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐

(๔) ร้อยละของเด็ก อายุ ๐ – ๕ ปี มีพัฒนาการสมวัย

(๕) เด็กไทยมีระดับสติปัญญาเฉลี่ย (IQ) ไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ (โดยการวัดนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้น ป.๑ ในปีงบประมาณ ๒๕๖๙)

(๖) เยาวชนไทยทุกคนได้รับโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม (ร้อยละ ๑๐๐)

(๗) ประชาชนได้รับบริการและเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

(๘) จำนวนหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งปลอดยาเสพติดเพิ่มขึ้น จำนวน ๑๕ ชุมชน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐

๔.๓) แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์

(๑) การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนทุกช่วงวัย

(๒) การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ การศึกษา และความเป็นอยู่ที่ดี

(๓) การยกระดับศักยภาพแรงงานและพัฒนาอาชีพ

(๔) การส่งเสริมด้านความยุติธรรมแก่ประชาชน

(๕) การส่งเสริมความมั่นคงตามแนวชายแดน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๕ แผนงาน ๘ โครงการ มุ่งเน้นที่จะพัฒนาและอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ พื้นที่ป่า และพื้นที่สีเขียว ให้มีการบริหารจัดการพลังงานเพื่อความยั่งยืน รวมถึงการบริหารจัดการขยะในพื้นที่ ในขณะที่การผลิตทางการเกษตรมุ่งเป้าหมายที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามแนวทางเกษตรกรรมยั่งยืน

๕.๑) วัตถุประสงค์/แผนงาน

(๑) พัฒนาและอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ พื้นที่ป่า และพื้นที่สีเขียว

(๒) การบริหารจัดการพลังงานเพื่อความยั่งยืน

(๓) การบริหารจัดการขยะในพื้นที่

(๔) การผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตามแนวทางเกษตรกรรมยั่งยืน

(๕) การเข้าถึงเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต

๕.๒) เป้าหมายและตัวชี้วัด

(๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่เกษตรยั่งยืน เป้าหมายร้อยละ ๒๕

(๒) ส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจและไม้มีค่าและพื้นที่สีเขียว เป้าหมาย ร้อยละ ๐.๒๐ ของ

(๓) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานทดแทน เป้าหมาย ร้อยละ ๑

(๔) ร้อยละของปริมาณขยะที่นำมาใช้ประโยชน์และปริมาณการสะสมขยะลดลงเป้าหมาย

ร้อยละ ๑๐

(๕) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่การผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป้าหมาย

ร้อยละ ๒๕

(๖) ร้อยละการลดใช้พลังงานเชื้อเพลิง ร้อยละ ๐.๒

(๗) ร้อยละการเพิ่มขึ้นของคุณภาพชีวิตและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ร้อยละ ๑๐

๕.๓ แนวทางการพัฒนา

(๑) ส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาและอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ ฟื้นฟู ป่าดงดิบในพื้นที่เป้าหมาย/
อนุรักษ์ ฟื้นฟูป่า ป่าดงดิบในพื้นที่เป้าหมาย

(๒) ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนในพื้นที่ เพื่อลดค่าใช้จ่ายและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจใน
ด้านต่างๆ / ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนตามศักยภาพของพื้นที่

(๓) ส่งเสริมการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเสียในพื้นที่และการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์

(๔) ส่งเสริมการผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในลักษณะเกษตรกรรมยั่งยืน

(๕) ส่งเสริมการใช้รถยนต์พลังงานไฟฟ้า (EV) เพื่อทดแทนพลังงานเชื้อเพลิง

๑.๕.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัดศรีสะเกษ

แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ มีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนา
จังหวัดศรีสะเกษ องค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) โดย
สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) แผนพัฒนาท้องถิ่นมี
ความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาจังหวัดดังกล่าว โดยมุ่งเน้นพัฒนาด้านอุตสาหกรรมเกษตร อาหาร พลังงาน
สะอาด การค้า เศรษฐกิจอาเซียน การท่องเที่ยว สังคมคุณภาพ พัฒนาเมืองน่าอยู่ พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยและ
ความมั่นคงของบ้านเมือง ซึ่งแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ศรีสะเกษ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) มี
รายละเอียดดังนี้

วิสัยทัศน์จังหวัดศรีสะเกษ “ดินแดนเกษตรปลอดภัย การค้าและการท่องเที่ยวครบวงจร”

(๑) พันธกิจ

๑. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตร การแปรรูปสินค้าการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

๒. ส่งเสริมการค้าการลงทุน โดยการสร้างโอกาส และสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ครบ
วงจร และ ส่งเสริมเมืองกีฬา (sport city)

๓. ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม พัฒนาคนให้มีคุณภาพ ส่งเสริมประเพณีวัฒนธรรมและภูมิ
ปัญญาท้องถิ่น

๔. สร้างความสมดุลความหลากหลาย และความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพลังงานทางเลือก

๕. เสริมสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน และความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง และลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ทั้งนี้ โดยการบริหารจัดการภาครัฐภาคโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

(๒) เป้าประสงค์

เพื่อสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนทางด้านเศรษฐกิจให้สามารถแข่งขันได้ ควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านสังคม ความเป็นอยู่ของประชาชน และการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้น่าอยู่

(๓) ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒ ต่อปี

(๔) ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษ

จังหวัดศรีสะเกษได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษ ไว้ ๕ ประเด็นการพัฒนาดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรสู่มาตรฐานอย่างครบวงจร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวและกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู่คุณภาพชีวิตประชาชนในทุกมิติ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ อนุรักษ์ ปันฟู และพัฒนาจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ เสริมสร้างความมั่นคงและการค้าชายแดนเชื่อมโยงอาเซียน

(๕) วัตถุประสงค์การพัฒนาจังหวัด

๑. พัฒนาสินค้าเกษตร และการแปรรูปสินค้าทางการเกษตรของจังหวัด (การปศุสัตว์, การประมง, เกษตร อุตสาหกรรม, พืชเศรษฐกิจ และผลไม้) ให้มีคุณภาพ มีความปลอดภัยและได้มาตรฐาน มุ่งสู่การเป็นตลาดสินค้าเกษตร อินทรีย์ สามารถแข่งขันได้ รวมทั้งสามารถลดต้นทุนภาคการเกษตรให้กับเกษตรกร

๒. ส่งเสริมขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวให้ครบวงจร รวมทั้งพัฒนาระบบโครงสร้างและบุคลากรด้านกีฬา เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศทางด้านกีฬา

๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม เสริมสร้างสังคมสุขภาวะ พัฒนาคนให้มีคุณภาพ ส่งเสริมการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ปลุกฝังการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม วิถีชุมชน อัตลักษณ์ เชื่อมโยงกับขบธรรมเนียมวัฒนธรรมประเพณี

๔. เสริมสร้างความสมดุล ความหลากหลาย และความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม และพลังงานทางเลือก

๕. เสริมสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ความเป็นระเบียบ และความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง และลด ความเหลื่อมล้ำทางสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรสู่มาตรฐานอย่างครบวงจร

(๑) วัตถุประสงค์

- ๑) ภาคการเกษตรมีการเติบโตสูงขึ้น และมีการพัฒนาผลิตภาพ และคุณภาพสินค้าเกษตร เพื่อ มุ่งสู่ เกษตรปลอดภัย อินทรีย์ และการแปรรูปที่มีมูลค่าสูง
- ๒) มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ

(๒) แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมการผลิตสินค้าภาคการเกษตรที่ได้มาตรฐาน และมีการแปรรูปสินค้าที่มีคุณภาพ
- ๒) พัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพและระบบชลประทานที่ครอบคลุมทั่วถึง
- ๓) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับการยกระดับภาคการเกษตร
- ๔) พัฒนาการตลาด ส่งเสริมการค้า และการส่งออกสินค้าเกษตรเป้าหมาย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวและกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

(๑) วัตถุประสงค์

- ๑) การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเติบโตขึ้น
- ๒) การค้าและสินค้าชุมชนมีการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้น
- ๓) มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกรองรับการเติบโตทางการท่องเที่ยว

(๒) แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมการพัฒนาแหล่ง การจัดการข้อมูล และการจัดการท่องเที่ยวและบริการที่ครบวงจร
- ๒) ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรภาคการท่องเที่ยว
- ๓) พัฒนาสินค้าและชุมชน OTOP ที่เชื่อมโยงกับภาคการท่องเที่ยว
- ๔) พัฒนาการตลาด กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว
- ๕) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้องรองรับการเติบโตด้านการท่องเที่ยว
- ๖) พัฒนาการกีฬาเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู่คุณภาพชีวิตประชาชนในทุกมิติ

(๑) วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน สร้างชุมชนให้น่าอยู่
- ๒) ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- ๓) มีการอนุรักษ์ และสืบสานวัฒนธรรมและประเพณีของจังหวัด

(๒) แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาคุณภาพชีวิต ระบบสาธารณูปโภค ปักจายพื้นฐานทางสังคม และระบบบริการสุขภาพให้มีมาตรฐานให้ครอบคลุมคนทุกช่วงวัย

- ๒) สร้างรายได้ ลดรายจ่าย และสร้างโอกาสให้กับคนยากจนในพื้นที่
- ๓) เพิ่มโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและยกระดับการศึกษาให้มีคุณภาพ
- ๔) ส่งเสริมการเรียนรู้ อนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี และทำนุบำรุงศาสนา
- ๕) สนับสนุนการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิต

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ อนุรักษ์ ป่าไม้ และพัฒนาจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

(๑) วัตถุประสงค์

- ๑) มีการอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่เพิ่มขึ้น
- ๒) มีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม สิ่งปฏิกลในพื้นที่อย่างเป็นมาตรฐาน
- ๓) เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ๔) ประชาชนได้รับการป้องกันและบรรเทาจากสาธารณภัย

(๒) แนวทางการพัฒนา

- ๑) สนับสนุน ฟื้นฟู อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพื้นที่ป่าด้วยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
- ๒) พัฒนาระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม สิ่งปฏิกลในพื้นที่ ร่วมกับการป้องกันและควบคุม การสร้างมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมโดยบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง
- ๓) สนับสนุนการใช้พลังงานทดแทนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ๔) เพิ่มประสิทธิภาพการติดตาม ป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยอย่างเป็นระบบ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารจัดการในภาครัฐ และธรรมาภิบาล

(๑) วัตถุประสงค์

- ๑) ส่งเสริมและประสานความร่วมมือในระดับพื้นที่ชายแดนเพื่อลดความขัดแย้ง
- ๒) ส่งเสริมการค้าและการลงทุนบริเวณด้านชายแดน
- ๓) บูรณาการทุกภาคส่วนเพื่อลดปัญหาชายแดน
- ๔) มีการป้องกันและปราบปรามอย่างเป็นระบบในพื้นที่
- ๕) ประชาชนในจังหวัดมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ๖) มีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) แนวทางการพัฒนา

- ๑) สนับสนุนกิจกรรมเพื่อเสริมความมั่นคงและความสามัคคีของพื้นที่ชายแดน
- ๒) จัดกิจกรรมส่งเสริมการค้า/การลงทุน ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อสร้างมูลค่าสินค้า
- ๓) เสริมสร้างความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และแก้ไขปัญหา ยาเสพติด อาชญากรรม การค้ามนุษย์ และแรงงานผิดกฎหมาย
- ๔) พัฒนาศักยภาพและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้านและประเทศในภูมิภาค

๑.๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษ

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ มีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษ โดยมุ่งเน้นพัฒนาด้านสานต่อแนวทางพระราชดำริ ด้านการศึกษา การเกษตร พัฒนาสังคม ด้านการพัฒนาสาธารณสุข ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี และกีฬา ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยปัจจุบันมีรายละเอียดของยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษ ประกอบด้วย ๓ ด้าน ดังนี้

วิสัยทัศน์: ศรีสะเกษเมืองน่าอยู่ ศูนย์เมืองท่องเที่ยวและกีฬา สร้างคุณค่าด้วย เกษตรปลอดภัย ใส่ใจทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พันธกิจ :

๑. สร้างเสริมคุณภาพชีวิตประชาชนในทุกมิติ
๒. พัฒนา ส่งเสริม ชีตความสามารถด้านการท่องเที่ยวและการกีฬาครบวงจร
๓. ยกระดับผลผลิตสินค้า การเกษตรปลอดภัย
๔. พัฒนา ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน
๕. พัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานให้เชื่อมโยงกับการพัฒนาทุกมิติ

เป้าประสงค์ :

ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดี เศรษฐกิจ และสังคมเข้มแข็ง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา :

๑. ยกระดับคุณภาพชีวิตให้เป็นสังคมที่น่าอยู่
๒. พัฒนา ส่งเสริมการท่องเที่ยวและกีฬาครบวงจร
๓. ยกระดับคุณภาพสินค้าการเกษตรให้เป็นเกษตรปลอดภัย
๔. พัฒนา ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๕. พัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานให้เชื่อมโยงกับการพัฒนาทุกมิติ

วัตถุประสงค์ :

๑. พัฒนาค้นให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีภูมิคุ้มกันทางสังคมที่เข้มแข็ง พึ่งพาตนเองได้ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒. พัฒนา ส่งเสริมขีดความสามารถของท้องถิ่น ด้านการท่องเที่ยวและกีฬาครบวงจร
๓. พัฒนา ส่งเสริม สินค้าเกษตรที่มีคุณภาพและปลอดภัย ด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสม
๔. พัฒนา ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพลังงานทางเลือก
๕. พัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานในท้องถิ่นให้เชื่อมโยงต่อการพัฒนาทุกมิติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยกระดับคุณภาพชีวิตให้เป็นสังคมที่น่าอยู่

แนวทางการพัฒนา

๑. เพิ่มโอกาสทางการศึกษา และยกระดับการศึกษาให้มีคุณภาพ
๒. ส่งเสริมสุขภาพ
๓. อนุรักษ์และฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๔. สนับสนุนการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนา ส่งเสริมการท่องเที่ยวและกีฬาครบวงจร

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาในท้องถิ่น
๒. พัฒนา และส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน
๓. พัฒนาสินค้า OTOP /สินค้าประจำถิ่น ที่เชื่อมโยงกับภาคการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับคุณภาพสินค้าการเกษตรให้เป็นเกษตรปลอดภัย

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพและปลอดภัย ด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสม
๒. เพิ่มช่องทางในการจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตรให้หลากหลาย
๓. ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนา ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่าง

ยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนา ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
๒. พัฒนา ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟูการจัดการสิ่งแวดล้อม ด้วยการมีส่วนร่วมจากทุกภาค

ส่วน

๓. ส่งเสริม การใช้พลังงานทดแทน ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔. ส่งเสริมการเพิ่มพื้นที่สีเขียว

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานให้เชื่อมโยงกับการพัฒนาทุกมิติ

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาเส้นทางคมนาคม
๒. พัฒนาแหล่งน้ำ
๓. พัฒนาระบบสาธารณสุขโรค

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ อำเภوخุซันต์ จังหวัดศรีสะเกษ

๒.๑ วิสัยทัศน์

“ โครงสร้างพื้นฐานก้าวหน้า พัฒนาเศรษฐกิจชุมชนอย่างสร้างสรรค์ มุ่งมั่นโปร่งใส
ตำบลปรีอใหญ่ยั่งยืน ”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต และสังคม
๔. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐและธรรมาภิบาล

๒.๓ พันธกิจ ได้แก่

๑. ส่งเสริมการดำเนินชีวิต ประกอบอาชีพด้านการเกษตรผสมผสานตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง
๒. จัดให้มีการคุ้มครอง ป้องกัน ส่งเสริมและช่วยเหลือประชาชนและชุมชนที่ด้อยโอกาส เพื่อให้ ได้รับ ความเป็นธรรม ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการดำรงชีวิตอย่างพอเพียง
๓. อนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น และกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา
๔. จัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ เด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม
๕. ส่งเสริมการออกกำลังกาย และปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน
๖. ส่งเสริมการศึกษาทุกระดับ และพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กปฐมวัย และประถมศึกษาในเขตบริการ
๗. จัดให้มีการบำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เช่น เส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำ ทางระบายน้ำ ไฟฟ้า ประปา เป็นต้น
๘. รณรงค์ ป้องกันและควบคุมโรคต่าง ๆ
๙. อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๐. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่าง ๆ

๒.๔ เป้าประสงค์

ตำบลปรีอใหญ่ มุ่งหวังเป็นอย่างยิ่งที่จะพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า ซึ่งจะส่งผลทำให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดี และมีความสุขสบาย จึงได้กำหนดเป้าหมายเพื่อให้สามารถดำเนินการจัดกิจกรรมต่างๆ ให้บรรลุตาม วิสัยทัศน์ที่กำหนด ดังนี้

๑. พัฒนาคุณภาพของคนในชุมชนให้อยู่ดีมีสุขโดยรวมที่ดีขึ้น
๒. ประชาชนได้รับการบริการที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และอย่างเท่าเทียมกัน

๓. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ เด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ได้รับการช่วยเหลือ
๔. ชุมชนมีการอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น ครบทุกหมู่บ้าน
๕. เพิ่มสถานที่ออกกำลังกาย สถานที่จำหน่ายอาหารอย่างปลอดภัย และผลิตภัณฑ์ชุมชนให้เพียงพอแก่ ความต้องการของประชาชน
๖. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน
๗. ประชาชนดำเนินชีวิต และประกอบอาชีพด้านการเกษตรตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง
๘. การคมนาคมสะดวกรวดเร็ว ประชาชนมีไฟฟ้า ประปาใช้อย่างพอเพียง มีระบบน้ำที่ได้มาตรฐาน
๙. ปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรให้เพียงพอ
๑๐. ชุมชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๑. ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอโครงการพัฒนาท้องถิ่นและตรวจสอบการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล
๑๒. พัฒนาองค์กรที่มุ่งสู่องค์กรสมัยใหม่ ก้าวทันเทคโนโลยี

๒.๕ ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของถนนที่เพิ่มขึ้น
๒. ร้อยละของถนนที่ได้รับการปรับปรุง
๓. ร้อยละของปริมาณแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงเพิ่มขึ้น
๔. ร้อยละของระบบประปาที่ได้รับการก่อสร้าง ปรับปรุง ขยายเขตระบบประปาเพิ่มขึ้น
๕. ร้อยละของไฟฟ้าแรงต่ำ ไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงเพิ่มขึ้น
๖. ร้อยละของสิ่งสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงเพิ่มขึ้น
๗. ร้อยละของการบริการสาธารณะอื่น ๆ ที่ได้รับการก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา ฯลฯ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม และคุณภาพชีวิตที่ดี

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของเด็กที่ได้รับการศึกษา และมีการศึกษาเพิ่มขึ้น
๒. ร้อยละของสถานศึกษาที่มีการบริหารจัดการที่เข้มแข็ง
๓. จำนวนแผนงาน/โครงการที่มีการบูรณาการการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และกีฬา อย่างองค์รวม
๔. ร้อยละของประชาชนผู้มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี
๕. ร้อยละของอัตราการป่วยด้วยโรคไข้เลือดออก
๖. ร้อยละของประชาชนได้รับการดูแลด้านสวัสดิการสังคม

๗. ร้อยละผู้ด้อยโอกาสได้รับสวัสดิการสังคม
๘. ร้อยละขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแผนงานด้านสวัสดิการสังคม
๙. ร้อยละของครอบครัวที่มีความเข้มแข็งเพิ่มขึ้น
๑๐. จำนวนชุมชนที่มีความสงบสุขพึงปรารถนาร่วมกัน
๑๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม
๑๒. จำนวนเด็ก เยาวชน นักเรียน นักศึกษา และประชาชนที่เข้ารับการอบรมศีลธรรมคุณธรรมและจริยธรรม

๑๓. พัฒนานักกีฬาให้เป็นนักกีฬาไปสู่ความเป็นนักกีฬาอาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความสมดุลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ตัวชี้วัด

๑. จำนวนแผนงาน/โครงการที่มีการบูรณาการการเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. ร้อยละพื้นที่ป่าไม้ที่เพิ่มขึ้นจากการส่งเสริมการปลูกป่า
๓. จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการขุดลอก และปรับปรุง
๔. จำนวนโครงการส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงและการรักษาความสงบเรียบร้อย
ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของการสูญเสียชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนจากการเกิดอุบัติเหตุลดลง
๒. จำนวนแผนงาน/โครงการที่มีการบูรณาการการเกี่ยวกับการสร้างความมั่นคงและการรักษาความสงบเรียบร้อยแบบบูรณาการ

๓. ร้อยละของการช่วยเหลือและบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนจากการเกิดภัยธรรมชาติ
๔. ร้อยละของอุบัติเหตุลดลง
๕. ร้อยละของหมู่บ้านที่ได้รับผลกระทบภัยพิบัติ ได้รับการช่วยเหลือรวดเร็วทันตามความต้องการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐและธรรมาภิบาล
ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาขีดสมรรถนะตามแผนพัฒนาบุคลากร
๒. ร้อยละของบุคลากรที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
๓. ร้อยละของความครอบคลุม ถูกต้อง และทันสมัยของฐานข้อมูลที่สนับสนุนยุทธศาสตร์
๔. ร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักความสำเร็จของโครงการตามนโยบายการกำกับดูแลองค์กรที่ดี
๕. ร้อยละของการบริการที่สามารถลดขั้นตอนและระยะเวลาให้บริการ

๒.๖ คำเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้

คำเป้าหมาย

๑. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมุ่งสร้างและบูรณะถนน แหล่งน้ำ และสาธารณูปโภคสาธารณูปการ เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน

๒. ส่งเสริม/สนับสนุนการเกษตร

๓. ส่งเสริม/สร้างอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับประชาชน ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม และคุณภาพชีวิตที่ดี

คำเป้าหมาย

๑. พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุน การศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ

๒. พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนการบริหารสาธารณสุขของหมู่บ้าน การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ

๓. พัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิตให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการผู้ป่วยเอดส์ ผู้ยากไร้ และผู้ด้อยโอกาส

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความสมดุลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คำเป้าหมาย

๑. อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ปลูกต้นไม้ อนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงและการรักษาความสงบเรียบร้อย

ตัวชี้วัด

๑. แก้ปัญหายาเสพติด เพิ่มศักยภาพการปฏิบัติงานให้แก่ อปพร. เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย

๒. ลดอุบัติเหตุบนท้องถนน

๓. ให้ความรู้และปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนมีความสามัคคี ปองดองสมานฉันท์ เพื่อความมั่นคงของชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐและธรรมาภิบาล

คำเป้าหมาย

๑. พัฒนาขีดความสามารถในการให้บริการประชาชนและการปฏิบัติงาน

๒. พัฒนาอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และสถานที่ในการปฏิบัติงาน เพื่อมุ่งสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรให้พร้อมบริการประชาชน

๒.๗ กลยุทธ์

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ของตำบลปรีอใหญ่ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญกับการวางบทบาท การพัฒนาตำบลปรีอใหญ่ในอนาคตอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุด ดังนั้น จึงได้กำหนดกลยุทธ์ ดังนี้

๑. การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ
๒. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน
๔. พัฒนาคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ และการทำนุบำรุงรักษาศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๕. การบริหารจัดการที่ดี และส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

๒.๘ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)

องค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ ให้ความสำคัญต่อการดำเนินการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ โดยเฉพาะการก่อสร้าง ปรับปรุงซ่อมแซม พัฒนาจัดการ บริการสาธารณะหรือโครงสร้างพื้นฐาน ถือว่าเป็นภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนพัฒนาด้านการศึกษา อันเป็นรากฐานสำคัญต่อการพัฒนาคน พัฒนาประเทศ ให้มีคุณภาพการพัฒนาที่ยั่งยืน คู่กับการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน การวิเคราะห์ปัญหา ความ ต้องการของประชาชน และความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ จึงได้กำหนด จุดยืนทางยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ ๕ ประเด็น ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม และคุณภาพชีวิตที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความสมดุลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงและการรักษาความสงบเรียบร้อย

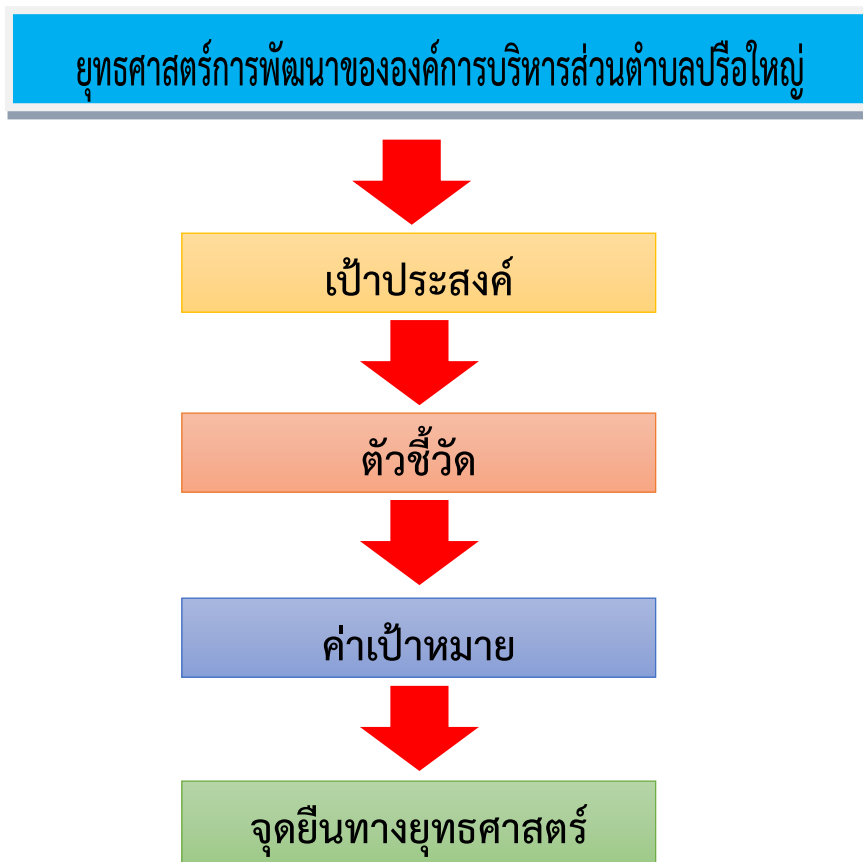
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐและธรรมาภิบาล

แผนงาน

- ๑) แผนงานบริหารงานทั่วไป
- ๒) แผนงานการรักษาความสงบภายใน
- ๓) แผนงานการศึกษา
- ๔) แผนงานสาธารณสุข
- ๕) แผนงานสังคมสงเคราะห์
- ๖) แผนงานเคหะและชุมชน
- ๗) แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
- ๘) แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ
- ๙) แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา
- ๑๐) แผนงานการเกษตร
- ๑๑) แผนงานงบกลาง

๒.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

๓.การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

ยุทธศาสตร์	การวิเคราะห์จุดแข็ง (S = Strength)	การวิเคราะห์จุดอ่อน (W = Weakness)	การวิเคราะห์โอกาส (O = Opportunity)	การวิเคราะห์อุปสรรค (T = Threat)
๑. ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้	- การคมนาคมมีความสะดวกรวดเร็ว - มีระบบสาธารณูปโภคที่สะดวกสบาย - การให้ความสำคัญด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	- ประชาชนยังขาดจิตสำนึกในการร่วมกันดูแล รักษา ทรัพยากรสินสาธารณประโยชน์ - งบประมาณในการพัฒนาด้านคมนาคมไม่เพียงพอ - กระแสไฟฟ้าตก - ระบบประปา ยังกระจายไม่ทั่วถึง	- การถ่ายโอนงานงบประมาณจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านโครงสร้างพื้นฐาน - มีแหล่งน้ำสำรอง และได้รับการสนับสนุนนโยบายของท้องถิ่นในด้านแหล่งน้ำ การจัดน้ำอย่างมีคุณภาพ	- การเกิดภัยน้ำท่วมทำให้ถนนได้รับการชำรุดเสียหาย - รถบรรทุกที่มีบรรทุกน้ำหนักเกินกว่าที่กำหนดวิ่งผ่าน - ได้รับงบประมาณอุดหนุนจำกัดและล่าช้า
๒. ด้านการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดี	- มีผลผลิตทางการเกษตร เช่น ผลไม้หลากหลายชนิด ยางพารา - มีโรงงานอุตสาหกรรม - องค์กรมีกลุ่มสตรีและศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เป็นที่รู้จักและขึ้นชื่อและบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้านสามารถให้ความรู้และมีแหล่งการเรียนรู้	- มีการใช้ปุ๋ยเคมี และสารเคมีในการกำจัดศัตรูพืช - ขาดการส่งเสริมด้านการตลาด การกระจายผลผลิตทางการเกษตร - เกษตรกรขาดความรู้ในการพัฒนาสินค้าและด้านการตลาด - ประชาชนขาดวินัยด้านการเงิน เกิดปัญหาหนี้สินทั้งในและนอกระบบ - ขาดการเก็บออม - ปัญหาการขาดแคลนแรงงานด้านการเกษตร	- โครงการส่งเสริมทุนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น กองทุนหมู่บ้าน กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต และธุรกิจชุมชนอื่น ๆ - การแทรกแซงราคาสินค้า - นโยบายรัฐบาลตามโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนเพื่อใช้เป็นหลักทรัพย์ค้ำประกันได้ - การคมนาคมขนส่งผลผลิตทางการเกษตรมีความสะดวก	- ราคาผลผลิตตกต่ำ - ปัจจัยการผลิตหรือต้นทุนการผลิตสูง - ภาวะเศรษฐกิจของโลกและของประเทศตกต่ำ - การเกิดภาวะเงินเฟ้อเนื่องจากราคาสินค้า และราคาน้ำมันที่แพงขึ้นเรื่อย ๆ - การเกิดภัยธรรมชาติ เช่น ภัยแล้ง น้ำท่วม ทำให้ผลผลิตได้รับความเสียหาย

ยุทธศาสตร์	การวิเคราะห์จุดแข็ง (S = Strength)	การวิเคราะห์จุดอ่อน (W = Weakness)	การวิเคราะห์โอกาส (O = Opportunity)	การวิเคราะห์อุปสรรค (T = Threat)
๓. ด้านการเสริมสร้างความสมดุลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- มีกลุ่มผู้ใช้น้ำ - มีรถเก็บขยะ และให้การบริหารจัดการเก็บขยะภายในตำบล	- ขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - มลภาวะเสื่อมโทรม - การให้บริการจัดเก็บขยะยังไม่ทั่วถึง	- การรณรงค์ ส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน	- ปัญหาน้ำเน่าเสียในแม่น้ำลำคลอง
๔. ด้านการเสริมสร้างความมั่นคงและการรักษาความสงบเรียบร้อย	- มีผู้นำที่ดีมีความเข้มแข็ง - ประชาชนมีความรักสามัคคี มีการรวมตัวกันในการร่วมกิจกรรม - ครอบครัวมีความรัก มีความอบอุ่น - ประชาชนมีอาชีพที่มั่นคง ไม่เกิดการว่างงาน - หน่วยงานราชการทุกภาคส่วนมีการร่วมมือให้ความช่วยเหลือ	- งบประมาณมีจำนวนจำกัดในการเร่งการพัฒนา ทำให้การพัฒนาเป็นไปอย่างช้า ๆ - มีปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดแพร่ระบาด	- รัฐบาลมีนโยบายในการปราบปราม และแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างจริงจังและต่อเนื่อง - แนวทางการพัฒนาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เน้น “คน” เป็นศูนย์กลางในการพัฒนาและมีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี - ได้รับเงินอุดหนุนจากหน่วยงานภาครัฐ	- ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่เน้นทางด้านวัตถุนิยมมากกว่าด้านจิตใจ - การแข่งขันทางสังคมเพื่อความอยู่รอด - วัฒนธรรมทางตะวันตกเข้ามามีบทบาทต่อแนวความคิดและวิถีการดำเนินชีวิตของประชาชน - งบประมาณจำกัดไม่เพียงพอ
๕. ด้านการบริหารจัดการในภาค รัฐและธรรมาภิบาล	- สมาชิก อบต. มีการประสานงาน ร่วมมือกันทำงานไม่มีความขัดแย้ง - การบริหารงานมีนโยบายที่ดีและดำเนิน การตามนโยบายที่ได้วางไว้ - การประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เป็นไปด้วยดีและรวดเร็ว - อบต. มีความอิสระในการดำเนินงาน การบริหารงานเป็นไปด้วยความรวดเร็ว ทันท่วงที่	- ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานตรวจสอบการทำงานมีน้อย - บุคลากรมีไม่เพียงพอ และ ขาดการประสานงานที่ดีในองค์กร - ความไม่พร้อม ไม่เข้าใจในการรับการถ่ายโอน ซึ่งมีความสับสนและยุ่งยากอยู่บ้าง - อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ยังไม่เพียงพอต่อความจำเป็นและต้องการ	- กฎหมายรัฐธรรมนูญกำหนดให้มีการกระจายอำนาจลงสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น - มีการถ่ายโอนงานงบประมาณและบุคลากรลงสู่ท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น - การนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงาน	- ขั้นตอนและวิธีการถ่ายโอนที่มีความยุ่งยากและเกิดความสับสนในทางปฏิบัติ - การมีอคติ ความไม่เชื่อมั่นในการบริหารงานของ อบต. - ข้อจำกัดด้านระเบียบและกฎหมายต่าง ๆ

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

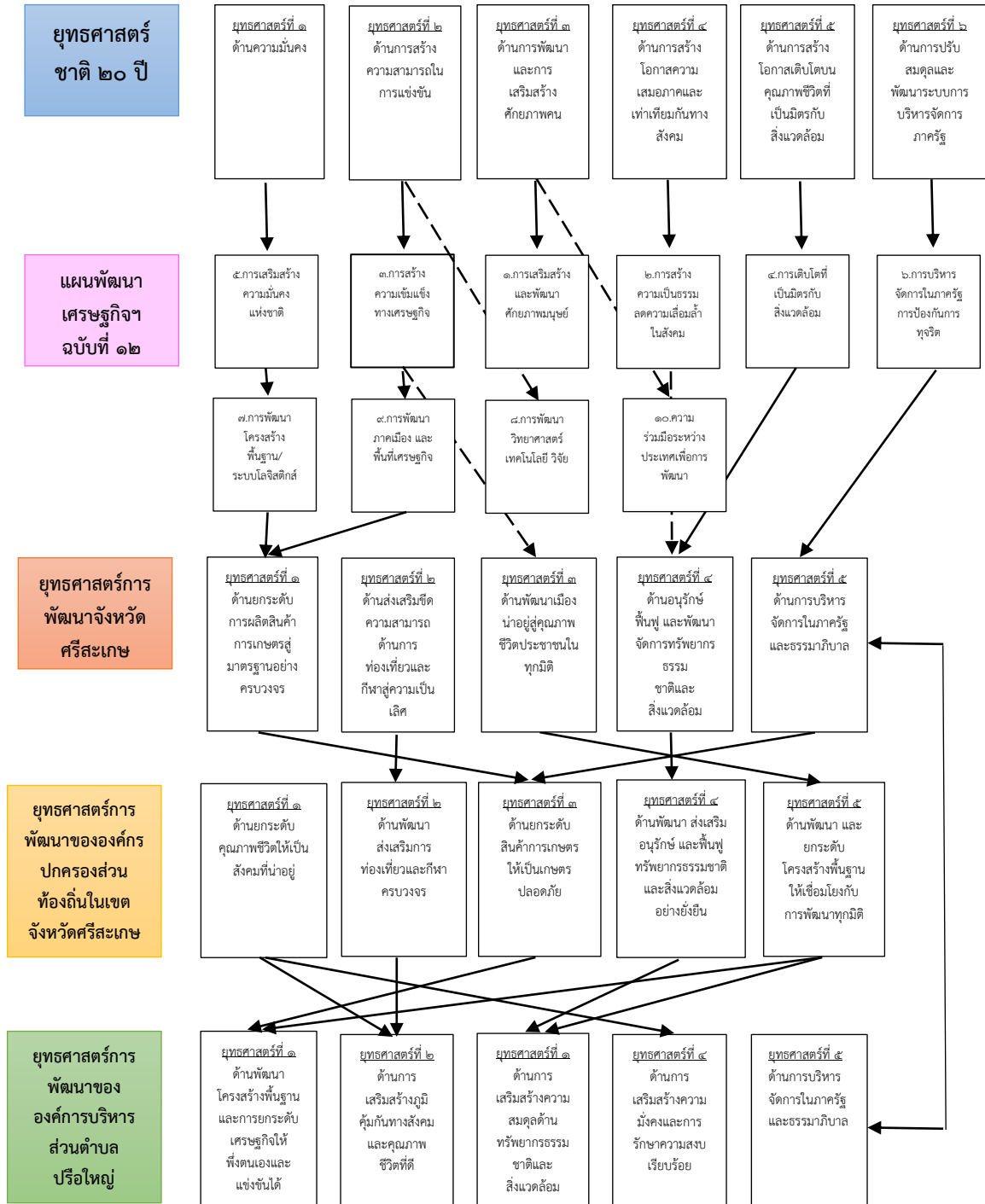
๓.๒.๑ โอกาส (Opportunity - O)

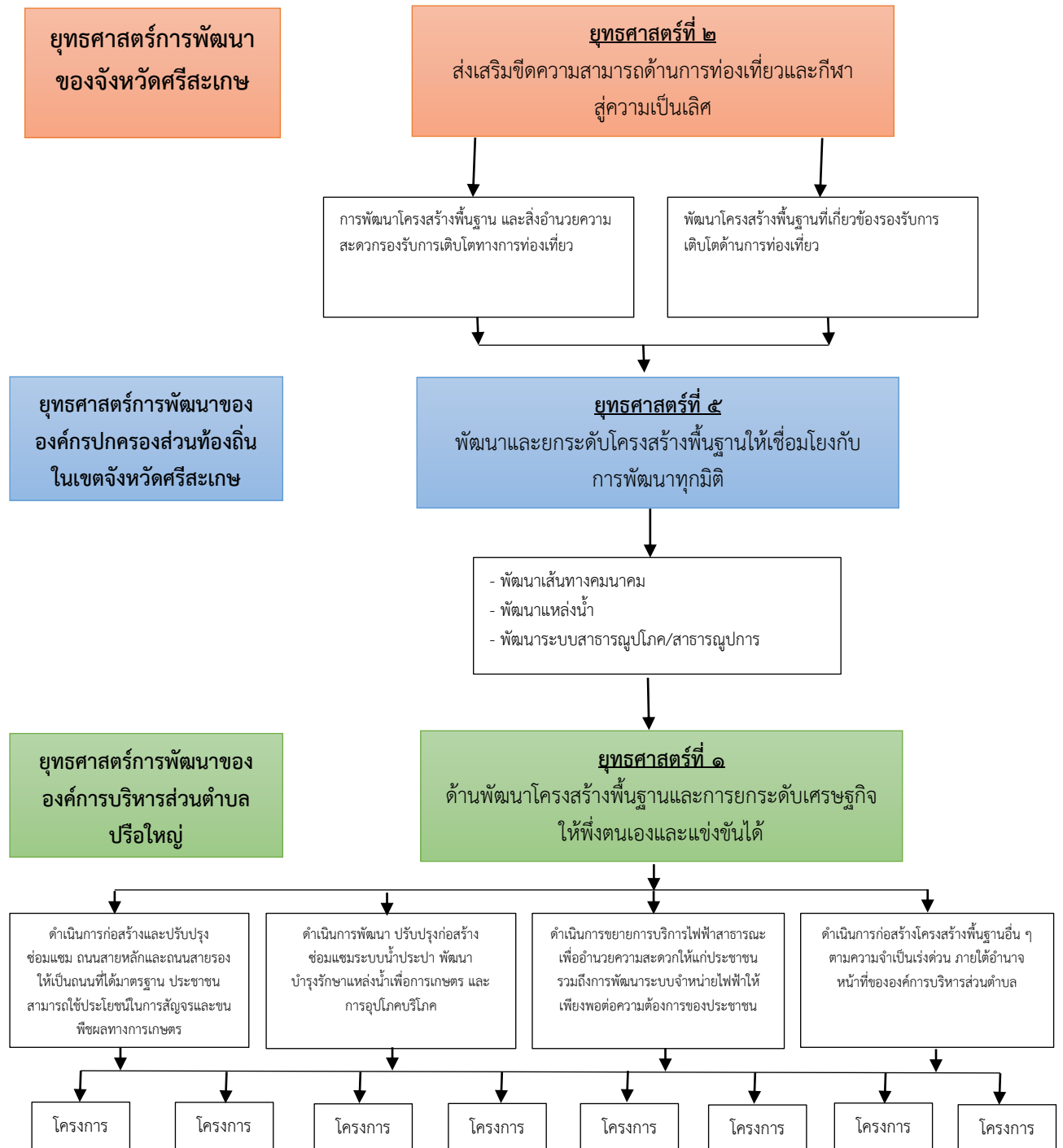
๑. รัฐบาลมีนโยบายในการกระจายอำนาจลงสู่ท้องถิ่นมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นด้านบุคลากร งบประมาณ การตัดสินใจในการพัฒนาด้วยตนเอง การโอนโครงการ/งานของส่วนราชการอื่นมาให้องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการแทน
๒. การเปลี่ยนแปลงระบบการเลือกตั้งของท้องถิ่น จะทำให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมีศักยภาพมากขึ้น และผู้บริหารจะมองปัญหาในภาพรวมมากขึ้น
๓. องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและมีอิสระในการบริหารงบประมาณทำให้เกิดความคล่องตัว และเกิดพัฒนาในทุกด้าน
๔. ทางราชการมีงบประมาณลงสู่ชุมชนมากขึ้น
๕. มีเส้นทางการคมนาคมที่สะดวก ทำให้การขนส่งสินค้า และการเดินทางไปเขตอื่นๆ ได้สะดวก
๖. อยู่ใกล้แหล่งรับซื้อผลผลิตทางการเกษตรและมีตลาดรับซื้อผลผลิตตลอดปี
๗. องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถตั้งงบประมาณสนับสนุนชุมชนได้ตรงความต้องการ
๘. ทางราชการให้ความสำคัญกับการให้การเรียนรู้สู่ชุมชน
๙. ประชาชนได้รับการฝึกอบรม ศึกษาความรู้ เทคโนโลยีใหม่ ๆ มากยิ่งขึ้น
๑๐. ประชาชนได้รับการดูแลและมีสวัสดิการทางด้านสุขภาพอย่างทั่วถึง

๓.๒.๒ อุปสรรค (Threat - T)

๑. ประชาชนเกิดค่านิยมว่ารัฐต้องช่วยเหลือชุมชน ทำให้ชุมชนขาดการมีส่วนร่วมหรือช่วยเหลือตนเองโดยเฉพาะความเข้มแข็งในชุมชนไม่ค่อยมี
๒. ภัยธรรมชาติ เช่น มีน้ำหลากเข้าท่วมในพื้นที่เกษตรกรรมประกอบกับทำให้ถนนขาดมีปัญหาในการสัญจรไป - มา
๓. ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่ ทำให้มีความเสี่ยงในกลุ่มเด็กนักเรียน เยาวชน รวมถึงวัยคนทำงาน
๔. ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ
๕. ขั้นตอนของทางราชการในการให้การช่วยเหลือสนับสนุนชุมชนหรือครัวเรือนมีความซับซ้อน ยุ่งยาก ลำบาก

๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของ องค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่

โครงการ/กิจกรรม

๑. โครงการก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมถนน คสล. ภายในหมู่บ้าน
๒. โครงการก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมถนนแอสฟัลต์ติกคอนกรีต ภายในหมู่บ้าน

๓. โครงการก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมถนนดิน ภายในหมู่บ้าน
๔. โครงการก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมถนนดินลงหินคลุก ภายในหมู่บ้าน
๕. โครงการก่อสร้าง/ปรับปรุงถนนในตำบลปรีอใหญ่ให้สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๖. โครงการก่อสร้างท่อลอดเหลี่ยม
๗. โครงการก่อสร้างรางระบายน้ำและวางท่อระบายน้ำ
๘. โครงการขยายเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตร
๙. โครงการติดตั้ง ปรับปรุง ซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะในตำบลปรีอใหญ่
๑๐. โครงการก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมระบบประปาหมู่บ้าน
๑๑. โครงการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานสาธารณะอื่น ๆ
๑๒. โครงการขุดลอกคลอง และแหล่งน้ำ
๑๓. โครงการก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมฝายกั้นน้ำ
๑๔. โครงการก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมประตูระบายน้ำ

ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรสู่มาตรฐานอย่างครบวงจร

ภาคการเกษตรมีการเติบโตสูงขึ้น และมีการพัฒนาสภาพ และคุณภาพสินค้าเกษตรเพื่อมุ่งสู่เกษตรปลอดภัยอินทรีย์ และการแปรรูปที่มีคุณค่าสูง

มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
สะดวกรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตจังหวัดศรีสะเกษ

ยกระดับคุณภาพสินค้าการเกษตรให้เป็นเกษตรปลอดภัย

- พัฒนานิสัยค่าเกษตรให้มีคุณภาพและปลอดภัยด้วยเทคโนโลยี
- เพิ่มช่องทางในการจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตรให้หลากหลาย
- ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ
องค์การบริหารส่วนตำบล
ปรีอใหญ่

ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการยกระดับเศรษฐกิจ
ให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้

สนับสนุน ส่งเสริมการเกษตรแบบ
ผสมผสาน เกษตรทางเลือก และเกษตร
อินทรีย์ รวมทั้งส่งเสริมกระบวนการ
เรียนรู้แก่เกษตรกร

ส่งเสริมอาชีพและพัฒนาฝีมือแรงงาน และ
เพิ่มรายได้ให้กับประชาชน โดยยึดหลัก
เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริของ
องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ส่งเสริมให้ประชาชนได้นำภูมิปัญญาท้องถิ่น
มาใช้ให้เกิดประโยชน์ เพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่
ครอบครัว และส่งเสริมพัฒนาแหล่งวัตถุ
โบราณให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยว

ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่ม/จัดตั้งกลุ่มอาชีพต่าง แต่ละกลุ่มในเขตตำบล ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเพื่อศึกษาถึงปัญหาและแนวทางการแก้ไขตลอดจนกำหนดยุทธศาสตร์ในการดำเนินการอย่างเป็นระบบ

โครงการ

โครงการ

โครงการ

โครงการ

โครงการ

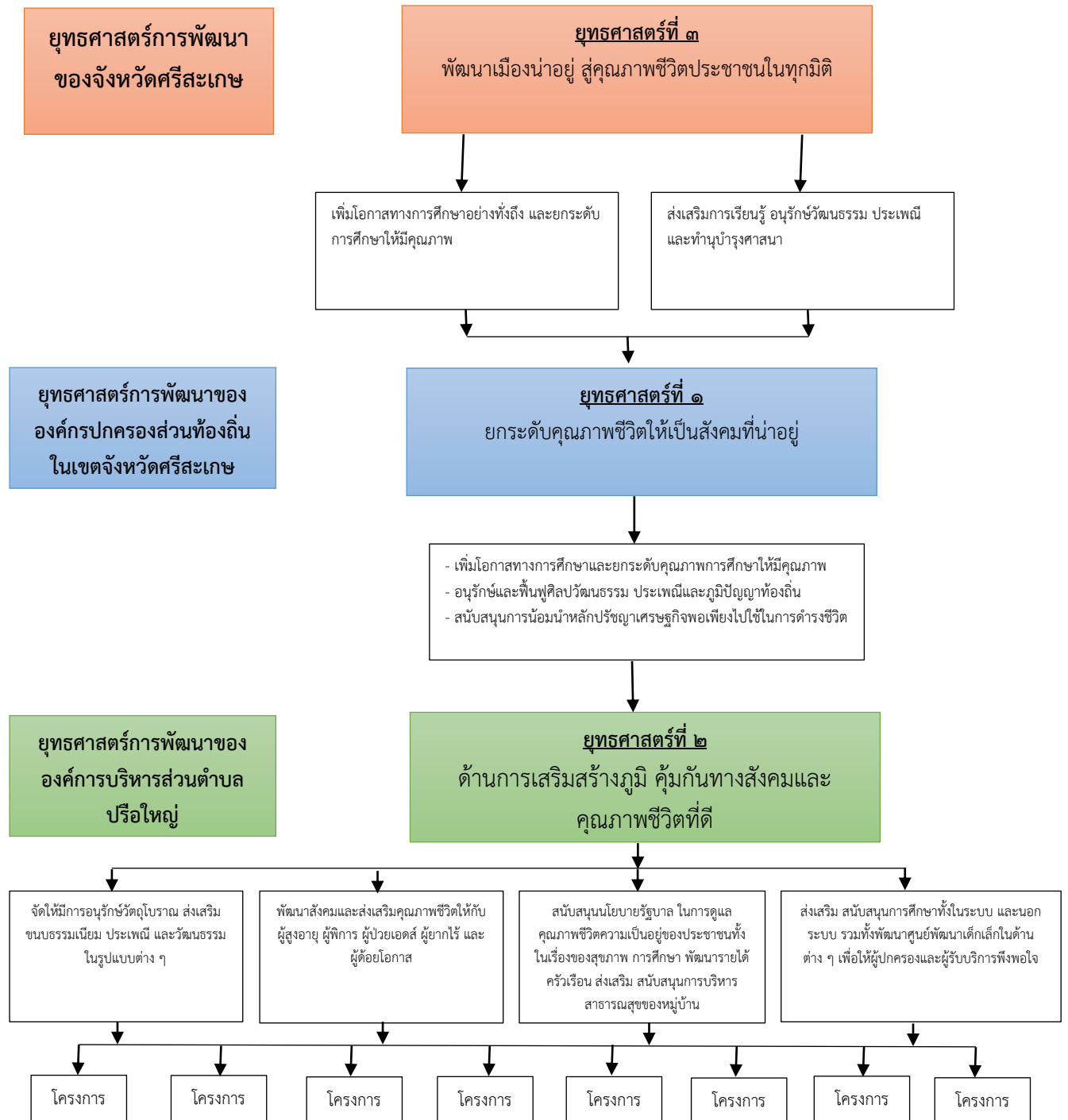
โครงการ

โครงการ

โครงการ

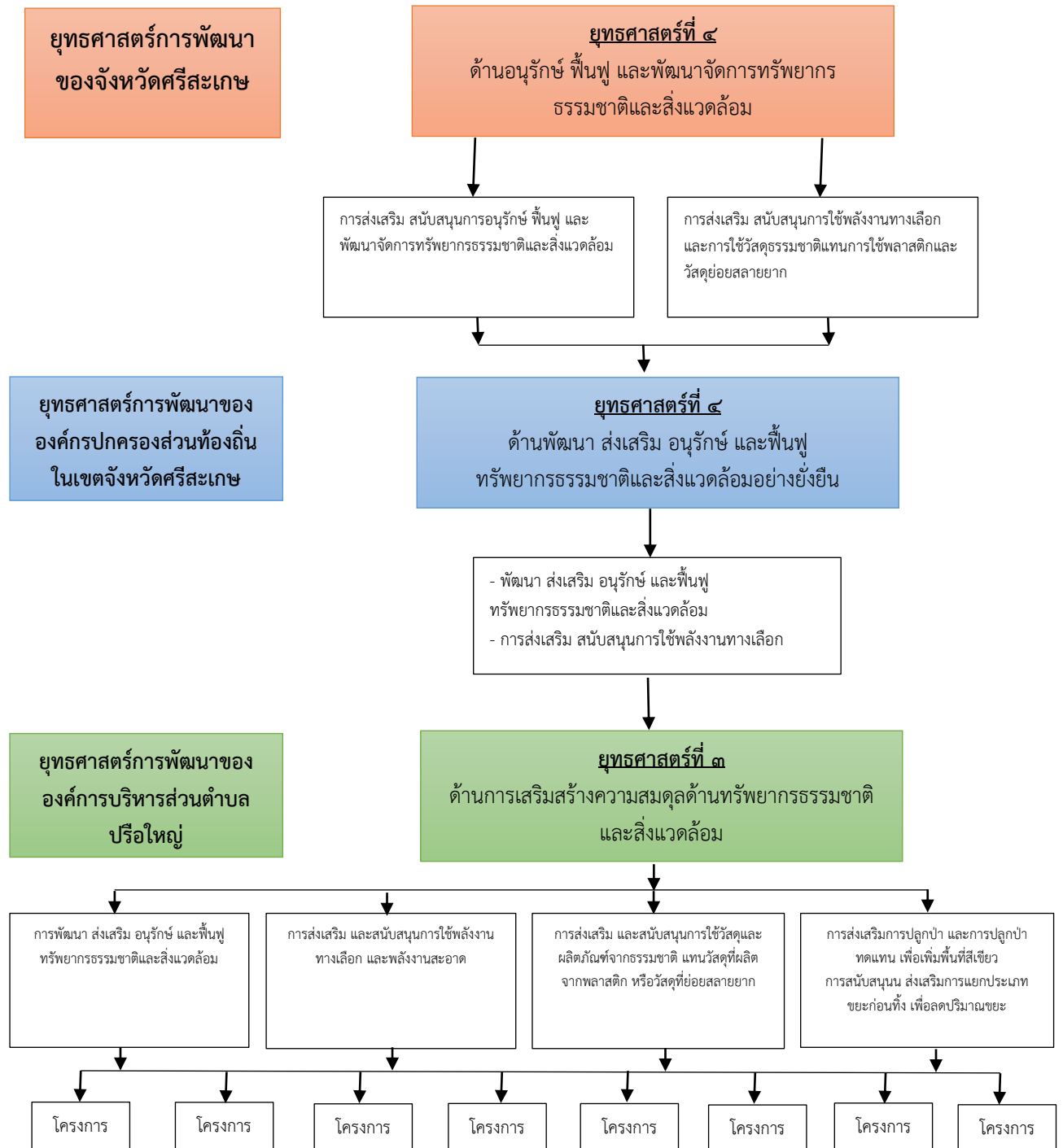
ขององค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่ อำเภออุซันต์ จังหวัดศรีสะเกษ

๓. โครงการอบรมศึกษาดูงานปลูกพืชฤดูแล้ง
๔. โครงการฝึกอบรมอาชีพ
๕. โครงการพัฒนาศักยภาพบทบาทสตรี
๖. โครงการอบรมและส่งเสริมการทำเกษตรปลอดภัย และใช้ปุ๋ยอินทรีย์
๗. โครงการส่งเสริมการไถกลบตอซังข้าว และปลูกพืชบำรุงดิน
๘. โครงการฝึกอบรมการวิเคราะห์คุณภาพดิน
๙. โครงการฝึกอบรมการแปรรูปผลิตผลทางการเกษตร

โครงการ/กิจกรรม

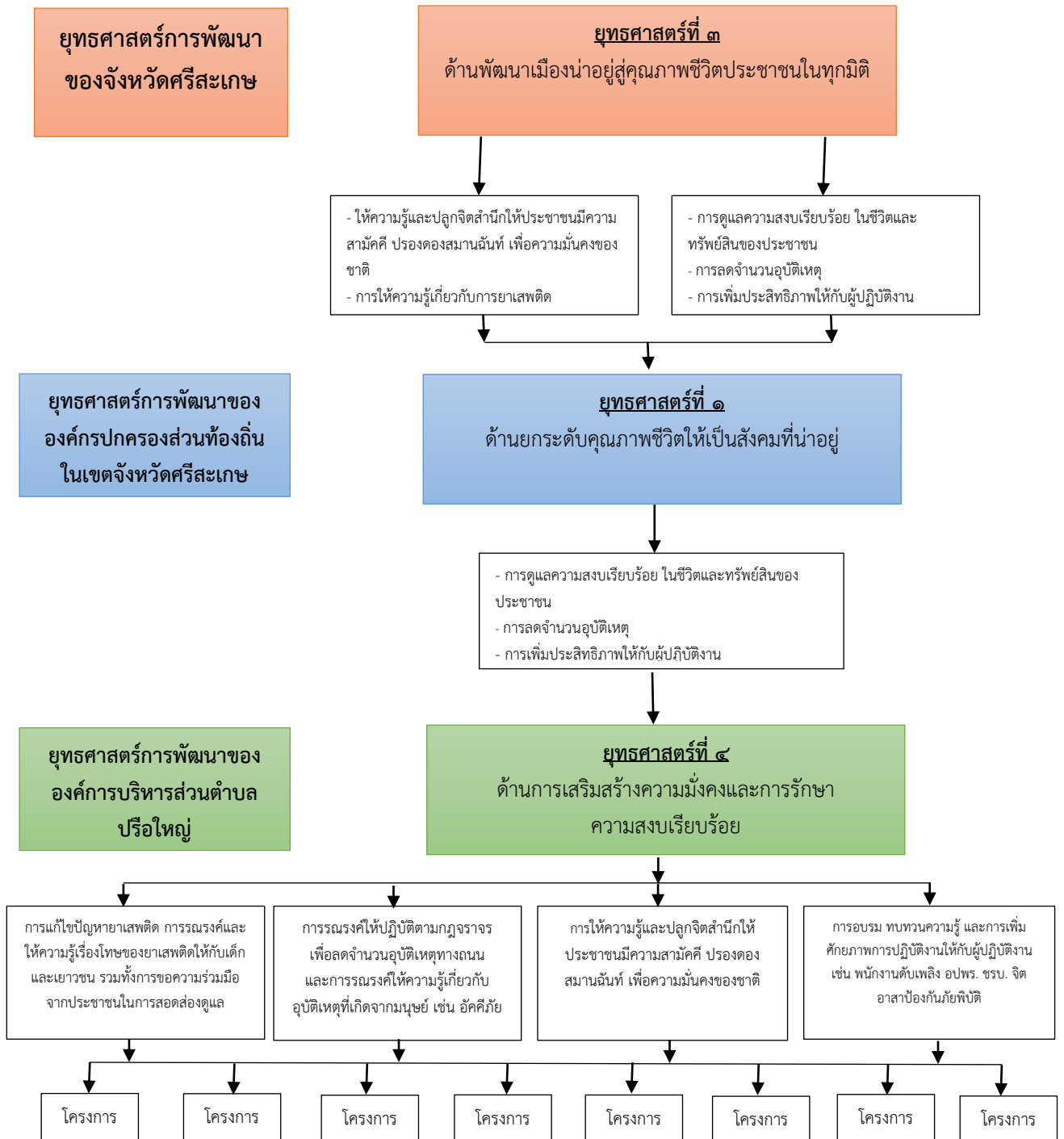
๑. โครงการจัดงานประเพณีต่าง ๆ
๒. โครงการจัดการแข่งขันกีฬาต้านยาเสพติดประจำตำบล
๓. โครงการอุดหนุนโครงการอาหารกลางวัน และอาหารเสริม (นม)
๔. โครงการรณรงค์ป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก
๕. โครงการป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า
๖. โครงการอบรมและรณรงค์ป้องกันการเสียชีวิตจากการจมน้ำ
๗. โครงการส่งเสริมคุณภาพชีวิตให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ และผู้ด้อยโอกาส
๘. โครงการรณรงค์และป้องกันโรคอุบัติใหม่
๙. โครงการดำเนินงานตามแนวทางโครงการพระราชดำริด้านสาธารณสุข
๑๐. จ่ายเบี้ยยังชีพ/เบี้ยดำรงชีพสำหรับผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์
๑๑. โครงการอบรมอาชีพแก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ดูแลผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส

โครงการ/กิจกรรม

๑. โครงการปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติฯ
๒. โครงการขุดลอกคลองน้ำ และแหล่งน้ำ

๓. โครงการอบรมการใช้ปุ๋ยหมัก หรือปุ๋ยชีวภาพ
๔. โครงการส่งเสริมการไถกลบตอซังข้าว และการปลูกพืชบำรุงดิน
๕. โครงการอบรมการวิเคราะห์คุณภาพของดิน
๖. โครงการอบรมการบำบัดน้ำเสียในครัวเรือน
๗. โครงการอบรมและรณรงค์การแยกประเภทขยะก่อนทิ้ง
๘. โครงการรณรงค์และส่งเสริมการปลูกหญ้าแฝก
๙. โครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้ วันต้นไม้แห่งชาติ

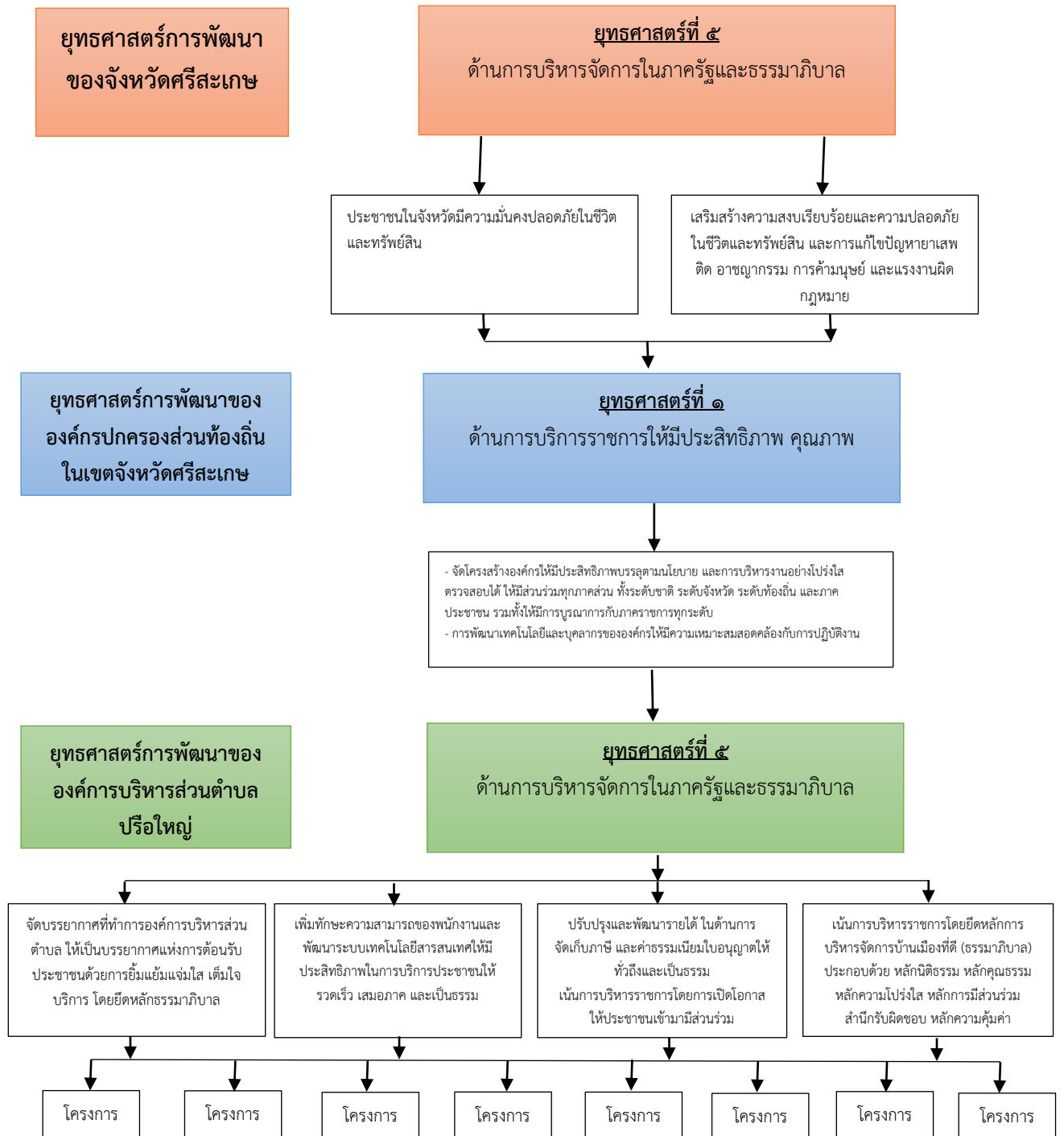

โครงการ/กิจกรรม

๑. โครงการเพิ่มศักยภาพ อปพร.

๒. โครงการอบรมชุดปฏิบัติการจิตอาสาภัยพิบัติประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓. โครงการฝึกอบรมอาสาป้องกันไฟป่า
๔. โครงการเพิ่มศักยภาพกู้ชีพ กู้ภัย
๕. โครงการซักซ้อมแผนอัคคีภัยในชุมชนและสถานศึกษา
๖. โครงการวัคซีนป้องกันเด็กจมน้ำ
๗. โครงการฝึกซ้อมแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๘. โครงการรณรงค์การขับขี่ปลอดภัย ใส่หมวกนิรภัย
๙. โครงการฝึกอบรมการขับขี่ปลอดภัยสร้างวินัยจราจร
๑๐. โครงการฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน
๑๑. โครงการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาคับเหตุทางถนนช่วงเทศกาลปีใหม่
๑๒. โครงการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาคับเหตุทางถนนช่วงเทศกาลสงกรานต์
๑๓. โครงการรณรงค์ขับขี่ปลอดภัย

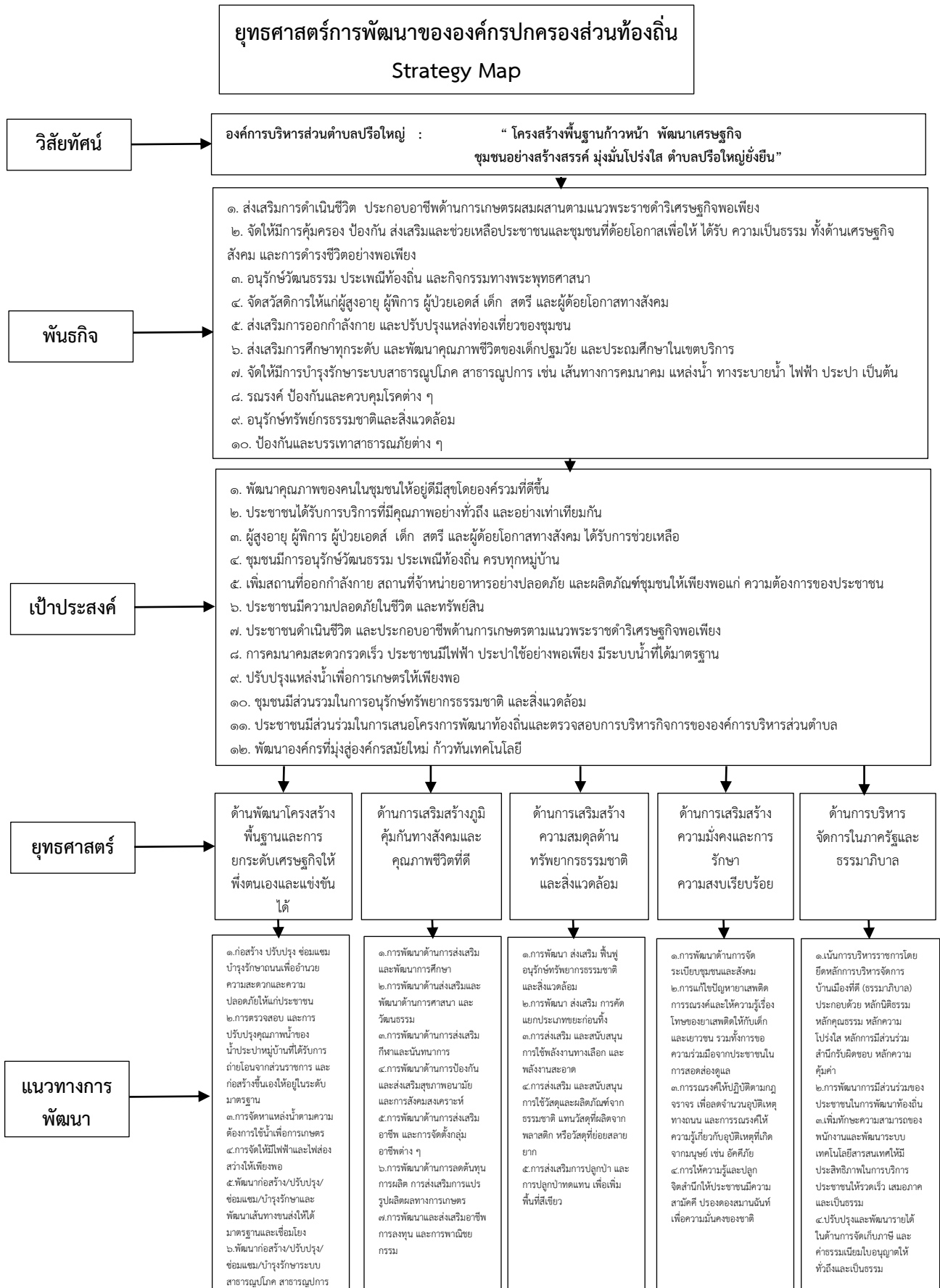

โครงการ/กิจกรรม

๑. โครงการฝึกอบรมสัมมนาและศึกษาดูงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ
๒. โครงการฝึกอบรมพัฒนาบุคลากร

๓. โครงการจัดเวทีประชาคมหมู่บ้านหรือประชาคมตำบล
๔. โครงการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดทำแผนชุมชนและแผนพัฒนาตำบล
๕. การจัดซื้อวัสดุ และครุภัณฑ์สำนักงาน
๖. โครงการอบรมผู้นำชุมชน ที่ปรึกษา และคณะกรรมการศูนย์ยุติธรรมชุมชนตำบลปรีอใหญ่
๗. โครงการอบรมคุณธรรมจริยธรรมให้กับผู้บริหาร สมาชิกสภา และพนักงานส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลปรีอใหญ่
๘. โครงการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ
๙. โครงการอบรมคุณธรรม จริยธรรม และความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๑๐. โครงการจัดการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น
๑๑. โครงการจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต
๑๒. โครงการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน
๑๓. โครงการสำรวจและประเมินความพึงพอใจในการให้บริการ

๓.๔ แผนที่ยุทธศาสตร์

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ขององค์กรบริหารส่วนตำบลปรีใหญ่ อำเภออุซัน จังหวัดศรีสะเกษ

ส่วนที่ ๓
การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	ยุทธศาสตร์การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานและการ ยกระดับเศรษฐกิจให้ พึ่งตนเองและแข่งขันได้	การเศรษฐกิจ บริการชุมชนและ สังคม	- แผนงานเคหะและ ชุมชน - แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา	กองช่าง	องค์การ บริหาร ส่วนตำบล ปรีอใหญ่
๒	ยุทธศาสตร์การเสริมสร้าง ภูมิคุ้มกันทางสังคมและ คุณภาพชีวิตที่ดี	บริการชุมชนและ สังคม	- แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ - แผนงานการศึกษา - แผนงานสาธารณสุข - แผนงานสังคม สงเคราะห์	กองการศึกษา กองสวัสดิการ สังคม สำนักปลัด	
๓	ยุทธศาสตร์การเสริมสร้าง ความสมดุลด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	บริหารทั่วไป	- แผนงานการรักษา ความสงบภายใน - แผนงานการเกษตร	สำนักปลัด	
๔	ยุทธศาสตร์การเสริมสร้าง ความมั่นคงและการรักษา ความสงบเรียบร้อย	บริการชุมชนและ สังคม	- แผนงานการรักษา ความสงบภายใน - แผนงานบริหารงาน ทั่วไป - แผนงานสร้างความเข้ม แข็งของชุมชน	สำนักปลัด	
๕	ยุทธศาสตร์การบริหาร จัดการในภาครัฐและธรร มาภิบาล	บริการชุมชนและ สังคม การดำเนินงาน อื่น ๆ	- แผนงานบริหารงาน ทั่วไป - แผนงานงบกลาง	สำนักปลัด	
รวม	๕ ยุทธศาสตร์	๔ ด้าน	๑๑ แผนงาน	๕ สำนัก/กอง	

